

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



FAKE ENGAGEMENT ARRANGEMENT

Melanie Milburne



- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi



YAZAR HAKKINDA

Melanie Milburne, on yedi yaşında, final sınavlarına hazırlanırken ilk Harlequin romanını okudu. Eğitim alanında yüksek lisansını tamamladıktan sonra roman yazmaya karar verdi ve böylece romantik roman yazarı olarak kariyerine başladı. Melanie, Avustralya Çocukluk Vakfı'nın elçisidir ve köpekleri çok seven bir köpek eğitmeni. Tazmanya'nın ormanlarında uzun yürüyüşler yapmaktan hoşlanıyor. 2015 yılında Melanie, olağanüstü edebi yetenekleri onurlandıran prestijli bir ödül olan HOLT Madalyası'nı kazandı.

KİTAP LİSTESİ

Melanie Milburne'nin kitapları

Mills & Boon

Milyar Dolarlık Gelin Avı
Rakibimin Yatağında Bir Gece
Yasak İtalyan Geceleri

Skandal Campbell Kardeşler

Spot Işığında Utangaç Masum
Kaçak Gelini İçin Bir Sözleşme

Milyarlar Değerinde Düğünler

Cinderella'nın Yunanistan Daveti
O Gecedен Dokuz Ay Sonra
Karla Kaplı Gecelerine Kadar Yasak

Daha fazla bilgi için millsandboon.co.uk adresini ziyaret edin.

MILLS & BOON

Okumaya başlamadan önce neden üye olmuyorsunuz?

Bu Mills & Boon kitabını indirdiğiniz için teşekkür ederiz. Özel indirimler, özel teklifler ve yarışmalar hakkında bilgi almak istiyorsanız, bugün e-posta bültenimize kaydolun!

KAYDOLMAK
İSTİYORUM!

Mills & Boon e-postalarını tamamen ücretsiz olarak alabilirsiniz ve size gönderdiğimiz herhangi bir e-postadaki bağlantıdan istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.



Sahte Nişan Anlaşması

Melanie Milburne

MILLS & BOON

www.millsandboon.co.uk

ISBN-13: 9780008941512

Sahte Nişan Anlaşması Telif Hakkı©

2025 Melanie Milburne

2025 yılında Büyük Britanya'da yayınlanmıştır.

Mills & Boon, *HarperCollinsPublishers*'ın bir imtiyazı 1 London Bridge Street, Londra, SE1 9GF

Her türlü hakları saklıdır; herhangi bir biçimde kısmen veya tamamen çoğaltma hakkı dahil. Bu baskı, Harlequin Enterprises ULC ile yapılan anlaşma uyarınca yayınlanmıştır.

Bu eser bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, mekanlar ve olaylar tamamen kurgusal olup, hayatta olan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek yerler, işyerleri, mekanlar, olaylar veya vakalarla hiçbir ilgisi yoktur. Herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Gerekli ücretleri ödeyerek, bu e-kitabı yalnızca kişisel bilgisayarınıza, tablet bilgisayarınıza, akıllı telefonunuza veya diğer elektronik okuma cihazlarınıza (her biri "Lisanslı Cihaz") indirip yüklemek ve Lisanslı Cihazınızda bu e-kitabın metnine erişmek, görüntülemek ve okumak için münhasır olmayan, devredilemez bir hak ve lisans elde edersiniz. Yürürlükteki yasaların zorunlu hükümleri uyarınca izin verilenler hariç olmak üzere, bu e-kitabın veya metnin veya görüntülerinin hiçbir kısmı, başka bir dosya formatında kullanılmak üzere çoğaltılamaz, iletilemez, dağıtılamaz, çevrilemez, dönüştürülemez veya uyarlanamaz, kamuya açıklanamaz, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya ileride icat edilecek olanlar dahil, yayıncının açık yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, iletilemez, dağıtılamaz

® ve ™, ticari marka sahibi ve/veya lisans sahibi tarafından sahip olunan ve kullanılan ticari markalardır. ® ile işaretlenmiş ticari markalar, Birleşik Krallık Patent Ofisi ve/veya İç Pazar Uyum Ofisi ve diğer ülkelerde tescillidir.

Bu yayının herhangi bir yazarının, katkıda bulunanının veya yayıncısının münhasır haklarını sınırlamadan, bu yayının yapay zeka (AI) teknolojilerini eğitmek için izinsiz kullanımı açıkça yasaktır. HarperCollins ayrıca, Dijital Tek Pazar Direktifi 2019/790'ın 4(3) maddesi kapsamındaki haklarını kullanır ve bu yayını metin ve veri madenciliği istisnasından açıkça hariç tutar.

www.millsandboon.co.uk

OKUYUCULARA NOT

Bu e-kitap, cihazınız tarafından destekleniyorsa, e-okuyucu/erişilebilirlik ayarlarınız aracılığıyla erişilebilen aşağıdaki erişilebilirlik özelliklerini içerir:

Yazı tipi boyutu ve satır yüksekliği değişikliği
Arka plan ve yazı tipi renklerinin
değiştirilmesi Yazı tipinin değiştirilmesi
Hizalama değişikliği
Metni sese dönüştürme

Sayfa numaraları aşağıdaki basılı baskıdan alınmıştır: ISBN
9781335213167

Bu e-kitabın belirli bölümleri, kitapta yer alan farklı içerik türlerini ayırt etmeyi kolaylaştırmak için belirli bir yazı tipi ile yazılmıştır. Bu metin parçalarının yazı tipini değiştirmek mümkün olmayabilir.

Sevgili ve en eski arkadaşım Ina Shepherd'ı sevgiyle anıyorum. Kocam cerrahi kariyeri için dünyanın dört bir yanına taşındığında, yalnız bir genç anne olarak Tasmanya'ya ilk geldiğimde sıkı dost olduk. Seni tanımış, sevmiş ve uzun yıllar boyunca sevgini görmüş olmak benim için büyük bir şans. Huzur içinde yat. xxxx

İÇİNDEKİLER

[Kapak](#)
[Yazar Hakkında Kitap](#)
[Listesi](#)
[Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)
[Sayfası](#)
[Okuyuculara Not](#)
[Adanmışlık](#)
[İçindekiler](#)

[Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü](#)
[Bölüm Beşinci](#)
[Bölüm Altıncı](#)
[Bölüm Yedinci](#)
[Bölüm Sekizinci](#)
[Bölüm](#)
[Dokuzuncu](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Bölüm On birinci](#)
[Bölüm On ikinci](#)
[Bölüm](#)

[Backad](#)
[Yayıncı Hakkında](#)

BİRİNCİ BÖLÜM

MOLLIE, güzellik kliniğinin resepsiyon masasında oturmuş, bilgisayar günlüğünde son iptal edilen randevuları inceliyordu. Bu, bu hafta iptal edilen        iptaldi ve daha  ar amba günüydü. Ve hepsi de onun m  terileriydi. Ekonomi kötü durumdaydı ve sonuç olarak o da kötü durumdaydı. Ama bu onun hayatının hikayesi değil miydi?

Jago Wilde ile evlenseydin her şey çok farklı olabilirdi... Bu d    nce aklına geldi ve hemen kafasından silip attı. uzaklaşmak, istenmeyen bir misafirin kapısını çarpıp çıkmak gibi. Bu asi d    nce onu defalarca hazırlıksız yakaladı ve olabileceklerle işkence etti. İki yıl geçmişti, ama hala her gün Jago'yu d    n yordu. Her gün ve her gece. Hala yatakta ona uzanırken buluyordu. Kimse onun yerini almamı tı ve acaba birisi alabilecek miydi diye merak ediyordu. Onu d    nme alışkanlığından kurtulmaya çalışıyordu, ama kötü mali durumu, onu terk etmeseydi sahip olabileceği şeyleri ona hatırlatmaya devam ediyordu . Para. Güvenlik. Emniyet. Ondan önce hayatında hiç hissetmediği bir bağ hissi.

Salonun kapısı açıldı ve Mollie, boş saatini dolduracak bir müşteri olduğunu umarak, bilgisayarından ba ını kaldırıp hoş geldin gülümsemesiyle baktı , ama gülümsemesi yüzünde mumdan yapılmış bir model gibi dondu . Kanı damarlarında buz gibi soğudu, elleri titredi, kalbi çarptı ve nefesi kesildi.

O olamazdı. Bu gerçek olamazdı. Halüsinasyon görüyor olmalıydı. Orada duran gerçekten Jago Wilde mıydı? Bu, beyninin bir oyunu mu, küçük kardeşi için duyduğu endi elerden kaynaklanan stresin yarattığı bir hayalet miydi? Ağzını açıp kapattı

ama sesi çıkmadı. Kelimeler bulmakta zorlanması nadirdi. Kendini savunamaması nadirdi, ama Jago ile ayrılmasının koşulları yanaklarında kan kırmızısı elmalar gibi olgunlaşan sıcak bir utanç vardı. İş ve sorumluluklarla bastırmaya çalıştığı duyguları tetiklemeden ona nasıl yüzleşebilirdi? Onunla görüşmeden onun güçlü büyükbabasıyla yaptığı anlaşmayı bozmadan onu nasıl görebilirdi?

Jago, alaycı bir şekilde ağzını gülümseme gibi kıvırdı, koyu mavi gözleri onu lazer ışını gibi taradı. "Konuşmak için bir dakikan var mı?" Derin, melodik sesi, sıcak, geniş elinin okşaması gibi omurgasını okşadı. Oh, sesini ne kadar özlemişti. Beşikten itibaren zenginlik ve ayrıcalıktan bahseden o muhteşem bariton sesi beşeri ve ayrıcalıklı bir hayatı yansıtıyordu. Sesi, *uzun boylu, esmer ve yakışıklı* görünüşüne çok yakışıyordu. Film yıldızı gibi yakışıklılığı, trafik kazalarına neden olacak kadar durdurma: bir meteorun düşüşünü durdurabilirdi. Kendine güvenen tavırları, dünyadaki yerinin kesinliği ve evet, efsanevi Wilde kibirinin cömert bir dozu bile yüz hatlarına kazınmıştı. Koyu siyah saçları, belirgin kaşları, derin ve zeki gözleri taşları eritebilirdi. Kolayca gülümsemeyle Mollie'nin bacaklarını titretmek bir yana, mermer bir heykelin bacaklarını bile titretmeye muktedir.

Ama Jago şu anda ona gülümsemiyordu. Ağız köşeleri alaycı bir şekilde kıvrılmıştı gözlerine ulaşmıyordu ve bu, Mollie'nin midesini yumruk gibi sıkıştırıyordu.

Mollie, patronunun o gün iş yerinde olmamasına sevindi çünkü Shelagh, klinikte kişisel ziyaretleri yasaklamıştı. Mollie'nin işi, kardeşi Eliot'u bir başka felaketten kurtarmak için aldığı izinler yüzünden zaten , kardeşi Eliot'u bir başka felaketten kurtarmak için aldığı izin günleri yüzünden zaten pamuk ipliğine bağlıydı. Jago Wilde yüzünden işini kaybedemezdi, bu en büyük

"Arka arkaya müşterilerim var," dedi Mollie, zorlukla onun bakışlarını karşılayarak. "Bir sonraki müşterim her an gelebilir." Meğer o mükemmel bir yalancıymış. Yıllarca bir koruyucu aileden diğerine gönderilip durması, yalan söyleme becerisini o kadar geliştirmişti ki, bazen kendini bile doğruyu söylediğine inandırıyor.

artık Jago Wilde'ı sevmediğini. Onu özlemiyordu, artık onu istemiyordu.

O sefil anlaşmayı imzaladığına pişman değildi

anlaşmayı imzaladığına pişman olmadığını. Anlaşmayı, onun karavan

parkındaki sefil geçmişiyile torununun hayatını ve Wilde adını

lekelemeden onu torununun hayatından çıkarmak isteyen otokratik

büyükbabası Maxwell Wilde yazmıştı. Maxwell'in inandıklarının doğru

olduğunu,

gerçekten de sevdiği adamı lekelediğine inanmasaydı, mücadele ederdi,

hem de çok mücadele ederdi. O pes eden biri değildi, bu yüzden yıllarca

kardeşinin peşinden koştu, karanlık, gölgeli, ölümcül sokaklarda onu

aradı, hapishaneye girmemesi veya

daha kötüsünden korumak için uğraşmıştı. Bütün gece içip sarhoş

olduktan sonra korkunç bir şekilde hasta olduğu zamanlarda leğeni

tutmuştu. Çocukken yapamadıklarını telafi etmek için elinden gelen her

şeyi yapmıştı.

Jago'nun gözleri, güçlü bir arama ışığı gibi, onun gözlerine nüfuz etti.

Gözlerinde anlaşılmaz bir parıltı belirdi. "İşten sonra benimle bir içki iç."

Jago'nun rica etmek yerine emir vermesi tipik bir davranıştı ve

Mollie'nin onun emrine uymaya can atması da tipik bir davranıştı.

Sadece

sadece ne söyleyeceğini görmek için. Sadece onunla birkaç dakika vakit

geçirip, sonunda onu unuttuğunu kendine kanıtlamak için. Yarım saat

onun yanında kalıp, onu ateşli bir şekilde arzulamamak için. O

resepsiyon masasının diğer tarafında duruyordu, onun gece mavisi

gözlerini ve onları çevreleyen mürekkep siyahı kirpiklerini görebilecek

kadar yakındı. Gözleri her zaman onu büyülemiş, cezbetmiş ve

büyüleyiciydi. Onun derinliğini bilemeyeceği derin bir okyanusu hatırlatan

sıra dışı bir lacivert tonundaydı. Egzotik

Onun tıraş losyonunun baharatlı ve odunsu kokusu, onun bağımlılık

yapan kokusunu daha fazla içine çekmek için burun deliklerini

genişletmekten kendini alıkoymak zorunda kaldı. Gözleri onunkilerden

ayrılıp ağzına kaydı. Büyük bir hata. Onun ağzı onun kriptonitiydi. İlk

tanıştıklarında dudaklarından aldığı tek bir öpücük, midesini altüst etmiş

ve nabzını kontrolden çıkarmıştı. O baştan çıkarıcı ve yetenekli

dudaklara hiç karşı koyamamıştı. Vücudunun her santimetresinde o

dudakları hissetmişti ve onun yanında olmak, bedeninde bir arzu fırtınası

koparmıştı ve onun bunu bildiğini hissediyordu. Ağzı, ustaca tasarlanmış

gibi, eşit derecede dolgun dudaklar ve belirgin bir dudak üstü çizgisiyle

şehvetli bir şekilde şekillenmişti.

O birkaç gündür tıraş olmamıştı ve o, o seksi kılların yumuşak teninde

nasıl hissettirdiğini hatırlayarak titremeyi bastırdı.

titremeyi bastırdı.

Ama ayrıldıklarından beri yüzü değişmişti. Artık belirgin kaşlarının arasında derin bir çizgi vardı, sanki son iki yıldır çok fazla kaşlarını çatmış gibi. Kalın siyah saçları eskisinden daha uzundu ve yüzünden dikkatsizce geriye doğru taranmıştı, sanki az önce parmaklarını saçlarının arasından geçirmiş gibi.

Mollie, ellerinin ona dokunmak için uzanmasını engellemek için onları ayıran tezgahı sımsıkı tuttu, ciltleri birbirine değdiğinde elektrik enerjisinin hâlâ orada olup olmadığını görmek için. Ama yine de hissedebiliyordu — sanki tüm oksijen parçacıkları yer değiştirmiş gibi atmosferin gerginleşmesini. Aralarında dönen bir galaksi dolusu toz zerrecikleri. Havada hissedilebilir bir akım, onun onun üzerinde yarattığı etkiyi gizlemesi neredeyse imkansız hale getiren hissedilebilir bir akım vardı.

Ama yine de sakladı.

Mollie ona alaycı bir bakış attı. "Bir içki mi? Tek istediğin bu mu, Jago?"

Gözleri koyu mavi mürekkep havuzları gibi karardı, parıldadı, ölçüp biçti, sarsılmadı. "Sana bir teklifim var."

Kaşları kibirli bir şekilde kalktı. "Yine mi?"

Gözleri onun gözlerine bakarken, gözlerinde karanlık bir parıltı belirdi. "Bunu kabul etmezsen aptal olursun." Sesinde, damarlarında hala kaynayan acıyı ima eden sert bir ton vardı.

Onun eylemlerinin neden olduğu acı.

Onunla daha fazla zaman geçirme konusundaki endişelerine rağmen onunla vakit geçirme konusundaki endişelerine rağmen, Mollie onu dinlemek istedi. Aklında ne tür bir teklif vardı? Ve yaşlı büyükbabası tekrar görüştüklerini öğrenirse ne olurdu? Maxwell Wilde ile imzaladığı anlaşma, Jago ile

Jago ile hiçbir şekilde iletişime geçmesini ve düşünlerinden önceki gün onu neden terk ettiğini ona açıklamayı yasaklıyordu. Basınla konuşup her şeyi anlatmasını yasaklıyordu.

basınla röportaj yapmasını yasaklıyordu. Jago'ya, yapay zeka tarafından üretilen cinsel şantajın kurbanı olduğunu ve Jago'nun büyükbabasının her şeyi ortadan kaldırmak için ona bir ültimatoma verdiğini anlatmasını yasaklamıştı. Maxwell, onun yapay zeka görüntülerini ortadan kaldırabilirdi, ama o da ortadan kaybolmak zorundaydı. Uzaklaşması için yüklü bir ödeme almıştı.

ve uzaklara gitti, İskoçya'ya kadar. Kardeşi olmasaydı daha da uzağa giderdi. Ama tabii ki, kardeşi kronik bağımlılığı ve akıl sağlığı sorunları nedeniyle parası kardeşinin kronik bağımlılığı ve akıl sağlığı sorunları nedeniyle sonunda tükendi ve o, herhangi bir miktar paranın onu annesinin aynı kendini yok edişinden kurtarabileceğini merak etmeye başlamıştı. Ama Eliot onun hayatta kalan tek akrabasıydı ve onu kurtarmak için onu kurtarmak için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Eliot şu anda bir rehabilitasyon merkezinde uzun bir tedavi görüyordu ve onu orada tutmak için son kuruşunu harcamıştı. En son ne zaman düzgün bir yemek yediğini hatırlayamıyordu. veya hazır erişte, beslenmesinin tek kaynağıydı ve bir sonraki maaşına kadar da öyle olacaktı... tabii patronu işlerin kötü gitmesi nedeniyle onu işten çıkarmazsa.

"Beni nasıl buldun?" Mollie, duygularının karmaşasını gizleyen soğuk bir ses tonuyla sordu.

"Senin nerede olduğunu hep biliyordum."

Mollie şaşkınlığını belli etmemeye çalıştı, ama yine de gözleri şoktan büyüdü. İki yıldır onun Edinburgh banliyölerinde yaşadığını ve çalıştığını biliyor muydu? Talk pudrası ile kurumuş dudaklarını nemlendirdi ve yüz hatlarını tekrar nötr bir ifadeye dönüştürdü. Maxwell Wilde'ın ona söylediğini hayal edemiyordu, ama başka kim biliyordu? Kimse. "Kim söyledi?"

Jago'nun yüzünde, sakın bir su yüzeyinde hafif bir dalgalanma gibi bir şey geçti. Ama çenesi, azı dişlerini sıkıyormuş gibi gerildi. Elmas gibi sert bakışları, Mollie'nin gözlerine delici bir şekilde saplandı.

"Büyükbabam değildi. Bana tek söylediği, sen beni terk ettiğinde ne kadar şanslı olduğumdu."

Mollie yutkunmasını gizledi ve tezgahın elini çekti, sert parmaklarını açıp kapattı. Yüzünde hiçbir ifade yoktu, ama midesi o kadar bulanıyordu ki, ülkedeki tüm kurabiye üreticileri için tereyağı yapmaya yetecek kadar. Hatta belki de dünyadaki tüm üreticiler için. "Ve şüphesiz ona katılıyorsun, değil mi?"

"Büyükbabamla bazı konularda aynı fikirde değiliz," dedi Jago, yüzünde okunamayan bir ifadeyle. "İşin ne zaman bitiyor?"

"Bence bu iyi bir fikir değil..."

"Bu akşam saat altıda otelimde buluşalım. Barda bekliyor olacağım."

Elini ceketinin cebine soktu, bir kartvizit çıkardı, tezgahdan bir kalem aldı, kartın arkasına otelinin adresini karaladı ve ona uzattı. Kartı, yüzünde patlayabilecek bir el bombasıymış gibi baktı. Ama aslında öyle de olabilirdi. Eski nişanlısıyla halka açık bir yerde buluşmak, tehlikeyle flört etmekti.

Korkutucu, ama cezbedici bir tehlike.

* * *

Jago, tek malt viskiyi yavaşça yudumlarken gözlerini Edinburgh'daki otelinin şık barının girişine dikti. Mollie'nin geleceğine dair bir kumar oynuyordu, ama onunla özel olarak konuşmaya kararlıydı. Otel barı pek özel sayılmazdı, ama onu süitine davet etmeyi kabul ettirebilirse, daha da iyi olurdu. Onu tekrar görmek, içinde istemediği duyguları tetiklemişti: öfke, acı, onun yaptıklarından dolayı aşağılanma. Ve evet, çok derinlemesine düşünmek istemediği diğer duygular.

Mollie ile tanıştığı andan itibaren Mollie'nin onda uyandırdığı duygular.

Onunla arasındaki bağ anında ve yoğun, babasının annesine ve annesinin babasına karşı hissettiklerini hatırlatıyordu

Bu aşk mıydı? Hiç kabul etmemişti, ama bunun aşka yakın bir şey olabileceğine dair endişe verici bir his vardı. Ama

Mollie'nin onu terk etmesi, sert bir rüzgarda titreyen kibrit çöpü gibi onu söndürmüştü. Alev sönmüştü, ama kibrit başı hala sıcaktı. Yeniden alevlenme tehlikesi olmadığından emin olmalıydı

yeniden alevlenme tehlikesi olmadığından emin olmalıydı. Azimle yaptığı gibi mesafesini koruyacaktı.

son iki yıldır, çoğunlukla inatçı gururundan dolayı yapıyordu. Ancak büyükannesinin yakın zamanda geçirdiği düşme kazasından sonra, doktorlar onun tamamen iyileşemeyeceğinden endişe duydukları için, Mollie'nin yardımına ihtiyaç duydu ve bunun bedelini ödemeye hazır. Ayrıca, Mollie daha önce de para kabul etmişti, bu yüzden onun yine kabul edeceğinden emindi, özellikle de

Jago öne eğildi ve viski kadehini önündeki masaya koydu, gözleri dışarıdaki esmer

Jago öne eğildi ve viski kadehini önündeki masaya koydu, gözleri otelin dışındaki esmer bir başı gördü

. Kalbi hızla çarpmaya başladı, kanı kaynamaya başladı ve öfkesi ve acı kaynıyordu. Mollie artık gri süslemeli beyaz güzellik kliniği üniformasını giymiyordu, yerine ince vücuduna tam oturan basit, uzun kollu siyah bir elbise giymişti. Dudakları, dili ve elleriyle okşadığı yerler. dudakları, dili ve elleriyle okşadığı yerlerdi. Omurgasından bir titreme, şimşek çakması gibi geçti ve sert bir nefes aldı.

görevine odaklanmak için nefes aldı. Bu,

Onu, büyük bir fırtınada ilk günden itibaren bir araya getiren ateşli şehveti düşünmenin zamanı değildi. Bilincini tamamen yitirene kadar vücudunun onun sıkı, ıslak, ipeksi sıcaklığını nasıl ele geçirdiğini hatırlamanın zamanı değildi. O, onun en heyecan verici sevgilisiydi ve hiç kimse ona yaklaşıp yaklaşmamıştı. Bu da onu daha da öfkeliyor ve büyükannesinin sağlık durumu bir şekilde çözüldükten sonra ilişkilerine son verme niyetini daha da güçlendiriyordu.

ilişkisine son verme konusunda daha da öfkeli ve kararlı hale getirmişti.

Jago, Mollie yaklaşırken ayağa kalktı ve eliyle derin

kadar uzanan kadife koltuğu işaret etti. "Otur. Ne içmek istersin?" "Su

yeter, teşekkürler." Mollie oturdu ve zarifçe bacak bacak üstüne attı.

ince bacakları, elleri gergin parmaklarıyla akşam çantasını sıkıca tutuyordu. Ama sanki onun ellerine baktığını hissetmiş gibi, çantayı tutuşunu gevşetip, stresli bir günün ardından yoga seansına başlamak üzere olan biri gibi

Stresli bir günün ardından yoga seansına başlamak üzere olan biri gibi. Yüzündeki ifade boyanmamış bir tuval kadar boş olsa da gözlerinde bir gerginlik parıltısı vardı. Seyircinin gözünden kaçan bir sahne görevlisinin gizlice dekor parçalarını yerinden oynatması gibi, zar zor fark edilebilen bir hareket.

Jago, garson Mollie'ye büyük bir bardak buzlu su servis edip uzaklaşana kadar bekledi, sonra konuşmaya başladı. "Klinikte yoğun bir gün müydü?"

" Kendi bardağını dudaklarına götürdü ve bir yudum alırken gözlerini ondan ayırmadı.

"Yeterince meşgulüm." Ağzını sıkılaştırdı ve bakışları, iş gömleğinin açık yakasına odaklandı. Boğazının yukarı aşağı hareket ettiğini gördü, bu da onun saklamaya çalıştığı gerginliğinin açık bir işaretiydi. Barın etrafına bir göz attı, sonra tekrar ona döndü, bakışlarında yine bir endişe belirtisi belirdi.

"Rahatla, Mollie," dedi Jago, koltuğuna yaslanıp bardağını yanına koyarak. "Bu önemli anı belgeleyecek paparazzi yok."

Kaşlarını çattı ve sanki koltuğunun altında bilye varmış gibi yerinde kıpırdadı. Sonra açık kahverengi saçlarını omuzlarının üzerine attı, yüzündeki ifade belirsizdi. "Benimle ne hakkında konuşmak istemiştin? Bir tekliften bahsetmiştin.

Sanırım geçen seferki gibi evlilik teklifi değil." Sesi soğuktu ve alaycı bir tonu vardı, bu da Jago'nun öfkesini yeniden alevlendirdi. Ve Jago'nun alevlendirmek istediği şey de öfkeydi, diğer duygular değil.

"Büyükkannem hasta." Onun tepkisini ölçebilmek için gözlerini ondan ayırmadı.

Mollie gözlerini kırptı ve dilini dudaklarının üzerinde gezdirdi, gözlerinde beklediği soğuk kayıtsızlık yerine şefkat vardı. "Bunu duyduğuma üzüldüm. Hastanede mi?"

"Hastanedeydi ama şimdi Wildewood Malikanesi'nde. Düşüp kolunu kırmış ve beyin sarsıntısı geçirmiş."

"Üzüldüm. Onun için çok zor olmalı."

"En kötüsü bu değil." Jago bakışlarını ondan ayırmadı. "Düşmenin sonucu olarak büyükkannemin hafızasında bazı sorunlar var." Bir an bekledi ve devam etti. "Hâlâ nişanlı olduğumuzu sanıyor."

Mollie'nin gözleri bir anlığına büyüdü, sonra yine ifadesiz bir yüz ifadesine büründü. "Bu senin için oldukça
"Ona bunu açıklamamayı tercih ettim." "Ona bunu açıklamamayı tercih ettim."

Mollie, bir vantrilok kuklası aniden dikleşmiş gibi sertleşti. "Ne?"
Şaşkın sesinde panik tonları vardı.

Jago onu keskin bir bakışla süzdü, ağzında sert bir kararlılık vardı. "Bu hafta sonu onun 85. doğum günü partisine benimle birlikte gelmeni istiyorum. Nişanlım olarak."

Mollie, sanki ona aya gidip gelmesini ve yol üzerinde bir hatıra uydu almasını istemiş gibi görünüyordu. Ağzını açıp kapattı, ellerini bardağı sıkıca kavradı ve sonra onu yanındaki masanın üzerine koydu, suyun yüzeyi hafifçe titredi.

. "Bunu yapmam mümkün değil, Jago. Benden bunu istemen haksızlık."

"Senden istemiyorum. Sana söylüyorum."

Gri-mavi gözleri onun gözlerine meydan okudu ve kanı heyecandan hızla atmaya başladı. Onun iradeli ruhunu her zaman çekici bulmuştu . Onun onu terk etmesinden beri özlediği şeylerden biri de buydu gittikten sonra özlediği şeylerden biriydi - her zaman yatakta son bulan ateşli tartışmalar. Güneş, öfkeleri üzerinde asla batmazdı; bunu o sağlardı.

Birbirlerine olan şehvetlerinin patlaması felaket boyutundaydı ve o, bunları silmek için elinden gelen her şeyi yapsa da zihninden gelen sansasyonel şehvetli seanslar, hiçbir şey işe yaramadı. Mollie vücuduna, beynine, kanına kazınmıştı. Şimdi : sıcaklığı, zonklamayı, vücudunun gerginliğini. Açlığı. Onu tatmin edecek hiçbir şeyin olmadığı, sadece ona olan çılgın arzuyu.

"Büyükbaban bu... planın hakkında ne düşünüyor?" diye sordu dikkatli bir bakışla sordu, gözlerine tam olarak bakmadan.

"Henüz ona söylemedim. Onu şaşırtmak istedim."

Yüzündeki renk, çizgi film karakterleri gibi bir anda kayboldu ve bakışları tekrar ona döndü. "Hatırladığım kadarıyla büyükbaban sürprizleri pek sevmez."

"İnsanlar değişebilir."

Kız burun kıvırdı ve pek de

"Henüz benekli olmayan bir leopar görmedim." Sesindeki acı tonu Jago'yu şaşırtmadı.

büyükbabası çekiciliğiyle tanınmıyordu, ama hakaretlerde bulunma ve ustaca manipülasyon konusunda efsaneydi. Jago ve kardeşleri Maxwell Wilde'ın acımasız dilinin sayısız kez hedefi olmuştu. Ancak büyükbabası bir yıl önce felç geçirdiğinden beri, yaşlı adam eskisi kadar güçlü değildi. Jago da bunu kendi lehine kullanacaktı. Basın, Maxwell'in şu anda ne kadar güçsüz olduğunu henüz bilmiyordu ve Jago bunu en iyi şekilde değerlendiriyordu.

Jago sandalyesine yaslandı, bir ayak bileğini dizine rahat bir şekilde attı, parmağıyla İtalyan deri ayak bileği botunun fermuarını boş boş çeviriyordu. "Tabii ki zamanınız için size ödeme yapacağım."

Yanaklarına yeniden iki renkli lekeler yayıldı ve ağzı düzleşti. "Ne kadar?"

"Büyükbabamın sana ödediğinin iki katı."

Mollie ona şaşkın şaşkın baktı, gözleri köşeye sıkışmış bir hayvanınki kadar genişti. "Sana bunu o mu söyledi?" Sesi, zar zor duyulabilen şoklu bir ses tonuyla çıktı.

Jago dudaklarını alaycı bir gülümsemeyle kıvırdı. "Bu kadar şaşır

Jago dudaklarını alaycı bir gülümsemeyle kıvırdı. "Bu kadar şaşırmış gibi davranma, sevgilim. Seni beni aptal yerine koymaya iten bedeli öğrenmeyi kendime görev edindim."

Mollie kucağındaki ellerine baktı, parmakları çantasını sanki bir can simidiymiş gibi sıkıca tutuyordu. "Lütfen böyle söyleme. İkimiz de beni sevmediğini biliyoruz." Sesi gergindi ve yüzü kızarmıştı.

"Söyleyebileceğim çok daha kötü şeyler var, o yüzden bunu seçtiğim için şükretmelisin."

Jago, o zamanlar ve şimdi ona karşı hissettikleri konusunda hâlâ kafası karıştı. Mollie onu terk ettiğinde

Şok, aşağılanma, öfke, çılgınlık, umutsuzluk, derin ve yakıcı bir ihanet duygusu... Liste sonsuzdu. Nasıl bu kadar kolay onun tarafından kandırılmış olabilirdi? O mükemmel bir oyuncuydu, dört ay boyunca sadık nişanlı rolünü oynayabilmiş, ama tüm bu süre boyunca parayı alıp kaçmak için fırsat kollamıştı. Toplamda

Para, özellikle ailesinin serveti göz önüne alındığında, o kadar da büyük bir miktar değildi. Ama açıkça, onun olmadan yeni bir hayat kurması için yeterliydi. Jago, onun kendisine aşık olduğuna gerçekten inanmış olduğu için öfkeliydi. O, kolayca aldatılabilecek türden bir adam değildi, ama o bunu yapmıştı ve ikna edici bir şekilde yapmıştı.

Onu daha iyi kandıramayacak Hollywood aktörleri tanıyordu. Öfkesinin çoğunu ona bu kadar para ödeyen dedesine yöneltmesi gerektiğini biliyordu, ama Mollie'nin bu parayı almasını affetmek için kendini ikna edemiyordu.

Mollie'yi affedemedi. Neden böyle bir şey yapmıştı? Eğer paraya ihtiyacı olsaydı, ona seve seve verirdi. Onun bir altın avcısı olduğunu kabul etmekte hâlâ zorlanıyordu, ama tüm kanıtlar bunu gösteriyordu. Başka nasıl bir yorum yapabilirdi ki? O, Aylarca ona deli gibi aşıkmiş gibi davranarak, onun yatağını paylaşarak, özel olarak tasarlanmış nişan yüzüğünü takarak, ona hayranlıkla bakarak onu küçük düşürdü. Nasıl oldu da bunu fark edemedi?

Jago, altın avcılarını uzaktan tanıyabildiğini gururla söylerdi, ama Mollie'nin durumunda çok yanılmıştı. Mollie, onu dünyanın önünde onu aptal yerine koymuştu ve Jago bunu *asla* affedemeyeceğini biliyordu.

Ama şimdi Jago'nun tek hissettiği, büyükannesini korumak ihtiyacıydı ve Mollie'ye, onunla küçük bir rol yapma oyunu oynaması için rüşvet vermek zorunda kalırsa, öyle olsun.

İKİNCİ BÖLÜM

MOLLIE, Jago'nun çirkin teklifine verdiği tepkiyi kontrol etmeye çalışıyordu. Büyükannesinin hatırı için, hala nişanlısıymış gibi davranması karşılığında ona dudak uçuklatan bir miktar para ödemeye hazırdı. Nasıl kabul edebilirdi ki? Zihninde banka hesabındaki cüzi bakiyesini canlandırdı. Nasıl kabul etmezdi *ki*? Seçme şansı var mıydı ki? Jago'nun gözlerindeki çelik gibi kararlı bakıştan öyle görünmüyordu. Jago'nun gözlerindeki çelik gibi kararlı bakışlar, onu değerli avını yakalamak için üzerine atılmak üzere olan bir şahin gibi izliyordu.

Ayrıca, Eliot'u da düşünmesi gerekiyordu.

Her zaman kardeşi vardı. Onun sorunları hayatını o kadar tüketmişti ki, sırtında bir çanta dolusu kaya gibi taşıdığı endişe yükünden kurtulup kurtulamayacağını merak ediyordu. Eliot'un uzun süreli rehabilitasyon ve terapiye ihtiyacı vardı, ama bu tür şeyler ucuz değildi. Kardeşine yardım etmek için Maxwell Wilde'ın ona verdiği her kuruşu kardeşine yardım etmek için harcamıştı. Bu yardımlar defalarca başarısız olmuştu, çünkü Eliot bir gün, hatta bir veya iki hafta temiz kalır kalmaz, geçmişindeki şeytanlar acımasız, alaycı hayaletler gibi onu rahatsız etmeye başlıyordu.

Mollie çantasını bıraktı ve su bardağını eline aldı . İçinde buz küpleri yüzen soğuk bardak, ona Jago'nun kalbinin etrafındaki buzu hatırlattı. O

Ondan nefret ediyordu. O imkansız mavi gözlerde ona yansıyan nefretini görebiliyordu. Bir zamanlar ona tutku ve saygı dolu gözlerle bakan adamın, şimdi ondan ne kadar tiksindiğini görmek ona acı veriyordu.

Hayatında ona hiç kimse öyle bakmamıştı.

Mollie ona geçmişiyle ilgili hiçbir şey anlatmamıştı ve şimdi bunun bir hata olup olmadığını merak ediyordu. Ama hayatı boyunca çocukluğunun kaosuunu unutmaya çalışmıştı. İhmal, istismar ve ölümcül şiddetle dolu korkunç hikayeyi tekrar tekrar anlatmak zorunda kalmamak için yeni bir versiyon uydurmuştu. Jago'ya küçük üvey erkek kardeşi olduğunu bile söylememişti. Eliot'u geçmişinden çıkarmak daha kolaydı, böylece Eliot'u bu kadar berbat bir duruma düşüren trajik koşulları açıklamak zorunda kalmazdı.

Onu koruması gereken ama bunu başaramadığı koşullar. Bu, hayatı boyunca taşıdığı bir başka yk: küçük kardeşini aşağılık bir avcıdan korumadığının suçluluğu.

Mollie, ağzındaki kuruluğu gidermek için bir yudum su içti ve bardağı yerine koydu. Koltuğunda dikleşti ve kendini Jago'nun bakışlarına bakmaya zorladı. "Aniden yanında ortaya çıktığımda bkbaban ne diyecek?"

neredeysen Jago'yu tekrar görmek kadar ürkütücüydü. Maxwell sözleşme ihlali nedeniyle ona dava açacak mıydı? O, toplumun st kademelerinde bağlantıları ve ilişkileri olan güçlü bir adamdı.

"Bundan hoşnut olmayacak, ama şu anda endişelendiğim kişi o değil. Benim odak noktam bkannem."

Mollie, Jago ve kardeşleri Jonas ile Jack'in otokratik bkbabalarına yakın olmadıklarını biliyordu, ama her biri nazik bkanneleri Elsie'yi çok seviyorlardı. Küçük yaşta yetim kalan kardeşler, bkbabaları ve bkanneleri tarafından bytlmştı. Jago, çocukluğunu anlatmak konusunda her zaman konuşmaktan çekinirdi, Mollie bunun nedeninin beş yaşındayken anne babasını kaybetmenin acısı olduğunu düşündü, bu da Mollie'nin kendi çocukluğundan bahsetmemesini kolaylaştırdı. Bkannesi, Mollie'yi birkaç kez gördüğünde ona karşı her zaman çok sevimli davranmıştı ve geçen iki yıl boyunca sık sık onu dşnmştı. Ancak Mollie, Maxwell Wilde'a hiç ısınamamıştı

Çünkü daha önce onun gibi tipleri pek çok kez grmştı. Harika bir arkadaş ama tehlikeli bir düşman. Yzeyssel olarak çekici ama ona karşı düşmanca davranırsanız, manipülatif ve entrikacıdır. Ne yazık ki Mollie, onun orta torunu için yeterince iyi görülmediği için bu duruma dşmştı. Maxwell, onun geçmişini araştırmış ve onun umutsuzca saklamaya çalıştığı bazı karanlık sırları ortaya çıkarmıştı

saklamaya çalıştığı bazı karanlık sırları ortaya çıkarmıştı. Eliot'un gençlik hapishanesinde geçirdiği zaman; gençken üşüdüğü ve ceket alacak parası olmadığı için bir mağazadan ceket çaldığı için polisle başının belaya girmesi.

Ancak Mollie'nin adına karşı yeni bir kara leke vardı ve Maxwell Wilde aracılığıyla öğrendi. Maxwell, Mollie hakkında araştırma yaparken, bir şantaj komplosu keşfetti şantaj komplosu ortaya çıkarmış ve ona bu ikilemine bir çözüm sunmuştu. Birdenbire kendini yapay zeka şantajının kurbanı olarak bulan Mollie'nin dünyası altüst oldu.

panik, dehşet ve korku onu midesini bulandırmıştı. Kardeşi bu korkunç görüntüleri görürse, onu bir daha kurtulamayacağı bir çöküşe sürükleyeceği korkusu. Jago ile bu konuyu konuşacak zaman bile olmamıştı çünkü bir toplantı için New York'a uçmuştu ve ona . O iğrenç görüntülerin hem onun hem de kendisinin itibarını nasıl mahvedebileceğini düşündü, bu yüzden Maxwell Wilde aniden ortaya çıkıp, şantajcıya para ödeyerek her şeyi halledebileceğini söylediğinde, onun şartlarını kabul etmişti.

O korkunç, yürek parçalayıcı ama tamamen gerekli şartlar.

Şimdi Maxwell'in yüzüne nasıl bakabilirdi? Bu şartlar, Jago'nun hayatından kaybolmasını ve bir daha geri dönmemesini gerektiriyordu. Mollie, Maxwell'in Jago'ya kendisi ve kardeşinin geçmiş hakkında bir şeyler anlatıp anlatmadığını bilmiyordu. Jago'nun, onun hayatını ve dolayısıyla belki de Jago'nun hayatını da mahvetmeye ramak kalan cinsel şantajdan haberi olup olmadığını bilmiyordu. Ama bu şantaj, onun hayatını zaten mahvetmemiş miydi? Daha iyi bir hayat, daha iyi bir hayat, kardeşi için endişelenmek zorunda olmadığı ya da ona yardım etmek için yeterli parayı biriktirmeye çalışmak zorunda olmadığı bir hayat, Jago ile evlenmek istemesinin nedenlerinden biriydi. Onu sevmişti, evet, ama onun da ona aynı şeyi söylediğini hiç duymamıştı. O zamanlar bu onun için önemli değildi. Önemli olmasına izin vermemişti.

O uyurken ona sadece bir kez bu sözleri fısıldamıştı Onu sevmişti ve onun karısı olmak, eski hayatının başka birine aitmiş gibi davranmak istemişti. Ama elbette, geçmiş onu tekrar yakalamıştı ve Jago'nun büyükbabasının onun sırlarını ve yalanlarını ortaya çıkarması özellikle aşağılayıcıydı.

"Büyükbabanın bir yıl önce felç geçirdiğini duydum," dedi Mollie sessizliği bozmak için. "Durumu iyi mi?" Mollie intikamcı bir insan değildi, ama Maxwell Wilde'ın felç geçirdiğini haberlerde okuduğunda, bunun bir tür karma olduğunu düşünmeden edemedi. O hayatta kalmış, ancak artık tekerlekli sandalyeye mahkum olmuş ve rehabilitasyonuna azimle devam ediyordu. Bunun başarılı olup olmadığı ise henüz bilinmiyordu.

Jago viski kadehini eline aldı ve içindeki kehribar rengi sıvıyı bir anlığına döndürdü, yüzünde okunması zor bir ifade vardı. "Kendisine dayatılan sınırlamaları kabul etmekte zorlanıyor ve bu yüzden büyükannemin hayatını zorlaştırıyor." Kadehi tekrar masaya koydu ve ayak bileklerini açtı, gözleri sert bir şekilde Mollie'nin gözlerine bakıyordu. "Peki, teklifimi kabul edecek misin?"

Mollie dudaklarını birbirine bastırdı, bir hafta sonu rol yapma karşılığında teklif ettiği bu çılgın miktara direnmek için elinden geleni yaptı. Bu, Eliot'a ihtiyacı olan yardımı alması için onun şansydı, muhtemelen tek şansı. Bağımlı olduğu uyuşturucular ona çok zarar vermişti, ama uzun süreli rehabilitasyon ve psikoterapi ile iyileşme ihtimali vardı.

uzun süreli rehabilitasyon ve psikoterapi ile iyileşme ihtimali vardı. Bu kadar parayı bulmak için başka ne yolu vardı? Piyangoyu kazanmak, ama bunun ihtimali ne kadardı? Jago'nun teklifini kabul etmek teklifini kabul etmek daha iyi olmaz mıydı? "Beni ne kadar süreliğine istiyorsun?" Mollie bu soruyu sorar sormaz

Sözlerini duyunca, başka kelimeler seçmiş olmayı diledi. Yanaklarına ihanet eden bir sıcaklık yayıldığını hissetti ve su bardağına uzanıp bir yudum aldı, onun çelik gibi parıldayan bakışlarından gözlerini kaçırdı.

"Duruma göre değişir."

Ona tekrar baktı, elini bardağına sıkıca tuttu. Bardağın soğuğu derisinden vücuduna sızıyordu.

Yakındaki şöminenin titreyen sıcaklığına rağmen titredi. "Neye bağlı?"

"Büyükannem oldukça hasta. Doktorlar hatıralarını geri kazanıp kazanmayacağı konusunda kesin bir şey söylemiyorlar. Ama önce hafta sonu doğum günü partisiyle başlayıp, sonra nasıl gittiğine bakacağız."

Mollie bardağını masaya koydu ve boş parmağının eklemine dalgın dalgın ovmaya başladı. Jago'nun onun için seçtiği yüzüğü çok sevmiştir ve Maxwell'in, ona para verip gitmesini söylediğinde geri vermesini ısrar etmemesine şaşırmıştı. Yüzüğü ona vermişti, ama o soluk mavi gözlerini soğuk bir şekilde sallayarak reddetmişti. Sanki paha biçilmez yüzük, onun taktığı için zaten lekelenmiş gibi düşünüyormuş gibiydi.

Mollie, yüzüğü Jago'ya geri göndermek niyetindeydi, ancak Maxwell'in imzalaması için ısrar ettiği gizlilik anlaşmasının şartlarını hatırlayınca, bu seçenek ortadan kalktı. Hiçbir koşulda Jago ile iletişime geçmemesi gerekiyordu. Yüzüğü haftalarca sakladı, çıkarıp Jago ile nişanlanmasının ne anlama geldiğini hatırlamak için ona baktı: hayatını daha iyi hale getirme ve Eliot'un sonunda içindeki şeytanları yok etmesine yardım etme şansı. Aşkın her şeyi fethedeceğine inanmak. Ama bir gün yüzüğü sakladığı çekmeceyi açtığında, yüzüğün kaybolduğunu fark etti. Kardeşi uyuşturucu borcunu ödemek için yüzüğü satmıştı. Bu, Mollie'ye hayallerinin umutsuzluğunu doğruladı. Onun gibi insanlara sonsuza kadar mutlu yaşamak nasip olmazdı. Hayallerin gerçekleşme şansı yoktu. Ne kadar azimli ve kararlı olsan da, umut ancak belirli bir süre dayanabilirdi.

Mollie'nin

sadece dört aylık bir ilişkinin ardından Jago'nun evlilik teklifini kabul etmesinde bir uzlaşma unsuru vardı, ama onu seviyordu ve onun da ona karşı hislerinin büyüyeceğini umuyordu. Jago kesinlikle aşık bir erkek gibi davranıyordu. Özenli ve düşünceli bir sevgiliydi. Zor bir müşteriden şikayet ettiğinde ya da kullanmak için heyecanlandığı yeni bir cilt ürününden bahsettiğinde sabırla onu dinliyordu.

kullanmaktan heyecan duyduğunu anlattığında sabırla dinlemişti. O, birçok kadın gibi, bir gün onun o sihirli üç kelimeyi söyleyeceğini düşünerek kendini kandırmıştı

söyleyeceğini düşünmüştü. Ama söylememişti ve artık asla söylemeyecekti. Onun yaptıklarından sonra olmazdı. Ondandır nefret ediyordu. Ondandır tiksiniyordu. Onu altın avcısı olarak görüyordu. Ve ona gerçeği söylese bile, ona inanmayabilirdi.

Kimse Mollie'ye onu sevdiğini söylememişti, kardeşi bile. "Nişan yüzüğümü ne yaptın?" diye sordu Jago. sol eline bakarak. "Satmak mı?"

Mollie ellerini sabit tuttu ve kalbinin hızlı atışlarını yavaşlatabilmeyi diledi. "Ben... kaybettim."

kelime seçiminde tereddüt ettiği için pişmanlık duydu, ama kardeşini kardeşini suçlamak istemiyordu. Jago'nun bir kardeşi olduğunu bildiği de yoktu.

"Kaybettin mi, sattın mı?" Jago, onu biraz rahatsız eden keskin bir bakışla ona baktı. Gözlerinde şüphe vardı ve bunu görmek ona acı veriyordu. Onun saygısını kaybetmişti ve bu onu çok incitmişti. Açık bir yaraya dökülmüş asit gibi acı veriyordu, gururu soluyor, yaralar açıyordu.

Mollie, Jago'ya kardeşi hakkında bir şey söylememeyi seçmişti, Eliot'tan utandığı için değil, geçmişini ustaca geçmişini beyazlatmış, yalanla yakalanma olasılığını azaltmak için basitleştirmişti. Jago'ya tek çocuk olduğunu söylemişti, bu kısmen doğruydu — annesinin ve Mollie'nin doğması için yeterince beklemeden terk eden babasının tek çocuğuydu.

beklememiş olan annesinin ve annesinin şiddet uygulayan partnerinin oğluydu. Eliot, annesinin ve annesinin şiddet uygulayan partnerinin oğluydu, ama Mollie için Eliot'a olan sevgisi ve ilgisinde yarı yarıya bir şey yoktu. Eliot, onun hayatta kalan tek akrabasıydı ve o da Eliot'un güvenebileceği tek kişiydi.

Mollie, Jago'ya yetim olduğunu söylemişti, bu da o sırada aralarında bir o zamanlar onunla bir bağ kurmuştu. Yetim olduğu kısmı yalan değildi: annesi ve partneri uyuşturucu ve alkol sorunları vardı ve sefalet içinde hayatlarını sonlandırmışlardı, iki çılgın gözlü, korkmuş çocuğu çürüyen cesetlerinin yanında üç gün boyunca oturmuş, birileri onları bulana kadar.

Mollie artık ön kapının sürgüsünü açamayan ya da pencerelerin boyalı

kilitleri açamayan o acınası altı yaşındaki çocuk değildi artık. Artık kendi durumunu kontrol edemeyen, iradesiz biri değildi.

Ama Eliot...

Kalbi acımasız bir mengeneyle sıkışmış gibi sıkıştı. Mollie nefret ediyordu.

Onun genç beynini nasıl etkilediğini düşünerek, ihmal, açlık, annesinin partnerinin ağlamasını durdurmak için ona verdiği ilaçlar... Eliot'un başına gelenleri herkese anlatmak, ona ihanet etmek gibi geliyordu. O bile, yetişkin olana kadar, koruyucu ailede maruz kaldığı cinsel istismarı ona anlatmamıştı. Mollie, Jago ile çıkmaya başladığında, onun tanınmışlığının kendisine ve Eliot'un varlığı bilirse ona da istenmeyen bir ilgi çekeceğini fark etmişti

. Kim müstehcen bir "sefaletten zenginliğe" hikayesini okumayı sevmez ki? Bu

Başlıklar o zaman beyinde parlamıştı ve şimdi de yine parlıyorlardı.

Yoksul bir kız, yakışıklı playboy milyarder Jago Wilde ile nişanlandı

Uyuşturucu bağımlısı ve sabıkalı üvey kardeşi, evlilik yoluyla zengin Wilde ailesine katılıyor

Eliot'un ilkesiz gazetecilerin gazeteciler tarafından ifşa edilseydi, ona ne kadar zarar verebileceğini düşünmek mide bulandırıcıydı.

Mollie, Jago'nun lazer gibi bakışlarına kendini zorla dayandırdı. "Gerçekten kaybettim. Nerede olduğunu hiç bilmiyorum. Her zaman sana geri göndermek niyetindeydim. Üzgünüm. Sana bir servete mal olduğunu biliyorum ve..."

"Tabii ki bir servete mal oldu." Sesindeki acı açıkça belliydi, bakışlarındaki şüphe ise acımasızdı.

Onu altın avcısı olarak görmesi anlaşılabilirdi, ama kendi ve Eliot'un iyiliği için saklamak istediği karanlık sırlarını açığa vurmaktan bunu nasıl değiştirebilirdi? Bir zamanlar

On sekiz yaşına geldiğinde, bacaklarında acımasız dayakların izleri olan, bitlerle kaplı, yetersiz beslenmiş küçük kızla ilişkilendirilmemek için adını değiştirmişti.

Küçük Margaret Green'den uzaklaşmış ve Mollie Cassidy olmuştu.

Jago, mermer gibi sert bakışlarıyla ona bakmaya devam etti. "Ben zaten yerine geçecek bir yüzük satın aldım. Sahte Yanlışlıkla onu kaybetme ihtimaline karşı..." Parmaklarını havada tırnak işaretleri yaparak "kaybetme ihtimaline karşı" dedi.

Gururu çenesini kaldırdı ve kararlı bir şekilde onun bakışlarını karşıladı. "Senden bana bu kadar pahalı bir yüzük almanı hiç istemedim. pahalı bir yüzük almamı hiç istemedim. Sokaklarda evsiz insanlar varken bu para israfıydı." Mollie, şu anda altın avcısının el kitabını tam olarak takip etmediğini biliyordu, ama onun ona olan güvensizliği çok sinir bozucu buluyordu. Gümüş kaşıkla büyümüş olan onun, paha biçilmez nişan yüzüğünü kaybettiği için onu suçlaması gayet normaldi.

Ama sonra, onun dehşetine, ceketinin cebine uzandı ve kadife bir yüzük kutusu çıkardı ve ikisinin arasındaki masanın üzerine koydu. Sandalyesine yaslandı ve kadının yüz hatlarını anlaşılabilir bir ifadeyle incelemeye başladı.

Mollie mavi kutuyu izledi ve onun gözlerinin rengiyle neredeyse aynı olduğunu fark etti. Kutuyu almak için uzanmak istedi ama bunun yerine parmaklarını avuçlarının içine kıvırdı, tırnaklarının kıvrımlarının cildinde hilal şeklinde izler bıraktığını hissedene kadar.

"Hadi. Al şunu. Bedeni doğru mu bak."

Mollie derin bir nefes aldı ve yüzük kutusunu almak için öne eğildi. Kapağı kaldırmadan önce bir an bekledi, ancak dudaklarından fırtına gibi çıkmak üzere olan nefesini zorlukla engelleyebildi. Tamamen kaybettiği yüzüğe benziyordu. Sadece bir mücevher uzmanı bunun farklı olduğunu kanıtlayabilirdi. Safir ve elmas yüzük ona parıldıyordu ve elini sabit tutmakta zorlandı. Jago'nun ona verdiği gece yaptığı beklenmedik ama romantik evlilik teklifi. Çocukluğunun çoğunda nadiren hayırseverlerin dükkanlarından alınan hediyelerden başka bir şey almamış biri için, Jago'nun yüzük seçimi bunu telafi etmekten fazlasını yapmıştı... ya da o zamanlar öyle düşünmüştü. Yüzüğü parmağına geçirdiğini hatırladı, parmakları elini tutarken sıcak ve nazikti. Daha önce hiç görmediği bir yoğunlukla ona odaklanan bakışlarını hatırladı. Ve ezici

Hayatında ilk kez hissettiği mutluluk, güven ve emniyet duygusu. Onun kendisine olan aşkını ilan etmesini isterdi, ama kendini kandırarak onun evlilik teklifi ve bağlılığının yeterli olduğuna inanmıştı. Ama elbette yeterli değildi. Nasıl yeterli olabilirdi ki?

"Parmağına takarsan parmağını ısırılmaz." Jago'nun alaycı sesi, acı verici hayallerini bozdu.

Mollie ona kaba bir bakış attı ve sonra yüzüğü kutudan çıkardı, ışığa doğru tutup, elmasların başındaki avizeden gelen ışığı yakalamasını izledi. "Çok ikna edici bir sahte."

"Plan bu: sen ve yüzük ikna edici sahte olacaksınız."

Mollie hala yüzüğü takmamıştı ama elinde tutuyordu, sahte yüzüğü ve sahte nişanlı teklifini kabul etmek istiyordu ama sonuçlarından endişe duyuyordu

sonuçlarından endişe duyuyordu; çünkü sonuçları olacaktı, bundan . Maxwell Wilde'ın onu torununun hayatından sonsuza kadar kovmasıyla yüzleşmenin yanı sıra, Jago'nun yanında bir hafta sonu geçirmek, onun onu tekrar baştan çıkarması olmadan nasıl mümkün olabilirdi? Şu anda bile onun manyetik çekimini hissedebiliyordu. O, ona saygı ile davranan tek erkekti. İlk tanıştıkları andan itibaren dokunuşu, cildinde karıncalanma hissi yaratmıştı. O, onu taparcasına sevmişti. vücudu, daha önce hiç yaşamadığı yüksekliklere çıkardı. Cildi canlandı, duyuları serbest düşüşe geçti, ona olan ihtiyacı o, onun içinde uyandırıncaya kadar sahip olduğunu bilmediği güçlü ve tutkulu bir dürtüye dönüştü.

"Yani bu planını büyükbabanıza söylemedin mi?" "Hayır."

"Ama benim aniden ortaya çıkmam onun için büyük bir şok olmaz mı?" Mollie sözlerine çok dikkat etmek zorundaydı, büyükbabasının koyduğu kuralları çiğnememek için çok dikkatli olmalıydı.

Jago geniş omuzlarını küçümseyerek silkti. "Daha önce de söylediğim gibi

, şu anda benim önceliğim o değil, büyükannem. Seni gördüğüne çok sevinecek." Gözleri biraz sertleşti ve devam etti. "Düğünümüz iptal edildiğinde

. Sanırım bu yüzden beyin sarsıntısından sonra bunu hatırlamıyor, onun için çok acı vericiydi."

Mollie yanaklarında bir sıcaklık hissetti ve avucundaki yüzüğe tekrar baktı. Yüzük, sanki ona parıldayan elmas gözleriyle, onu takan kişi gibi, onunla alay ediyor gibiydi. Onu takmaya cesaret etmesini bekliyordu.

Hadi. Yap şunu. İsteddiğini biliyorsun.

Gerçekten istiyordu, bu da onu derinden rahatsız ediyordu. Düşman topraklarına girecekti, ama Jago'nun ne yapacağını bilmiyordu. Yaşlı ve zayıf karısı için onun varlığını kabul eder miydi? Elbette, Jago'ya geçmişini ifşa edecek kadar Jago'ya geçmişini ifşa edecek kadar acımasız olmazdı, değil mi? Peki ya yapay zeka tarafından üretilen görüntüler? Maxwell, onun görüntülerinin ortadan kalkacağına söz vermişti ve o zamandan bu yana iki yıl geçmişti ve o, zayıf bir hisse kapılmaya başlamıştı. güven duygusu. Sözünü tutmuştu, peki Maxwell, onun sessizliği için para ödemişti. Ona gitmesi için para vermişti.

sessizliği için para ödemişti. Ona gitmesi için para ödemişti.

Şantajcıya para ödemişti... Kaşlarını çattı ve yüzüğe tekrar baktı, düşünceleri çamaşır kurutma makinesindeki çamaşırlar gibi dönüyordu. Şantajcılar genellikle gitmezlerdi. İlk fidye ödendikten sonra genellikle daha fazla para isterlerdi

. Bahisleri yükseltir, kurbanlarını kırılma noktasına kadar sömürürlerdi.

Maxwell Wilde tek bir ödemeye onlardan nasıl kurtulmuştu?

Yoksa söylediğinden daha fazla para mı ödemişti? Öyleyse, torunun hayatına yeniden girmesi daha da küstahçaydı. Mollie, Jago'nun dedesiyle yakın olmadığını biliyordu, ama aynı zamanda kan bağının sudan daha kalın olduğunu ve Wilde ailesinin muazzam serveti nedeniyle

Jago, olaylarla ilgili onun versiyonundan çok büyükbabasınıninkine inanabilirdi ve geçmişte söylediği onca yalanı düşünürsek, onu suçlayamazdı. Jago'yu terk ettiği gün onu görmemişti

. Jago New York'tan dönüyordu, bu da Mollie'nin ilişkilerini yüz yüze

. Ama Maxwell, Jago dönmeden önce ayrılması konusunda ısrar etmişti. Ayrılırsa herkes için daha kolay olacağını söylemişti, özellikle de şantajcı, fidye on iki saat içinde ödenmezse o iğrenç görüntüleri internette yaymakla tehdit ettiği için

bu yaklaşan son tarih, Mollie'nin olayları mantıklı bir şekilde düşünmesini imkansız hale getirmişti. Neredeyse bir otomat, akılsız bir kukla gibi olmuştu, her şeyi yapıyordu.

Maxwell Wilde ısrar etti.

Maxwell'in teklifini kabul etmesi mantıklı geliyordu. Bu, onun çaresizce ihtiyaç duyduğu bir kaçış yoluydu. Para, tek nedeni değildi, ama bir parçasıydı. Büyük bir parçası. Sevdiki adama utanç getirmek istemiyordu. Jago'yu geçmişinin dramları ve travmalarıyla lekelemek istemiyordu. Ve başka kimseyi olmayan kardeşini korumak istiyordu, doğru yardımla, çok geç olmadan hayatında bir şeyler başarabileceğine inanıyordu.

"Diz çökmemi mi bekliyorsun?" Jago'nun sesinde alaycı bir ton vardı ve bu ton bir tokat gibi acıttı.

Mollie gözlerini ona çevirdi ve ifadesini soğukkanlı ve sakın tutmak için elinden geleni yaptı. "Gerçekten ikinci kez

böyle aptalca bir şeyi ikinci kez kabul edeceğimi mi düşünüyorsun?"

Jago'nun bakışlarında bir anlık ateşli bir ısı belirdi ve ağzı inceldi. "Bunu kendi lehine kullanabilseydin ne yapardın kim bilir? Neden o klinikte çalışıyorsun? Hayalinin kendi lüks spa'nı kurmak olduğunu sanıyordum?"

Mollie, başarısız olan hayali hakkında konuşulduğunda ne kadar etkilendiğini belli etmemek için yüzündeki her kasını kontrol etmek zorunda kaldı. Uzun süredir çok mücadele etmiş, çok uzun saatler çalışmış ve kendi spa salonunu işletmek için gerekli nitelikleri edinmek için sayısız kursa katılmıştı.

. Ancak kardeşinin sürekli kaynaklarını tüketmesi nedeniyle, Sisyphus gibi dik bir tepeye topu itiyor, zirveye ulaşmak üzereyken topun tekrar aşağı yuvarlanıp ve umutlarını ve hayallerini yıkıyordu. "Hâlâ kendi spa'mı açmayı planlıyorum. Planladığımdan biraz daha uzun sürüyor, ama sonunda başaracağım."

Jago gözlerini ondan ayırmadı. "Teklifimi kabul edersen, bunu daha erken gerçekleştirebilirsin."

Mollie kafasında hesaplamayı çoktan yapmıştı. Jago'nun teklif ettiği miktarla kendi spa'sını açabilir ve Eliot'a ihtiyacı olan yardımı sağlayabilirdi. Hayatının hayalini gerçekleştirebilirdi, ancak Jago Wilde ile nişanlıymış gibi davranarak, en kötü kabusunu yaşamak zorunda kalacaktı. "Bunu düşünmek için daha fazla zamana ihtiyacım var. Bu büyük bir karar ve..."

"Cevabını şimdi istiyorum." Sesindeki acımasızlık ona en çok riske giren kişinin kendisi olduğunu hatırlattı. Pazarlık yapma, konuyu uzatma, geciktirme veya riski ölçmek için zaman kazanma Jago hemen bir taahhüt istiyordu ve ona bunu vermek zorundaydı, yoksa Eliot'u kurtarmak için bu tek şansı kaçıracaktı.

Mollie, kurumuş dudaklarını dilinin ucuyla ıslattı. Avucunda tuttuğu sözde nişan yüzüğü cildine batıyordu. Midesi gerginlikten kıpır kıpırdı korku, ama aynı zamanda garip bir heyecan duygusuyla doluydu. Jago'nun onda yarattığı elektriksel enerji, ellerinin ona nasıl dokunduğunu, ağzının onu nasıl öptüğünü, vücudunun ona nasıl girdiğini ve onu defalarca cennete götürdüğünü düşünmesine neden oldu.

Büyükannesinin doğum günü hafta sonu için ona rol yapması için fahiş bir meblağ ödüyordu

Daha fazlasını mı bekliyordu?

Onun niyetini sormaya cesaret edebilir miydi? Yakın temas halinde olacaklardı

birlikte olacaklardı, bir zamanlar oldukları gibi sevgili gibi davranacaklardı. Kollarının arasına kaymak, ona uzanmak, onun dünyayı sarsan sevişmesine razı olmak ne kadar cazip olurdu? Çok cazip. Aşırı derecede cazip. Varlığının her zerresi, içgüdüleriyle, ağzını ağzına bastırmak, dilinin diline dokunduğunda hissettiği seksi okşamayı hissetmek, kollarını onun ince beline dolamak ve sertliğini yumuşaklığına doğru çekmek için. Bunu düşünmek, alt vücudunda bir ihtiyaç fırtınası yarattı, kadınsı çekirdeği, onun sert varlığını açgözlü bir istekle nemlendi.

Jago'nun koyu mavi gözleri parladı ve şehvetli ağzının kenarları, sanki onun zihnini bir röntgen filmi okur gibi kolayca okuyormuşçasına, değişken bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrıldı. "Odamı paylaşma fikri sana biraz tatsız geliyorsa, sana elimi sürmeyeceğime dair seni temin ederim."

Mollie, onun artık onu istemediğini fark edince, içinden gelen acı çılgılığı yuttu. Hayal kırıklığı zehir gibi içini kapladı, parmak uçlarını karıncalandırdı ve kalbini sıkıştırdı. Ama başka ne bekleyebilirdi ki? Düşünlerinden bir gün önce onu terk etmişti. Neden böyle yaptığını açıklamamıştı bile, bunu büyükbabasına bırakmıştı. Jago artık onu istemiyordu; şimdi ondan nefret ediyordu ve kendi kurallarına uymasını sağlayarak onu cezalandırmaya niyetliydi.

O, teklifini reddetmek istedi.

Ayağa kalkıp, su bardağını onun çok yakışıklı yüzüne atmak istiyordu.

Elini onun bembeyaz gömleğine sokup başını aşağı çekerek, şehvetli dudaklarına kendi dudaklarını bastırmak istedi. Aralarında hala için için yanan ateşi alevlendirmek için. Şehvetin kıvılcımları ve alevleri tenini yaladı, kanı damarlarında dolaştı ve kadınsı Jago Wilde'ın yanında olmakla, erimiş bir sıcaklık tüm gizli yerlerine yayıldı.

Mollie onu istiyordu ve en kötüsü, onun bunu bildiğinden şüpheleniyordu.

Mollie, onun sandığı gibi altın avcısı gibi davranmaya karar verdi. Bu, onun ona verdiği acıyı ona geri vermek, onu incitmek için doğan sapkın bir arzudan kaynaklanıyordu. Bunun küçük ve olgun olmayan bir davranış olduğunu biliyordu, ama

güç dengesini değiştirmesi gerekiyordu. Gururu için, onun bir kukla gibi onunla oynamasına, istediği melodiye alarak onu dans ettirmesine izin veremezdi. Onun kendisi için dans etmesini sağlayacaktı. Ve bunu nasıl yapacağını çok iyi biliyordu.

Onun içindeki şehvetli gücü biliyordu, çünkü onu uyandırmıştı ve bu güç iek açmış, gelişmiş ve bir cehenneme dönüşmüştü. Aralarındaki ateş hala atmosferde kıvılcımlar saçıyordu.

onun gece mavisi bakışlarında yansımış olduğunu görebiliyor, onun kaslı vücudundaki gerginliği hissedebiliyor, kendi vücudunda da aynı gerginliği hissedebiliyordu. Onu terk etmesine rağmen ortadan kalkmamış ilkel bir ihtiyaç. Onunla yatmakla ilgilenmediğini söyleyebilirdi, ama o onun vücudunu tanıyordu. İşaretleri biliyordu. Onun tadını, dokunuşunu, kokusunu, vahşi ve tutkulu ihtiyacını biliyordu.

Mollie kendi kendine gülümsedi ve ince bacaklarını birbirinin üzerine attı,

gözlerini ondan ayırmadan bakışlarını ona sabit tuttu. Jago Wilde'ı dizlerinin üzerine çökertmenin her anından zevk alacaktı.

"Tamam, teklifini kabul ediyorum," dedi Mollie.

Jago, Mollie'nin sonunda planını kabul etmesinden dolayı rahatlamış olsa da, aristokratik yüz hatlarında bunu hiç belli etmedi.

Mollie, hazırlanmak için ne kadar az zamanı olduğunu düşünmemeye çalıştı.

kendini hazırlamak için ne kadar az zamanı olduğunu düşünmemeye çalıştı. Sadece Elsie'yi değil, Maxwell'i ve Jago'nun kardeşlerini de görecekti. şimdiye kadar hepsi ondan nefret ediyor olmalıydı. Nasıl nefret etmesinler ki? Kardeşlerini utandırmış ve küçük düşürmüştü. Kaçak bir gelindi ve daha da kötüşü, önemli bir miktar para kabul ederek kaçmıştı.

Maxwell'in Wilde kardeşlere Jago'yu terk etme nedeni hakkında gerçeği söylemediğinden oldukça emindi. Jago hiçbir şeyden bahsetmemişti. şantajcı ve yapay zeka görüntüleri hakkında, bu yüzden bunun büyükbabasıyla yaptığı anlaşmanın onun bilmediği bir detayı olduğunu varsaydı ve umarım öyle kalırdı. Ancak şantajcılar ve para anlaşmaları bir yana, Jago'nun kardeşleri, durum tersine dönseydi onun kadar onun korkak davranışından dehşete düşerlerdi.

"Kardeşlerin de orada olacak mı?" diye sordu Mollie, ona bakarak.

Jago'nun gözlerinin arkasında bir şey hareket etti, bir gölge, bir titreme, içsel düşüncesinin donmuş bir nanosaniyesi, sonra görüşü netleşerek onu soğuk bir şekilde değerlendirdi. "Büyükanneimin sağlığının

Jack orada olacak, ama ne yazık ki Jonas gelemeyecek."

"Neden gelemiyor?"

"O... şu anda yurtdışında, önemli bir proje üzerinde çalışıyor."

Kardeşinin yokluğunu açıklamadan önce gösterdiği hafif tereddüt, kadına bir şeylerin yolunda olmadığını hissettirdi.

"Ama bir keresinde Jonas'ın büyükannenize en yakın olanınız olduğunu söylememiştiniz mi? Neden onunla vakit geçirmek için zaman ayırmasın ki, özellikle de şu anda sağlığının çok hassas olduğunu söylediğinize göre?"

Jago'nun yüzü, sahne perdesinin kapanması gibi maskeye büründü.

"Büyükanne elbette hayal kırıklığına uğrayacak, ama Jonas'ın orada olmamasına kızmayacak. Jonas'ın işinin onu aylarca yurtdışında tuttuğunu anlıyor.

aylarca yurtdışında kalmasına neden olduğunu anlıyor. Ayrıca, senin orada olman

onun yokluğunu telafi etmekten fazlasını yapacaktır. Onun hayali, vefat etmeden önce en az bir torununun evlenip yuva kurmasını görmektir."

Mollie yüzüğü parmağına taktı ve sanki

değerini ölçerken, içinden "*Bunu gerçekten yapabilir miyim? Yeterince ikna edici davranabilir miyim?*" diye düşünüyordu.

"Belirtmem gereken başka bir şey daha var," dedi Jago. "Basına konuşmak yok. Ne kadar para teklif edilirse edilsin, bizim ilişkimiz, neden bittiği ve neden yeniden başladığı hakkında onlara konuşmanı yasaklıyorum.

ilişkimizden, neden bittiğinden ve neden yeniden başladığından bahsetmeni yasaklıyorum."

Mollie kaşlarını kaldırdı ve elini kucağına indirdi. "Ama tekrar başlamadık, değil mi? Sadece numara yapıyoruz. Yoksa beni terk ettiğim için intikam almak için beni baştan çıkarmayı mı planlıyorsun?"

Gözlerinde şeytani bir parıltı belirdi. "Şey, bu da bir fikir." Gözleri yavaşça vücudunu taradı ve vücudu eriyen bir sıcaklıkla alev aldı.

Mollie, onun onu çıplak soyduğu, baştan aşağı öptüğü tüm anları düşündüğünü biliyordu. Onu nazikçe, sertçe, acilen, tutkuyla sahip olduğu tüm anları.

Kolayca kızaran biri değildi, ama her erotik anı

beynini doldururken, yanaklarına bir kez daha sıcak bir kızarıklık yayıldığını hissedebiliyordu. Kan iç organlarına akarken,

kadını kıvrımlarını kötü bir arzu ile şişiriyordu. Onun için duyduğu bu

dürtüsünü nasıl kontrol edebilirdi? İki yıldır cinsel ilişkiden uzak kaldığı için miydi? Ucuz sütyeninin dantelleri içinde göğüsleri bile karıncalanıyordu, sanki onun dilinin yuvarlanmasını, ağzının sıcak, ıslak emişini, dişlerinin seksi kazımlarını ve yumuşak teninde kirli sakalının sertliğini bekliyormuş gibi.

et. Ona bakarak bile onun duyularını altüst edebilir, aklını ve vücudunu baştan çıkarabilirdi. Önümüzdeki hafta sonu ona nasıl davranacağı konusunda dikkatli olması gerekecekti. İki yıl önce ondan vazgeçmek kalbini kırmıştı; ikinci kez bunu yaşayabileceğinden emin değildi.

Mollie, yıllar boyunca çılgın ve kaotik hayatında edindiği tüm oyunculuk yeteneğini kullanarak, bakışlarıyla ona meydan okudu.

"Bana parmağını bile sürersen, Jago Wilde, pişman olursun."

Jago, zaten paramparça olan sinirlerini daha da bozan alaycı bir kahkaha attı. Sonra öne eğildi, ön kolları kaslı uyluklarına dayandı, gözleri onun gözlerine kilitlendi. Aralarında bir aralarında bir sehpa olmasına rağmen, aralarında hiç mesafe yokmuş gibi görünüyordu. Bu

Yakından, çenesini bolca kaplayan koyu renkli sakalının tek tek iğne izlerini görebiliyordu. Parmakları, onun cildini okşamak, yumuşak cildinde onun sakallarının sürtünmesini hissetmek için kaşınıyordu. Küçük bir titremeyi bastırdı ve başını bacaklarının arasına alıp, dilini bir maestro'nun paha biçilmez bir enstrümanı çaldığı gibi onu çaldığı anları düşünmemeye çalıştı. Neden ona dokunduğu tüm anları unutamıyordu? Anılar, bir damga gibi bedenine kazınmış, yakılmış, yanmıştı.

"Wildewood Malikanesi'nde kaldığımız sürece sevgili gibi davranmak zorundayız. Dokunmamı, hatta öpücüklerimi kabul etmek zorundasın, yoksa anlaşma iptal olur. Anladın mı?" Sesi derin ve boğuktu ve onun kişiliğinin önemli bir parçası olduğunu bildiği acımasızlığı vurguluyordu. kişiliğinin vazgeçilmez bir parçası olduğunu bildiği bir kararlı

Feminist olabilir, ama onun sarsılmaz otoritesi, hassas bir titreme gönderdi. Geçmişte onunla çatışmışlardı ve bu her zaman ateşli seksle çözülmüştü. Barışma seksi. Ama Jago'nun onu terk ettiği için onu affetmesi imkansızdı, bu yüzden aralarındaki seks intikam seksi olacaktı.

Vücudunun bu şekilde kullanılmasına izin verebilir miydi? Ama vücudu hala onu arzuluyordu, öyleyse bu, karşılıklı bir duyuların patlamasından başka ne olabilirdi ki?

Jago onu kendi şartlarına göre istiyordu, ama onun da kendi şartları vardı ve bunları ısrarla uygulayacaktı.

Mollie, boyalı gülümsemesinin arkasında dişlerini sıktı. "Ön ödeme istiyorum."

Alaycı bakışları lazer ışını gibi yakıcıydı. "Bu ayarlanabilir, ama bazı şartlar var."

Tüyler ürperici bir his omurgasında yukarı aşağı dans etti. "Ne şartları?"

"Daha önce benden kaçtın. Bunun bir daha olmasına izin vermeyeceğim."

"Söz veriyorum, kaçmayacağım..."

"Sözlerin benim için hiçbir anlam ifade etmiyor. Değersizler," dedi Jago sert bir ses tonuyla, kırbaç gibi onu kırbaçladı. Gözleri o kadar karanlıktı ki, neredeyse mavi-siyah gibiydi ve çenesi bir mengene gibi sıkıydı.

Ve yine, onun hain vücudu onun emir veren tavrından büyük zevk aldı. Bu, vücudunun her hücresini farkındalıkla titretip, derisinin her santimetresini gerdi. Onu açıkça nefret etmesine rağmen, Mollie onun hala onu istediğinden şüphe duymuyordu. Bu, onun yüz hatlarında yazılıydı, atmosferde elektrik gibi titreşiyordu, köpüren bir akım gibi aralarında dolaşıyordu. Bu, şu anki ilişkilerinde ona bir parça güç veriyordu. Fiziksel güç kendi lehine kullanabileceği fiziksel bir güçtü. Ve o da bunu kullanacaktı. Onun yanında hayatta kalmak için gerektiği kadar acımasız olacaktı.

"Daha çarşamba," dedi Mollie. "Beni cuma gününe kadar yanında zincirleyemezsin."

Siyah kaşlarından biri alaycı bir şekilde yukarı kalktı. "Yapamaz mıyım?"

Bir heyecan dalgası daha geçti. O, istediğini elde etmek için ne gerekiyorsa yapacak kadar acımasızdı, özellikle de şu anda. O bir Wilde'dı ve bu isim *acımasızlıkla* eş anlamlıydı.

Wilde erkekleri istediklerini elde ederlerdi.

"Cuma günü seninle geleceğim, ama hazırlanmak için zamana ihtiyacım var," dedi Mollie. "İki yıl ayrı kaldık. Nişanlın rolünü tekrar üstlenmek kolay olmayacak."

Jago sandalyesine yaslandı, bir eliyle yüzündeki saçlarını geriye doğru taradı ve kalın siyah saçlarında parmak uçlarının derin izleri kaldı.

Kaç kez çıplak vücuduna uzanmış, parmaklarıyla saçlarına aynı şeyi yapmıştı?

hatırlıyor muydu? Onu kucaklamanın, ona sahip olmanın nasıl bir his olduğunu hatırlıyor muydu? Jago'nun ifadesini inceledi, ne hissettiğine dair bir ipucu arıyordu, ama tek görebildiği, yakışıklı yüz hatlarına kazınmış acı ve güvensizlikti. Onun korkunç fotoğrafları olmasaydı, ilişkilerinin nasıl olabileceğini düşünmek ona acı veriyordu. olabileceğini düşünmek ona acı veriyordu.

Şimdiye kadar bir bebekleri bile olabilirdi...

Çocuk sahibi olma konusunu ayrıntılı olarak konuşmamışlardı, ancak Mollie, Jago'nun büyükannesinin ölmeden önce torununu kucağına almak için can attığını biliyordu. Jago'nun iki erkek kardeşi de henüz evlenmemişti, ancak Mollie, Jonas ve birkaç aydır birlikte olduğu kız arkadaşı Tessa Macclesfield hakkında bir dedikodu haberi görmüştü. Tesadüfen, Tessa, Mollie ve Jago'nun muhteşem düğün pastasını tasarlayan pastacıydı. Mollie, Tessa'yı arayıp ama İskoçya'ya taşınmak ve Eliot'u Glasgow'daki özel bir rehabilitasyon kliniğine yatırmak için ayrılmadan önce buna vakit bulamamıştı. Eliot dört ay sonra klinikten ayrılmıştı ve bu kalbini kırmıştı. Umut ışığı görmüşken, bunun tekrar elinden alınması kalbini kırmıştı. Ama Eliot tekrar denemeye karar vermiş ve bu sefer altı aydır oradaydı. Ancak bu pahalıydı. Mollie'nin kötü mali durumu için korkunç, ürkütücü derecede pahalıydı. Jago'nun teklif ettiği para, bir yıllık veya daha fazla özel rehabilitasyon masraflarını karşılamakla kalmayacak, aynı zamanda kendi sağlık ve güzellik spa'sını kurmasına da olanak sağlayacaktı. Kardeşinin

iyileşmesi ve kariyerinin yoluna girmesi, ay, yıldızlar ve Uluslararası Uzay İstasyonu'nu dilemek gibiydi, ama o umudunu umudunu kaybetmeyi reddetti. Hayalinden vazgeçerse, hem kardeşi hem de kendisi için başarısız olmuş olacaktı.

"Yarın Edinburgh'da halletmem gereken birkaç işim var, ama cuma günü erken saatte Londra'ya uçup oradan Wildewood'a gideceğiz," dedi Jago. "Adresini ver de cuma günü seni alayım." Jago, Mollie'nin mevcut adresini yazmak için Wildewood'a gideceğiz," dedi Jago. "Cuma günü seni almam için adresini ver." Telefonunu çıkarıp, onun şu anki adresini yazmaya hazırlandı.

Mollie ona şaşkın bir bakış attı. "Ama bunu zaten biliyor olmalısın. Yani, kliniğimi kolayca buldun. Beni bulmak için özel dedektif mi tuttun?"

Jago telefonunu indirip ona baktı. "Bir keresinde İskoçya'yı hep ziyaret etmek istediğini söylemiştin. Biraz araştırma yaptım ve senin tarifine uyan genç bir kadının burada bir güzellik kliniğinde çalıştığını öğrendim."

Mollie, Jago'nun onu bulmak için MI5'i tutmuş olabileceğini düşünmedi. Edinburgh ve çevresinde çok sayıda güzellik kliniğı vardı. Ama Jago'nun çoğı insanın hayal bile edemeyeceğı bağlantıları vardı. Wilde parası, genel nüfus için ulaşılabilir olan kapıları açıyor ve fırsatlar yaratıyordu. Ancak Jago'nun onu bulmak için çok fazla zaman harcamamış olması biraz

Jago'nun onu bulması çok uzun sürmemişti. Jago'nun onun berbat küçük odasını zaten bildiğini ve adresini sadece formalite icabı sorduğunu merak etti. Yine, iki yıl önce onu terk etmeseydi nasıl lüks içinde yaşayabileceğini düşündü. Kesinlikle, dar ve küflü bir stüdyoda yaşamayacaktı.

Mollie, yüzündeki ifadesini gizleyerek adresini söyledi. Telefonuna adresini yazarken, uzun parmaklarına baktı ve hayal gücü onu gitmemesi gerektiğini bildiğı yerlere götürdü. O parmaklar ona dokunmuş, okşamış, kimsenin dokunmadığı yerlerinde onu tahrik etmişti. İki uzun, yalnız yıllar geçmesine rağmen, başka birinin kendisine dokunmasını isteyeceğini hayal edemiyordu. Vücudu onun dokunuşuyla damgalanmıştı, ağzı sadece onun tadını arzuluyordu ve bunun yakın zamanda değişeceğini düşünemiyordu.

Jago Wilde, lanet olsun, onu başka hiç kimse için tam anlamıyla mahvetmişti.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

JAGo, Mollie'yi gözünün önünden ayırmak istemiyordu, ama Onu kaçırmak dışında, onu eve götürmek ve cuma gününe kadar kaçmaması için dua etmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Onunla tekrar birlikte olmak, hiçbiri kabul etmek istemediği pek çok duyguyu uyandırdı.

. Kendini kıskanç bir adam olarak görmemişti, ama Mollie ile tanıştığından beri, diğer erkeklerin ona nasıl baktığını görmüştü. Uzun açık kahverengi saçları ve gri-mavi gözleriyle, kolaylıkla bir moda dergisinin kapağını süsleyebilirdi. Bir balerin gibi zarif, süzülerek, kayarak, ruhani bir şekilde hareket ediyordu. Yüzü düzgün bir ovaldi, burnu kayak pisti gibiydi, ağzı... Tanrım, neden sürekli ağzına bakmaya devam etmek zorundaydı? Kendi dudakları, onun dudaklarının yumuşaklığını hatırlayarak karıncalanıyordu. O dudakların onu emdiğini hatırlayınca alt vücudu çelik gibi sertleşti. İlk öpüşmeleri bile

içinde bir şeyleri patlatmış, onu çılgınca bir arzuya sürüklemişti. Onun varlığıyla yeniden uyanan bir arzu. Ayrıldıklarından beri, yeni bir ilişkiye atılmamıştı, yaklaşık bir yıl bekledikten sonra playboy yaşam tarzına geri dönmüştü. Garip bir şekilde, bu onu eskisi gibi tatmin etmemişti, ama bunu kimseye, hatta kendine bile itiraf etmek istemiyordu. Basın, onun kıskanılacak yaşam tarzını büyük bir olay haline getirmişti: zengin, ayrıcalıklı, istediği kadını eğlendirmek için seçebilen bir adam.

Ancak Mollie onu terk ettiğinden beri, kimse onu memnun edemiyordu.

Jago, iptal edilen düğünden bu yana geçen iki yıl içinde daha da fazla servet biriktirmişti

ancak banka hesabındaki, mülklerindeki ve yatırım portföyündeki ekstra milyonlarca pounddan gurur ya da memnuniyet duymuyordu.

Başardıklarından dolayı hiçbir gurur hissetmiyordu.

Bunun yerine, istediği tek kişinin elinden kaçtığı için iğini kemiren bir başarısızlık hissi duyuyordu. Para onu kendisinden daha değerli gördüğü için elinden kaçmıştı.

Bu, onun affedemeyeceği bir şeydi.

Jago, soğuk ve ulaşılmaz bir ifadeyle oturan Mollie'ye baktı. ancak diğer zamanlarda, göz açıp kapayıncaya kadar yüzündeki ifadeleri kapatıp

onu bir pencere kepenk gibi dışarıda bırakabilirdi. Her çift gibi bazen fikir ayrılıkları olurdu, ama aralarındaki elektriksel fiziksel kimya, bu farklılıkları her zaman dikkat dağıtıcı bir sevişme seansıya giderirdi. Ve bunlar muhteşem bir şekilde dikkat dağıtıcıydı. O kadar dikkat dağıtıcıydı ki, hala bunları hafızasından silemiyordu.

zihninde. Kendine izin verse, her gün onun tenini düşünürdü. Hiçbir zaman sevgilisine takıntılı bir adam olmamıştı. Birçok ilişkisi olmuştu, o kadar çok ki, isimlerini hatırlamakta zorlanıyordu, yüzlerini hatırlamak ise imkansızdı. Bir ilişki bittiğinde, bitti. Hiçbir zaman

Mollie ile yaşadığı ayrılık gibi bir ayrılığı hiç düşünmemişti. Ama o, ondan ayrılmamıştı, o ondan ayrılmıştı ve en en aşağılayıcı şekilde yapmıştı.

Buna rağmen, Mollie bir şekilde beynine ve vücuduna o kadar yerleşmişti ki, neredeyse her zaman onu düşünüyordu ve bu durumun değişmesi gerekiyordu. Hayatına devam etmeliydi ve büyükannesinin son zamanlarda yaşadığı hafıza kaybı ona bunu yapmak için mükemmel bir yol sunmuştu.

Mollie'ye fiziksel olarak ulaşmaktan başka bir yol bilmediğini fark etti. Bu onların dili, iletişim biçimiydi. Bir Bir bakış, bir öpücük, bir parmak dokunuşu, diğerinin yüzüne veya koluna dokunan bir el, çok şey anlatıyordu. Vücudu, onun hoş geldin diyen ipeksi ıslaklığına çarparak, ona bilmesi gereken her şeyi anlatmıştı... o zamanlar.

şimdi, onun soğuk bir şekilde oturup, aralarına bir kahve masası engel olarak koyarak kendisinden uzak durmasıyla, Jago son iki yıldır onun hayatı hakkında hiçbir şey bilmediğini fark etti. Büyükbabasının gitmesi için ona ödediği parayı ne yapmıştı? Bu önemli bir meblağdı ama o, müşterilerinden daha fazla makyaja ihtiyacı olan, bakımsız bir banliyödeki güzellik kliniğinde çalışıyordu.

son birkaç ay içinde, büyükbabasının işlerini giderek daha fazla devralırken parayı öğrendi. Büyükbabasının bir yıl önceki felci sadece fiziksel hareket kabiliyetini etkilemekle kalmamış, Maxwell artık çok kollu bir şirketi yönetmek için gerekli olan zihinsel keskinliğini de kaybetmişti. Jago'nun kendi emlak geliştirme işini yürütmesi gerekiyordu, ama en azından iki işi birden yürütmek için gerekli beceri ve zihinsel keskinliğe sahipti, ancak şu anda küçük kardeşi Jonas'ın Jonas, zaman zaman çok gizli görevlerde deniz mimarı olarak çalışmak için ortadan kayboluyordu, ancak yedi ay önce ani ayrılışı biraz olağandışıydı. Jago, kardeşleriyle yakın değildi - büyükbabaları bunu sağlamıştı - ama Jonas, büyükannelerine en yakın olanıydı. Jago, büyükannelerinin sağlık kriziyle ilgili ona bir mesaj bile ulaştıramamıştı. Jonas, kimseyle onunla iletişime geçmemesi gerektiği talimatını bırakmıştı. Ama Bu, küçük kardeşinin kişisel meselesiydi. Jago'nun kendi halletmesi gereken işleri vardı.

"Son iki yıldır ne yapıyordun?" Jago, Mollie'nin konuşmayacağı belli olduğu için sessizliği bozmak için sordu.

Mollie'nin gözleri elindeki bardağa indi, buz küpleri bardağın kenarlarına çarpıyordu. "Çalışıyordum."

"İstediğin için mi, yoksa mecbur olduğun için mi?"

Mollie ona anlaşılmaz bir bakış attı. "İkisi de."

Dudaklarını kıvrırma isteğini kontrol etmekte zorlandı.

"Büyükbabamın sana ödediği parayı çabucak harcadın. Onu ne yaptın?"

Küçük çenesi yukarı kalktı ve gözleri çarpışan bir maç gibi parladı.

"Seninle mali durumumu konuşmayacağım." Sesi, bir porsuk çitini kesebilecek kadar keskin ve sert çıkmıştı.

Jago, demir gibi bir kararlılıkla onun bakışlarını karşıladı. "Ah evet, gizlilik anlaşması." Bu onun tahminiydi, ama Jago, Maxwell'in kendini istismara açık hale getirmeyeceğini anlayacak kadar iyi tanıyordu. Kimseye bu konuyu kimseye anlatmayacağından emin olmadan kimseye para ödemeyecekti.

. Jago'nun hatırladığı kadarıyla, basın Wilde kardeşlerin hikayelerini büyük bir zevkle

Jago'nun hatırlayabildiği kadarıyla, basın Wilde kardeşlerin hikayeleriyle besleniyordu. Jago'nun büyükbabası, altın çağında, her türlü yolu deneyen

bir iş adamıydı ve servetini

, bunu ailesi için değil, egosu ve abartılı gururu için yapmıştı. Ancak felç geçirdikten sonra, büyükbabası

Jago'ya güvenmek zorunda kalmıştı ve bu durum Maxwell'in hoşgörü ve minnetle değil, eleştiri ve huysuzlukla karşılaşmasına neden olmuştu.

Mollie, gizlilik anlaşmasından bahsedilince bir anlığına gözleri parladı, ama cevap vermedi. Kadehindeki içkiyi karıştırdı, sonra dudaklarına götürüp ölçülü bir yudum aldı. Jago, Mollie'nin bir yol bulmaya çalıştığını hissetti.

Sözlü mayın tarlası, söylediklerine ve söyleme şekline dikkat ediyordu. Bardağı aralarındaki masaya neredeyse abartılı bir hassasiyetle geri koydu, sonra geriye yaslandı ve onun bakışlarını soğuk bir bakışla karşıladı, bu da onun kale gibi savunmasını aşma kararlılığını daha da artırdı.

"Büyükbabamın neler yapabileceğini biliyorum," dedi Jago, gergin sessizliğin içinde. "O acımasız ve manipülatif biridir ve istediğini elde etmek için hiçbir şeyden vazgeçmez."

Mollie'nin düzgün kaşları hafifçe kalktı ve ağzı alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Beni istediğinizi yapmam için bu kadar yolu para teklifleriyle gelerek, kolayca kendinizi tanımlayabilirsiniz."

Jago, dişlerini sıkmaktan kendini alıkoymak zorunda kaldı. hayal kırıklığı. Elbette acımasız olmaya hazırdı. Onu büyükannesinin doğum gününe getirmek için öyle olmak zorundaydı ve bunu başarmak için ne gerekiyorsa yapacaktı. Onun bir daha kaçmayacağına güvenmiyordu, bu yüzden onu yakınında tutmanın bir yolunu bulmak zorundaydı, ne kadar tehlikeli olursa olsun. Tehlikeli çünkü aralarında hala cinsel bir çekim vardı. Bunu vücudunda hissedebiliyordu — kanının kaynamasını, etlerinin şişmesini ve gerilmesini

, geçmişte onu bedenine kabul etme şeklini hatırlayarak

O zamanlar onu gerçekten istemiş miydi, yoksa hepsi bir oyun muydu? O kadar ikna ediciydi ki, o da buna kanmıştı. Derinden kanmıştı. Aşık değil, şehvetle. Kızgın ve ateşli. O kadar

güçlü ve bağımlılık yapıcıydı ki, hiç bitmesini istememişti, bu yüzden evlilik teklifinde bulunmuştu. Kendisiyle gurur duyduğu tek şey, ona onu sevdiğini söylememiş olmasıydı.

O, bir gece seviştikten sonra fısıldayarak o üç küçük kelimeyi söylemişti, ama o karşılık vermemişti. O uyuyormuş gibi yaptı, çünkü o sözleri söylemek onun için zordu, çünkü en son sevdiğini söylediği kişiler olan anne babası geri dönmemişti. Zaten ona gerçekten aşık olduğuna inanmıyordu, ya da en azından onu parası için terk eden birine aşık olacak kadar aptal olduğunu düşünmek istemiyordu.

O zamanlar onu ona bağlayan fiziksel çekimdi. Aralarındaki bağ, ona anne babasının güçlü fiziksel bağını hatırlatmıştı: kader devreye girip her şeyi mahvetmeden önce birbirleriyle çok mutlulardı.

"Para, seni cezbeden tek şey gibi görünüyor," dedi Jago, bakışlarıyla onu delip geçercesine.

"Para evrensel bir cazibeye sahiptir, değil mi?" Sesi tam bir altın avcısının oyun kitabından çıkmış gibiydi, ama gözlerinde bir şey ona bir performansta çalınan yanlış bir nota gibi geldi.

Jago ceketinin cebinden tek sayfalık bir belge çıkardı. Onu açtı ve kadına uzattı. "O nedir?"

"Bir sözleşme."

Bir anlığına ona baktıktan sonra, pek de sabit olmayan bir eliyle onu aldı. Onu kendine yaklaştırdı ve gözleriyle taradı. bakışları, dişleri bir anlığına alt dudağını ısırdı. Sonra alt dudağını bıraktı ve ona ihtiyatlı bir şekilde baktı. "Bunu imzalamamı mı istiyorsun?"

"Elbette."

Elindeki kağıda tekrar baktı, ama adam, onun orada yazan sözleşmeyi tekrar okumak için değil, daha çok onun bakışlarından kaçınmak için baktığını hissetti. Adamın duygularını kontrol etmek için çenesini sıkıdığı gibi, çenesi bir anlığına hareket etti. duygularını kontrol etmek için çenesini sıkıyormuş gibi çenesini hareket ettirdi. Sonra bakışlarını tekrar ona çevirdi, ağzı o kadar sıkı bir çizgi halindeydi ki dudakları neredeyse beyazlaşmıştı. "Dedene sandığımdan çok daha fazla benziyorsun."

Jago, onun yorumuna alaycı bir gülümsemeye karşılık verdi. "Onun da seninle aynı fikirde olacağını sanmıyorum. Hayatını, kardeşlerimi ve beni sertleştirmek için adanmış bir adam."

"Belli ki işe yaramış." Sesinde keskin bir ton vardı ve onu kızdırmış olmaktan memnuniyet duyuyordu.

Jago omuzlarını umursamazca silktilti. "Gerektiğinde sert olabilirim." altın kalemini çıkarıp ona uzattı. "Aramızdaki sözleşmeyi imzala. Yarın ilk iş olarak parayı sana vereceğim."

Mollie, ona bir kez daha soğuk bir bakış atarak kalemi aldı. "Parayı alana kadar imzalamayacağım."

Jago arka dişlerini gıcırdatarak, muhtemelen dişlerine vereceği zarar için zihninde dişçisinden özür diledi. "Ben imzalamadan bir kuruş bile almayacağım. Kabul et ya da bırak."

Mollie, kalemi parmakları arasında ileri geri çevirerek, onu silah olarak kullanmayı tercih ediyormuş gibi görünüyordu. "Bana güvenmiyorsun, değil mi?"

"Hayır."

Onun cevabı onu incitmiş olsa da bunu göstermedi. Bunun yerine, öne eğilip kağıdı sehpayaya koydu, sonra sözleşmeyi gösterişli bir hareketle imzaladı ve kalemi ve kağıdı ona geri verdi. "Parayı hemen şimdi benim banka hesabıma aktarabilirsin. Detayları sana mesaj atacağım." Geriye yaslandı ve çantasından telefonunu çantasından çıkardı ve ayrıntıları mesajla gönderdi.

Jago'nun telefonu birkaç saniye sonra çaldı ve ekranı kaydırarak ekranı kaydırarak mesajını okudu. "Yarısını şimdi, geri kalanını hafta sonu sonunda vereceğim."

"Ama sen demiştin ki..."

"Az önce imzaladığın sözleşmede yazıyor."

Mollie parmaklarıyla sözleşmeyi ona geri vermesini işaret etti. O da öyle yaptı ve kadın adli tıp uzmanı gibi sözleşmeyi inceledi deli gibi inceledi. Ağzını sıkılaştırdı, bakışları parladı ve sözleşmeyi geri verdi. "Tamam. Yarısını şimdi, geri kalanını sonra."

Jago telefonundaki banka uygulamasını açtı ve parayı transfer etti. Sözleşme olsun ya da olmasın, onu gözünün önünden ayırmayacaktı. Kolunu sıyırıp saatine baktı ve sonra bakışlarını ona çevirdi. "Geç oluyor." Ayağa kalktı ve kahve masasından artık boş olan yüzük kutusunu alıp ona uzattı.

O. Somurtarak aldı, çantasını açtı, içine attı ve çıt diye kapattı.

"Hadi," dedi. "Seni eve kadar geçireyim."

Mollie asil bir zarafetle ayağa kalktı, ama gözleri hâlâ ateş gibi yanıyordu. "Buna hiç gerek yok. Eve kendi başıma gidebilirim."

"Eminim yapabilirsin, ama senin yaşadığın yeri görmek için içimde yanıp tutuşan bir istek var." İçinde başka bir yanıp tutuşan istek daha vardı, keşke kapatabilseydi, ama vücudu beyninin mantıklı emirlerine uymuyordu. Vücudunun kendi gündemi vardı ve önümüzdeki birkaç dakikayı ona dokunmadan geçirmeyi hayal etmesi zordu, gelecek hafta sonu Wildewood Malikanesi'nde aynı yatak odasını paylaşmayı bırakın.

* * *

Mollie, Jago'nun emrini yerine getirmekten başka seçeneği yoktu. Jago'nun, ona gerçek bir servet verdiğinden, onun nerede yaşadığını bilmek istemesi mantıklı geliyordu. Ancak, onun korkunç küçük odasını görmesine izin vermek, özellikle de büyükbabasının ona büyük bir miktar para verdiğini bildiği için, en büyük aşağılanmaydı. Yine de, altın avcısı rolünü oynaması gerekiyordu, bu yüzden bunu atlatmak için profesyonel gibi davranması gerekiyordu. Jago'yu şık otel barından dışarıya kadar takip etti ve o bir araç paylaşım uygulaması kullanırken yanında durdu. Normalde yürür ya da toplu taşıma araçlarını kullanırdı, ama yağmur yağmaya başlamıştı ve bahar olmasına rağmen Edinburgh'un havası en azından serindi. Akşam çantasını kolunun altına sıkıştırdı ve ısınmak için ellerini dirseklerine koydu. Edinburgh'da yeterince uzun süre yaşamıştı ve havanın ne kadar kaprisli olabileceğini biliyordu. Ama sahip olduğu tek sıcak mont

o kadar eski ve modası geçmişti ki, onu yanına almamaya karar vermişti.

"Titriyorsun."

"Titriyorum, hayır."

Jago ceketini çıkardı ve kadının omuzlarına örttü. Ceketinin sıcaklığı aniden kadını sardı, vücut ısı ve baharatlı kolonyası ile kadını sarhoş etti. Kadının burun delikleri, bu çekici kokuyu daha fazla içine çekmek için genişledi.

buz gibi yağmurun bile soğutamadığı ateşli erotik anılar.

Mollie ona baktı. "Üşümüyor musun?"

O, Mollie'nin kalbini delip geçen çarpık bir gülümsemeye cevap verdi. "Ben sert biriyim, unuttun mu?"

O anda araç paylaşımı onların önüne geldi, bu da Mollie'nin esprili bir cevap bulmak için beyin gücünü harcamasına gerek kalmadı. Adam ona kapıyı açtı ve o da arabaya bindi, eliyle eteğini Elbisesinin eteğini eliyle arabanın içine doğru çekerek içeri girdi. Adam kapıyı kapattı ve diğer tarafa geçti, şoföre kibarca selam verdikten sonra ve emniyet kemerini taktı.

Jago onun bakışlarını karşıladı ve gözlerinin ağzına kaymasını izledi. "Henüz çözülmedin mi?"

"Neredeyse." Mollie, onun havadan bahsettiğinden tam olarak emin değildi. Büyükannesinin önünde onunla nişanlıymış gibi davranması gerektiğini biliyordu bu yüzden ona karşı soğuk ve ilgisiz davranamazdı. Gözleri kendi isteğiyle onun ağzına kaydı ve kalbi bir an durdu. O ona böyle bakarken nasıl soğuk ve ilgisiz davranabilirdi? Gözleri gece gökyüzünün rengi kadar koyulaştı. Gözlerindeki odak sanki dudaklarının dudaklarına değdiğini ve dillerinin buluştuğunu hayal ediyormuş gibi yoğundu. Titredi ve ceketine daha sıkı sarıldı, bakışlarını seyahat yönüne çevirdi.

Mollie, Jago'nun sert bir adam olduğunu her zaman biliyordu, ama şimdi kesinlikle daha da sert görünüyordu. Daha acımasız. Daha kararlı. Onu terk ederek ona bunu mu yapmıştı? O ona aşık değildi, yani onun kalbini kırmış sayılmazdı. onun gururunu incitmişti. Ama şimdi, paylaşımlı araç onları onun tek odalı dairesine yaklaştırırken, Mollie'nin gururu tehlikedeydi. Araba, karanlık ve şiddetli yağmurda daha da kasvetli ve tehlikeli görünen arka sokaklardaki her parke taşının üzerinden geçtikçe, Mollie'nin kalp atışları hızlandı.

Kısa bir süre sonra, şoför adresinin önüne geldi. Jago, o emniyet kemerini çözmeden arabadan indi ve onun tarafına geldi. Küçük, sivri dişleri olan bir şey

Midesini kemiriyordu ve kalbi, Scott Anıtı'nın merdivenlerini koşarak çıkmış gibi çarpıyordu.

Jago kapısını açtı ve onu şiddetli yağmurdan korumak için elinden geleni yaptı. Şoföre teşekkür etti ve arabanın kapısını kapattı.

Mollie, ceketini başının üzerine tuttu ve alt katta bulunan dairesine giden merdivenlere koştu. Jago'nun yüzüne bakmasına gerek yoktu onun taş merdivenlerden onu takip ederken, onun konaklama yerinden duyduğu tiksintiyi görmek için Jago'nun yüzüne bakmasına gerek yoktu. Gururunun kalan parçalarını topladı, çantasından anahtarlarını çıkardı, kapıyı açtı

içeri girip ceketini ona geri verdi. "Bu kadar ıslak olduğu için üzgünüm. Beni eve bıraktığın için teşekkür ederim."

Ceketini ondan aldı ve kapının arkasındaki kancaya astı, sonra kapıyı kapattı. Dönüp odayı değerlendirircesine bir bakış attı, ağzı sıkılaştı. "Burası senin evin mi?" İnanmaz tonu, gururunu bir kez daha incitti, bakışlarındaki alaycı ifade yanaklarını kızarttı.

Mollie çenesini kaldırdı, ona karşı dik durmaya kararlıydı. Daha kötüsünde de yaşamıştı. Çok daha kötüsünde. "Dikkat et Jago, ağzında sallanan o gümüş kaşıklarla konuşarak komşuları uyandıracaksın."

Jago, Mollie'nin espri yapma girişimine gözlerini devirdi, ama ağzı hala sıkı bir çizgi halindeydi. "Ne zamandır burada yaşıyorsun?"
Mürekkep

Siyah kaşları sert bir şekilde çatılmıştı, bu da onu korkutucu ama aynı zamanda endişeli göstermişti.

"Buraya geleli sadece birkaç ay oldu." Mollie saçlarını geriye attı, onun gördüğü için ne kadar utandığını belli etmemeye kararlıydı. ne kadar dibe vurmuştu. Eliot'un rehabilitasyon masrafları için biriktirdiği parayı harcadıktan sonra, kalacak yer konusunda çok az seçeneği kalmıştı. Geçimini sağlamak için yemekten vazgeçmiş ve kaloriferi kapatmıştı. Hayatının böyle olacağını hiç beklemiyordu. Annesi ve üvey babası gibi sefalet içinde yaşamamak için elinden geleni yapmıştı, ama Eliot'un sorunları ilerlemesini zorlaştırmıştı. Ne yazık ki klinikte geçici olarak çalışıyordu, bu da herhangi bir günde yeterince müşteri rezervasyonu yapılmazsa işvereni tarafından evde kalması söylenebileceği anlamına geliyordu

O, bir haftadan diğetine ne kadar para kazanacağını gerçekten bilmiyordu.

Ama şimdi bolca paran var.

Mollie, Jago'nun daha önce hesabına aktardığı parayı görmek için telefonundaki banka uygulamasını açmak istedi. önümüzdeki hafta sonu Jago'nun büyükannesinin doğum günü partisinde onunla birlikte geçirebilirse, güzellik kliniğine hiç dönmesine gerek kalmayacaktı. Daha güzel bir bölgede kendi işini kurabilirdi. Sönükleşen hayali derin bir nefes aldı ve şişti.

Mollie, sonunda başarıya ulaşma olasılığıyla başı dönmeye ve sersemlemeye başlayacak kadar umutlandı.

Jago, sanki bir yapı mühendisiymiş gibi dairesini incelemeye başladı. Duvarlara vurup mutfaktaki küçük muslukları açıp kaparken yüzündeki ifade giderek daha da sertleşti. mutfağın musluklarını açıp kapattıkça yüzündeki ifade daha da sertleşti. Mollie kollarını kavuşturdu ve sıkılmış bir genç gibi onu izledi.

Sonunda, Jago dönüp ona baktı. "Bir dakika daha burada kalamazsın."

Mollie, küstahça kaşlarını kaldırdı. "Anlamadım?"

Sabırsız bir nefes verdi, nefesinin arkasında kalın bir küfür kelimesi vardı. "Böyle yaşayamazsın. Burası Neredeyse bir kulübe gibi."

"Daha kötüsünde de yaşadım." Mollie, sözleri ağzından çıkar çıkmaz dilini ısırarak istedi. Jago'ya kaotik ve dezavantajlı çocukluğundan hiç bahsetmemişti. Geçmişinin tüm izlerini silmiş, adını ve aksanını değiştirerek kendinden olabildiğince uzaklaşmaya çalışmıştı. Ve bunu büyük ölçüde başarmıştı... Eliot onu bir çekme halatı gibi geri çekip durmasaydı...

koparamayacağı bir halat gibi onu geri çekmeye devam etmeseydi

Jago'nun mavi gözleri kısıldı, kaşları iki derin çizgi oluşturdu . "Daha mı kötü?" Sesinde sorgulayıcı bir ton vardı. Mollie'ye, herkesin gözden kaçırdığı önemli bir kanıt detayını yakalayan bir dedektifi hatırlattı.

"Herkes kendi parkı olan bir Elizabethan malikanesinde büyümez, Jago. Herkes tatillerinde özel jetlerle uçmaz ve yatılı okula şoförleri ile gidip gelmez.

"Her dönem," dedi Mollie, her kelimesinde küçümsemeyle. Ya da belki kıskançlıktı. Wilde'ların yaşam tarzını kim kıskanmaz ki?

"Evet, ama herkes beş yaşında bir uçak kazasında " dedi Jago, sesinde daha önce hiç duymadığı bir kalınlıkla. "Hiçbir para ya da mülk bunu telafi edemez."

O kadar yoğun bir sessizlik vardı ki, sadece mutfaktaki musluğun damlama sesi duyuluyordu. *Plop... Plop... Plop...*

Mollie, onun daha önce anne babasından bahsettiğini hiç duymamıştı. Babasını ve annesini trajik bir şekilde öldüren hafif uçak kazasını okumuştı, ama Jago'nun onlardan bahsettiğini hiç duymamıştı. Bir kez bile, onunla nişanlı olmasına, yatağını, hayatını, dünyasını paylaşmasına rağmen. Onun hakkında konuşması için onu zorlamamıştı çünkü kendine ait hayaletleri vardı ve bunları iyi saklamayı tercih ediyordu.

Ama şimdi onun küçümseyici sözleri, onun kırık kalbini açığa vurmasına neden olmuş ve kadın kendinden utanmıştı. Derinden utanıyordu. Yetim olmakla ilgili her şeyi bildiği halde, bu onun için ucuz ve acımasız bir davranıştı. Evet, büyükbabası ve büyükannesi onu ve kardeşlerini büyütmek için devreye girmişlerdi, ama Mollie, Maxwell Wilde'ın ideal bir ebeveyn ikamesi olup olmadığını merak etmek için iyi bir nedeni vardı. Wilde kardeşlerin ortancası olan Jago'yu düşündü kardeşlerin ortancası olan Jago'yu düşündü. Ne olduğunu anlayacak kadar büyük olanları ve yürek parçalayan keder ve umutsuzluğu hissetmek, ve yine de çok genç, çok genç.

Mollie boğazındaki düğümü yuttu. "Üzgünüm..." Kuru dudaklarını ıslattı ve kısık sesle devam etti. " kesinlikle haklısınız. Hiçbir para bu kadar trajik bir kaybı telafi edemez."

Jago mutfak lavabosuna geri döndü ve damlama durana kadar musluğu sıktı. "Şimdilik bu kadar yeter."

Yani, özrü kabul edilmeyecek ve ebeveynleri hakkında daha fazla konuşulmayacaktı. Ama Mollie, onun gerginliğini, yüzündeki gerginliği ve gözlerindeki gölgelerin derinlerde bastırılmış duyguları ima ettiğini hissedebiliyordu.

"Ama musluğu tekrar açamayacağım," dedi Mollie, onun sıkıştırdığı musluğa bakarak.

Gözlerinde acımasız bir bakış belirdi. "O musluğu tekrar açmayacaksın. Benimle geliyorsun. Hemen."

Mollie'nin gözleri korkuyla büyüdü. "Şimdi mi?"

"Çantanı topla. Buraya geri dönmene izin vermem. Hafta sonu bittikten sonra bile."

"Ama kira kontratım var..."

"Kira kontratını ben hallederim."

Mollie gururla çenesini dik bir şekilde kaldırdı. "Bana nerede yaşayacağımı söylemeye ne hakkın var?"

Sol elini tuttu ve sahte nişan yüzüğü parıldayacak şekilde havaya kaldırdı. "Bu."

Mollie, parmaklarının kendi parmaklarını saran hissiyle nefesini tuttu. Tutuşu nazikti, ama yine de çekerse

garip bir şekilde, çekilmek istemedi. O küçük bir demir parçasıydı, o ise güçlü bir

mıknatıs gibiydi, onu kendine doğru çekiyordu, daha da yaklaştırıyordu.

Kalp atışlarının hızlandığını hissediyordu, başını döndüren telaşlı bir hız. Ya da belki de bunun nedeni, onun kaya gibi sert

ve güçlü kaslı uyluklarından sadece birkaç santimetre uzakta olduğu

içindi. Aradaki mesafeyi kapatma arzusu neredeyse dayanılmazdı,

vücudundaki her kas ve sinir onu kendisine yakın hissetmek istiyordu.

Onun her parçasını. Vücudu onu tanıdı, onun ısını ve kokusunu, gücünü ve kuvvetini, karşı koyamayacağı bir afrodizyak olarak.

"İkimiz de bunun sahte bir yüzük olduğunu biliyoruz," dedi Mollie, ağzına bakmaktan kaçınmaya çalışsa da başaramadı.

Ağzının bir köşesi alaycı bir gülümsemeyle yukarı kalktı, gözleri seksi bir şekilde kısıldı ve bakışları dudaklarına kaydı. "O gerçek olmayabilir,

ama bu gerçek, değil mi?" Ve ağzı, sanki vücudundaki her hücrenin onun dudaklarını hissetme ihtiyacı ile titrediğini biliyormuş gibi, onun

dudaklarının hemen üzerine indi.

dudaklarını hissetme ihtiyacıyla titrediğini biliyormuş gibi dudaklarını onun dudaklarına yaklaştı

"Neden bahsettiğini bilmiyorum." Mollie sesini sabit tutmaya çalıştı ama hızlanan nefes alışını onu ele verdi. Ona direnmek çok zordu. Dudakları beklentiyle titriyordu, bacakları sanki kemikleri sıvıya dönüşmüş gibi hissediyordu. Hâlâ

Elini onun elinden çekti, ama yine de en kadınsı bedeninde hissedebildiği ilkel bir enerjiyle ona seslenen erkek bedeninin yakıcı cazibesinden geri adım atmamıştı.

"Bence istiyorsun." Ağız daha da yaklaştı, sıcak nane kokulu nefes dudaklarına doğru esiyor, onları daha da karıncalandırıyordu. "Beni öpmemi istiyorsun, sihrin hâlâ orada olup olmadığını görmek için."

Mollie'nin göz kapakları sanki büyülenmiş gibi kapanırken, onun sihirden bahsetmesi ironikti.

büyülenmiş gibi göz kapakları kapanmıştı. Onun yakınlığı duyularını sarhoş etmişti, vücudunun her hücresi onun dudaklarını

. Dilinin ucuyla dudaklarını yaladı, kalbi göğüs kemiğine vahşi bir hayvan gibi çarpıyordu, vücudu onu durduramayacakmış gibi ona doğru eğildi.

Ama sonra durdu. Jago Wilde onun kriptonitiydi: onu istediği her şeyi yapmaya

onun üzerinde sahip olduğu şehvetli gücüyle ilgili her şeyi. Ona yukarı doğru bir bakış attı ve onun gece mavisini gözlerinde parıldayan niyeti gördü.

Midesinde bir şey, dökülmek üzere olan bir kase sıvı gibi yana doğru eğildi. Uyluklarının arasında nemli bir sıcaklık zonkladı ve vücutları arasındaki mesafeyi kapattı, göğüsleri

göğsüne doğru itti, serbest elini gömleğinin önüne götürdü ve yumruğunu sıkarak ağızını kendi ağzına doğru çekti.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MOLLIE, ona olan arzusunu açığa vurarak onun kazanmasına izin vermiş olmasını umursamıyordu. O anda tek umursadığı şey, dudaklarının dudaklarında patlayıcı bir şehvetle hareket etmesinin verdiği histi. Ağzı sert ama nazikti, onu zaman kadar eski bir dansa katılmaya ikna ediyordu.

Ama bu *onların* dansıydı, Jago ile birlikte bu kadar zevk aldığını hiç yaşamadığı seksi tango. Dudakları, sanki tam da bu amaç için yaratılmış gibi dudaklarına yapıştı, onu şehvetli bir oyuna davet etti ve onu başka bir yere, aralarında köpüren, parıldayan ve ateşlenen erimiş ısıdan başka hiçbir şeyin önemi olmayan bir yere götürdü. Aralarındaki kimya değişmemişti:

bir şey varsa, o da yeni bir nitelik kazanmış olmasıydı. İkisinin de bunun sonsuza kadar sürmeyeceğini bildiği için, çaresizce tırmalayan bir açlık. Hafta sonu bittiğinde, ayrı hayatlarına döneceklerdi.

Bu, öpüşmelerini daha da tutkulu, hatta dokunaklı hale getiriyordu.

Jago'nun elleri kalçalarına gitti, onu sertleşmiş vücuduna doğru çekti, ağzı akıllara durgunluk veren bir ustalıkla ağzında hareket ediyordu.

Boğazından bir ses çıkardı ve dilini cesurca kullanarak öpücüğünü derinleştirdi. Mollie, zevk ve cesaret seslerini

ve cesaret seslerini tutamadı, dili onun diliyle erotik bir koreografide dans etti ve bu, omurgasında aşağı yukarı titremeye neden oldu. Jago'nun öpücükleri olmadan iki yıl nasıl geçirdi?

kendisini ateşli bir şekilde isteyen, tam kanlı bir erkeğin acil arzusu altında olmanın şehvetli zevkinden mahrum bırakmıştı? Ama başka hangi erkek

böyle hissettirebilirdi? Jago, ona

bu kadar tahrik, bu kadar zevk, bu kadar keyif hissettiren tek adamdı.

Jago sonunda dudaklarını onunkilerden ayırdı ve gözlerinde parlak bir ışık gibi parlayan arzu ile ona baktı. Elleri hala kalçalarında, heyecanı karnına baskı yapıyordu. Kendi heyecanı ipeksi bir gizlilik içinde nabız gibi atıyor, zonklayan bir acı, asılı kalmışlık hissi veriyordu. Ama bunu yüzünde göstermeye çalışmadı. Ona burada ve şimdi sevişmek için yalvaracak kadar yakın olduğunu bilmesini istemiyordu. Acıyı dindirmek, yanıp tutuşan özlemini hafifletmek için...

O, onun yüzünü tarayan bakışlarının, ifadesinin, gözlerindeki bastırılmayan arzunun parıltısı dışında anlaşılmaz olduğunu fark etti.

Mollie onun kollarından kurtuldu ve elbisesini kalçaları üzerinde düzeltti ve ona gerçekte hissettiklerinden milyonlarca mil uzakta olan dünyevi bir bakış attı. "Beni halka açık bir yerde böyle öpersen, insanlar bana deli gibi aşık olduğunu düşünecekler."

"Şehvetle aşkı karıştırma," dedi, kendine özgü alaycı gülümsemesiyle.

"Bu hatayı ikinci kez yapmayacağım," dedi Mollie, "Sen bana aşık değildin, o zaman neden bana evlenme teklif ettin, bu benim için tamamen bir muamma."

Yüz hatları sertleşerek beton gibi katılaştı. "Neden evet dediğin konusunda

Neden evet dediğinin bir sırrı yok, değil mi? Ben sıradan, ortalama bir gelirli bir erkek olsaydım, teklifimi asla kabul etmezdin. Parayı gördün ve ona aşık oldun, bana değil."

Mollie, çocukluğundan beri mükemmelleştirdiği büyük bir soğukkanlılıkla onun taş gibi bakışlarına karşılık verdi. "Sanırım gitme vaktin geldi."

"Sen olmadan gitmem." Sesinde gök gürültüsü gibi bir ses vardı ve bakışlarında şimşek çakıyordu.

Kaşlarını kaldırdı ve kollarını inatçı bir şekilde kavuşturdu. "Sen benim patronum değilsin." İnatçı bir çocuk gibi konuştuğunun farkındaydı, ama onun otoriter tavırları onu sinirlendiriyordu. Bu, onun üzerinde sahip olduğu bir başka güçtü: Bir anda, özenle oluşturduğu soğukkanlılığını kaybetmesine neden olabiliyordu.

Jago yavaşça nefes aldı ve sabit bir akışla nefesini verdi. Omuzları gevşedi ve sanki kendini sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi yüz hatları yumuşadı. Odanın diğer tarafına geçip yıpranmış kanepeye oturdu, sol kolunu tembelce arkasına attı.

"Önümüzdeki iki gece ve hafta sonu için ihtiyacın olanları toplarken ben burada bekleyeceğim."

Mollie onunla tartışmak istedi, ama ona ödediği büyük meblağı ve hafta sonu sonunda alacağı kalan kalan bakiyeyi düşündü. Onun dediğini yapmazsa aptalın teki olurdu. Zaten tek odalı dairesinden nefret ediyordu. Birkaç günlüğüne seve seve kaçacağı bir şeyden neden bu kadar büyük bir mesele yapıyordu ki? O da uzun bir nefes aldı ve gergin omuzlarını indirdi.

gergin omuzlarını indirdi. "Seninle yatmayacağım. Bunu burada ve şimdi açıkça belirtmek istiyorum." Mollie bunu onun için değil, daha çok kendisi için söylüyordu. Ona direnmek zorundaydı. Onun üzerinde kurduğu güçlü, şehvetli büyüü bozmanın bir yolunu bulmalıydı.

"Benimle yatmak zorunda değilsin. Ancak, halka karşı nişanlı bir çiftmişiz gibi görünmek zorundayız, bu da zaman zaman biraz sevgi gösterisi yapmamızı gerektirecek."

Mollie omurgasını sertleştirdi ve onun okunamaz bakışlarını çaba. "Beni endişelendiren bir şey var..." Kollarını açtı ve bir nefes daha aldı, büyükbabasından bahsetme riskini almalı mı diye düşündü. Parayı alıp kaçmasının nedenini açıklamaya cesaret edemedi, ama Maxwell'in Jago ile bir daha asla iletişime geçmemesini açıkça söylediği halde onu görmekten endişe duyuyordu. Jago ile yeniden bir araya gelmiş olarak Wildewood Malikanesi'ne gitmek,

başına almayacağı bir sürü sorun çıkaracaktı. Ya Maxwell, anlaşmalarını bozduğu için onu cezalandırmak için fotoğraflarını sızdırmaya karar verirse? Ama sonra Mollie, hafıza kaybı nedeniyle torununun hala torunu olduğunu sanan Jago'nun büyükannesi Elsie'yi düşündü.

hatıralarını kaybetmiş olduğu için torununun hala nişanlı olduğuna inanıyordu

nişanlı olduğuna inanıyordu. Bir de Jago'nun nişanlısı gibi davranması için ona ödediği para vardı. O para olmadan yapamazdı

çünkü bu, kardeşine yardım etmek için son şansıydı. Eliot'a çok ihtiyacı olan yardımı sağlamak için bir daha böyle bir fırsat bulamayabilirdi

İlkinde onu hayal kırıklığına uğratmıştı; bunu bir daha yapmayacaktı. Eğer Eğer bu deepfake videolar yayınlanırsa bir skandal riskiyle karşı karşıya kalacaktı, o zaman öyle olsun.

olsun. Jago, onun gitmesi için para ödendiğini biliyordu, ama onun bildiği kadarıyla, Jago onun bu parayı neden kabul ettiğini bilmiyordu.

Onun bir altın avcısı olduğunu ve her şeyi planladığını, ona aşıkmiş gibi davranıp ödemeyi alır almaz kaçacağını düşündü.

"Büyükbabam için endişeleniyorsan, endişelenme," dedi Jago. "Eskisi gibi gücü yok. Herkese yaptığı gibi sana da söylenecek ve hakaret edecek, ama seni uzak durmaya zorlayamaz.

Zaten sadece iki gece kalacağız."

Mollie, stresli olduğunda yaptığı sinir bozucu bir alışkanlık olan bilek içini kaşıdı. "Peki ya büyükannen hafızasını geri kazanmazsa? O zaman ona nişanlanmadığımızı söylemek zorunda kalmayacak mısın?"

Jago kanepeden tek bir hareketle kalktı, eliyle kalın saçlarını taradı ve kaşlarını çattı. "Düşüşünden beri çok zayıf. Doktorlar onun prognozu hakkında

. Haftalar ya da aylar yaşayabilir, kimse bilmiyor.

Geçen yıl büyükbabamın geçirdiği felç, ona ekstra stres yükledi, Yardımcı birini tutmuş olsak da. Büyükannem ona kendisi bakmaya çalıştı ve tabii ki büyükbabam kolay bir hasta değildi.

Büyükannenizi kaybetme ihtimaliyle yüzleşmek zor olmalı. Yani, anne babanız öldükten sonra sizi ve kardeşlerinizi o büyüttü.

Derin bir sessizlik oldu.

Jago'nun çenesi bir an hareket etti, gözleri onunkilerden uzaklaşarak sol omzunun üzerinden sanki geçmişe bakıyormuş gibi, uçak kazasının olduğu günü ve haberin

. Mollie, bakışlarında anıların bir makarası gibi titreyen duyguları görebiliyordu. Ama sonra birkaç kez gözlerini kırptı

ve tekrar gözlerine baktı. "Çantayı toplamak için sana on dakika vereceğim. Bu gece benim otelde kalacağız ve

Wildewood'a gideceğiz. Bence oraya bir an önce gitsek iyi olur."

"Ama patronuma gelemeyeceğimi söylemeliyim ve..."

"Bu senin hayalindeki iş mi?"

"Hayır."

"Patronunu seviyor musun?"

Mollie yüzünü buruşturdu. "Özellikle değil."

"O zaman, e-posta veya telefonla istifanı verebilirsin. Sana verdiğim para, çalışmadan bir yıl geçinebilmeni sağlayacaktır."

Ama paranın çoğu Eliot'a yardım etmek için harcanacağına göre, bu para bana yetmez.

Tabii ki, bunu Jago'ya söylemedi. "Yarın için randevusu olan müşterilerim var," dedi Mollie, son baktığında sadece bir tane olmasına ve şimdiye kadar iptal etmiş olmalarına rağmen.

Ama Eliot'la özel olarak konuşup hafta sonu için uzaklara gideceğini söylemek için bir fırsat bulması gerekiyordu. Sadece, bağımlılık döngüsünü kırmak için rehabilitasyon kliniğinde yeterince uzun süre kalmasını umuyordu.

"Tamam," dedi Jago. "Ama işin biter bitmez seni alacağım ve doğruca havaalanına gideceğiz."

Mollie, düşünceleri karmakarışık bir halde, çantasını toplamak için yanından ayrıldı. Önümüzdeki birkaç gün Jago'nun yanında olmak, kararlılığını daha önce hiç test edilmemiş şekillerde sınayacaktı. Onunla yatma isteğine direnmek zorundaydı onunla yatma isteğine direnmek zorundaydı, ama öpüşmeleri ona savunmasının ne kadar zayıf olduğunu göstermişti. Onun öpücüğü, iki yıl önce onu kendine çeken arzuyu, ona olan ihtiyacını yeniden uyandırmıştı.

Jago, ona olan duygularını şehvet olarak tanımlıyordu, ama o, bunun kendisi için bundan daha fazlası olduğunu iliklerine kadar hissediyordu.

O

kısa süreli ilişkilerinde ve nişanlanmalarında ona karşı hisler beslemeye başlamıştı. Onu gerçekten sevmeseydi onunla evlenmeyi kabul etmezdi. Son iki yılını onu unutmaya çalışarak, artık onu sevmediğine kendini inandırmaya çalışarak geçirmişti, ama o tutkulu öpücük ona tekrar ne kadar tehlikeli bir alana girdiğini göstermişti. Kalbi, onu terk etmek zorunda kaldığı için

iyileşmemişti. Onunla hayalini kurduğu geleceğe sırtını dönmek duygusal olarak çok pahalıya mal olmuştu. Ama başka ne yapabilirdi ki?

O korkunç görüntüler yayılsaydı, hayal edilemeyecek kadar aşağılananmanın yanı sıra, alenen utanç ve iftiraya maruz kalacaktı.

Jago'nun itibarı da

onunla ilişkisi yüzünden lekelenmiş olacaktı. Maxwell Wilde, İngiliz Kanalı'ndan daha geniş bir acımasızlık çizgisine sahip, sert bir iş adamı olabilir

, ama Wilde adını korumak için her şeyi yapacağını biliyordu. Mollie, Maxwell'in

Jago çok endişeli görünmüyordu, ama ne kadarını biliyordu? Eğer büyükbabası ona görüntülerden bahsetmiş olsaydı, Jago onu hayatına geri davet etmezdi, sadece bir hafta sonu nişanlı gibi davranmak için olsa bile.



Jago, Mollie'nin tek odalı dairesinde bir aslan gibi volta atıyordu. Neden bu kadar bakımsız bir yerde yaşıyordu? Elindeki para

Büyükbabası tarafından ödenen para, onu bundan daha iyi bir duruma getirmek için yeterli olmalıydı.

daha iyi bir hayat sürmesi için yeterli olmalıydı. Güzel bir daire, hatta güzel bir ev bile alabilirdi. Parayı ne yapmıştı?

Kumar sorunu mu vardı? Uyuşturucu mu kullanıyordu? Alkol bile içmediği için bu pek olası görünmüyordu. Ama onun hakkında bilmediği bilmediği çok şey vardı. Onun cildinin her santimetresini biliyordu; gri-mavi gözlerindeki her lekeyi hayal edebiliyor ve güzel, dolgun dudaklı ağzının her kıvrımını hatırlayabiliyordu. Onun vücudunun içinde olmanın nasıl bir his olduğunu biliyordu, ama kafasının içine giremiyordu.

İlişkilerini düşündü ve çoğunlukla seksle ilgili olduğunu fark etti. Ateşli bir şehvete kapılmışlardı,

ikisini de büyüleyici bir girdap içinde tüketmişti. Ve birkaç dakika önce onu öpmek, birbirlerine olan şehvetlerinin ölmediğini kanıtlamıştı. İki yıl boyunca, yeraltında uzun, yayılan ağaç kökleri gibi için için yanmış, sadece bir kıvılcımın cehennemi yeniden alevlendirmesini beklemişti.

Jago, Mollie'nin özel hayatına dair herhangi bir iz bulmak için zavallı tek odalı daireye bakındı, ama ailesinin ve arkadaşlarının fotoğrafları yoktu.

Kaşlarını çattı ve düğün organizatörünün Mollie'ye düğüne kimi davet etmek istediğini sorduğunu hatırladı. O anda pek önemsememişti, ama şimdi Mollie'nin düğünü gerçekleştirmek gibi bir niyeti olmadığı apaçık ortadaydı. O kadar çok şey vardı ki...

görmediği ya da görmemeyi seçtiği kırmızı bayraklar, bu da kendisini daha da öfkeliyordu. Şehvetle o kadar körleşmiş miydi ki, kadının onu en başından beri tuzağa düşürdüğünü göremiyor muydu? Mollie, anne babasının öldüğünü ve amcaları, teyzeleri ve kuzenleri gibi diğer tüm akrabalarının yurtdışında yaşadığını ve düğüne gelemeyeceklerini söylemişti. Mollie, onlarla kahve içmeye ya da yoga ve Pilates derslerine gitmekten bahsetmişti, ancak o

onlarla kahve içmeye ya da yoga ve Pilates derslerine gittiğinden bahsetmişti. Bu bile onu uyarmalıydı. Kim partnerini arkadaşlarına tanıtmaz ki? Düşün organizatörü, Mollie'ye geleneklere göre onu koridorda yürütecek ve teslim edecek birini isteyip istemediğini sorduğunda, Mollie böyle modası geçmiş saçmalıklara inanmadığını söylemişti. Küçük bir düşün yapma konusunda ısrarcıydı, ama elbette büyükannesi bunu kabul etmedi. Playboy torunlarından biri nihayet yerleşecekse, Elsie büyük, beyaz bir düşünün tüm ihtişamını istiyordu. Jago hala o lanet olası düşün pastasını ve Mollie'nin gelinliğini saklıyordu. Londra'daki evinin boş odalarından birinde saklıyordu, sanki Dickens'ın *Büyük Umutlar* romanındaki Miss Havisham'ın erkek versiyonuymuş gibi. Bunları, bir daha asla gardını düşürmemesi gerektiğini hatırlatmak için saklıyordu. Asla şehvetin gözünü kör etmesine izin verip evlilik teklifinde bulunmamak için. Asla kimseye, onu incitecek kadar derin hisler beslememek için.

Jago, Mollie ile tanışmadan önce, yerleşik bir hayata geçme niyeti yoktu. En büyük çocuk olmadığı için, Jack, Jonas'tan ve kendisinden daha fazla evlenip bir varis sahibi olma baskısı altındaydı. Ama bir randevu ikisine, sonra üçe dönüştü, haftalar geçti ve kendini Mollie'ye karşı giderek daha fazla şehvetle buldu. Ona doyamıyordu. Ona evlenme teklif etmeye karar verdi, bir hevesle ya da düşünmeden değil. Haftalarca düşündükten sonra bunun doğru karar olduğuna karar verdi. Ondandır bir taahhüt, sadece ona ait olacağını garanti edecek evliliğin güvenliğini istiyordu. Onların ilişkisi, tıpkı anne babasının tutkulu ilişkisi gibiydi. Anne babasının birbirlerinin yanında olmayı sevdiği gibi, o da her zaman onunla birlikte olmak istiyordu birbirlerinin yanında olmayı çok sevdikleri gibi, her zaman onunla birlikte olmak istiyordu. Jago aşık olduğuna inanmıyordu, ama bazen buna korkutucu derecede yaklaştığını merak ediyordu. Ancak başından beri Mollie tarafından kandırılmıştı. Yine de az önce onu öptüğünde, kendisini terk ettiği için ondan nefret edemedi. Bu onu şehvetin kölesi bir aptal mı yapıyordu?

Jago, şimdiye kadar parçaları bir araya getiremediği için kendine kızarak dişlerini gıcırdatıyordu. İki yıl önce, kafasıyla değil hormonlarıyla düşünmüştü. Mollie'ye olan şehveti, yargı gücünü bulanıklaştırmış ve Mollie kaçtığında terk edilmiş bir damat olarak alay konusu olmuştu. Kaçtığı için alay konusu olmuştu. O günü ve onu izleyen günleri düşünmekten nefret ediyordu.

Sinizm kanında vardı, kişiliğine işlemişti, ama yine de geriye dönüp bakıldığında çok açık olan işaretleri görmemişti.

Ama bu sefer farklı olacaktı. Ona nişanlısı rolünü oynaması için para ödüyordu. Evet, ailesinin önünde öpüşüp el ele tutuşabilirlerdi, ama daha ötesine geçmeyecekti.

Ama sen hala onu istiyorsun. Hem de çok.

Jago vicdanının sesini görmezden geldi. Hormonlarının sağduyusunu bastırmasına izin vermeyecekti. Bir daha asla.

BÖLÜM BEŞ

MOLLIE, hafta sonu çantasına birkaç gerekli eşya koydu, ancak giysilerinin çoğu Wilde ailesinin toplantılarına, özellikle de Jago'nun büyükannesinin doğum günü partisine uygun değildi. Mollie, iş yerinde üniforma, boş zamanlarında ise gündelik giysiler giyyordu. Akşam yemeğine ya da randevulara çıkmıyordu ve giydiğı küçük siyah elbise dışında giydiğı küçük siyah elbise dışında sahip olduğı tek şık kıyafet, Jago'nun iki yıl önce ona aldığı elbiseydi. Küçük gardırobunun arkasında buldu, çıkardı ve incelemek için eline aldı. Elbise hala kuru temizlemeci plastik ambalajında duruyordu, ama giymesi gereken elbisenin bu olduğunu biliyordu. Bebek mavisi ipek, gözlerini parlatıyordu ve vücuduna tam olarak oturuyordu. Elbiseyi askıdan aldı, plastik ambalajını açıp , plastik ambalajını da yanına aldı ve bir çift topuklu ayakkabı ve ona uygun ince bir akşam çantasıyla birlikte çantasına koydu.

Kısa bir süre sonra, Mollie mutfak ve oturma odasının birleşik kısmında Jago'nun yanına geldi. Jago, yüzünde somurtkan bir ifadeyle odada volta atıyordu ve ona döndü. "İhtiyacın olanı aldın mı?"

"Sanırım."

Çantasını almak için ona doğru büyük adımlarla yürüdü. "Gidelim."

Birkaç dakika sonra, Jago Mollie'yi lüks otel süitine götürdü.

Onun tek odalı dairesinden farkı çok belirgindi ve ona farklı dünyalarda yaşadıklarını hatırlattı. Jago her şeyin en iyisine sahip olmaya alışkındı. Faturayı ödemek için hiç yemekten vazgeçmek zorunda kalmamıştı.

Sadece birikimleri değil, yatırımları da vardı: gayrimenkuller, hisse senedi portföyleri ve kim bilir başka neler. Mollie'nin tek sahip olduğu şey borçlar, umutsuzluk ve kardeşine ihtiyaç duyduğu yardımı sağlayamazsa başına neler gelebileceğı konusunda duyduğu korkuydu.

Ama bu hafta sonu Eliot'a yardım etmenin çözümüydü. Kardeşi olmasaydı Jago'dan bir kuruş bile kabul etmezdi. Gerçek ya da sahte, Jago ile birlikte olmak tehlikeliydi. Öpüşmeleri bunu kanıtlamamış mıydı? Ağzı, onun tutkulu öpücüğünün baskısından hâlâ karıncalanıyordu. Öpücüğü, ona karşı süregelen arzusunu uyandırmıştı ve bunu kapatmak istese de bunun imkansız olduğunu biliyordu.

"Güzel oda," dedi Mollie, süiti gözleriyle tarayarak. Bu oda, şimdiye kadar yaşadığı tüm yerlerden daha büyüktü. Kral boy yataklara bakmamaya çalıştı, ama bakışları yine de oraya kaydı. Kar beyazı çarşaf, ustaca düzenlenmiş yastıklar ve kaşmir battaniye en yüksek kalitedeydi. Süitteki yumuşak aydınlatma, mekana samimi bir atmosfer katıyordu ayaklarının altındaki yumuşak halı onu ayak bileklerine kadar yutacakmış gibi görünüyordu. Günün stresi ve duygusal iniş çıkışları Mollie'yi birdenbire yakaladı ve esnemesini engelleyemedi.

"Yatma zamanı mı?" dedi Jago.

Mollie yatağa yan gözle baktı. "Sen nerede uyuyacaksın?"

Ceketini çıkardı ve sandalyenin arkasına astı. "Daha önce de aynı yatakta yatmıştık."

Mollie bir yudum yuttu ama ifadesinin içsel kargaşasını hiç belli etmediğinden emin oldu. "Evet, ama o eskiden, bu ise şimdi."

Jago'nun siyah kaşlarından biri alaycı bir şekilde yukarı kalktı. "Yatağın kendi tarafında kalacağıma güvenmiyor musun?"

Sorun, Mollie'nin kendine güvenmemesiydi. Ya gece onu ararsa? Ya sık sık yaptığı gibi rüyasında onu görür ve adını çağırırsa? Ya vücudu onun varlığını hissedip içgüdüsel olarak hareket ederse, bacaklarını onun bacaklarına dolayarak, erkekliğini okşayarak sertleştirirse? Sadece bunu düşünmek bile onu heyecanlandırıyor ve rahatsız ediyordu.

Mollie soğukkanlı bir ifade takındı, ama vücudunun alt kısmı çoktan alev almıştı. "Bana parmağını bile sürmeyeceğini söylemiştin, ama yine de beni öptün."

"Birbirimizi öptük, Mollie."

O haklıydı. Bu tamamen karşılıklı bir şeydi ve aslında ağızları arasındaki mesafeyi kapatan Mollie'ydi.

"Bana geri çekilmemi söylemek için her türlü fırsatın vardı, ama söylemedin," dedi Jago. "Neden, hmm?"

Mollie bunun cevabını bildiğinden emin değildi, en azından onunla paylaşmak istediği bir cevap yoktu. Neden onun onu öpmesine izin vermişti?

Ve daha da önemlisi, neden ona bu kadar

? Kendini kontrol etme gücü, Jago hayatına geri döndüğü anda buharlaşmış mıydı?

Omuzlarını umursamazca silkti ve çantasını, onun ceketini astığı sandalyenin üzerine koydu. "Sen her zaman iyi öpüşürdün. Sanırım daha iyi mi oldun yoksa aynı mı kaldın diye görmek istedim."

"Peki, değerlendirmen nedir?"

Mollie ona sert bir bakış attı. "Senin sağlam ve sağlıklı egonun benim okşamama ihtiyacı olduğunu sanmıyorum."

Gözleri parladı ve ağzı, onun belini gevşeten bir gülümsemeye dönüştü. "Yatmadan önce duş almak ister misin?"

Birlikte duş aldıkları tüm o anları düşünmemeye çalıştı. O da o seksi anları mı düşünüyordu? Vücutlarına dökülen ılık su, içindeki kalın ve güçlü ereksiyonu, derin darbeler ve parmaklarının ustaca okşamaları onu defalarca doruğa ulaştırmıştı. Hiç kimse ona Jago Wilde'ın verdiği kadar büyük bir haz verememişti. Hiç kimse onun duyularını bu kadar altüst etmemiş, vücudunu saatlerce titretmemişti. İki yıl geçmişti ve onunla seviştiğini düşündüğünde bir ürperti hissetti. Bu, onun tekrar flört etmeye cesaret edememesinin nedenlerinden biriydi. Onunla ilgili anılarını olabildiğince uzun süre saklamak istiyordu.

Mollie, alt vücudunda yanan ateşe tamamen zıt olan soğuk bir bakış attı.

. "Aklına tuhaf fikirler gelmesin diye kapıyı kilitleyeceğim."

"İyi fikir." Sanki onunla birlikte gelmesini istemek için ne kadar istekli olduğunu biliyormuş gibi, gülümsemesi hafifçe alaycıydı.

Mollie dönüp çantasını karıştırarak akşam cilt bakım ürünlerini ve getirdiği pijamalarını çıkardı. İki parçalı pijama seti pek *seksi* denilebilecek bir şey değildi, ama rahat ve mütevazıydı. Şu anda mütevazı olmak doğru seçim gibi görünüyordu.

Banyo, pirinç musluklar ve yerden ısıtma sistemiyle donatılmış, cam ve mermerden yapılmış bir harikaydı. Duşakabin, derin bir küvet ve büyük, yaldızlı

Kenarları yaldızlı aynanın önünde yer alıyordu. Muhteşem yumuşak havlular, lüks sabunlar ve saç ve güzellik ürünleri arasından seçim yapabilirdi. Mollie kendi eşyalarını mermer tezgahın üzerine koydu, sonra kapıya geri dönüp kilitledi.

Bir an hareketsiz durdu, kapının diğer tarafında Jago'nun sesini dinledi, ama hiçbir şey duyamadı.

Rahatlatıcı bir duşun ardından Mollie saçını havluyla sararak pamuklu pijamalarını giydi. Akşam cilt bakım rutinini yaptıktan sonra başındaki havluyu çözerek saçlarını omuzlarına bıraktı. Lavaboların altındaki çekmecede birinci sınıf bir saç kurutma makinesi vardı, bu yüzden saçındaki fazla nemi almak için saçını hızlıca kuruttu.

Aynada kendine baktı ve Jago'nun neden ona ilgi duyduğunu ilk kez değil, yine merak etti. Kendini ortalama, çarpıcı olmayan biri olarak görüyordu, ancak güzellik terapisi eğitimi almış olmanın avantajına sahipti, bu yüzden sahip olduğu özellikleri en iyi şekilde nasıl kullanacağını biliyordu.

Ancak makyajının profesyonel maskesi olmadan, istediğinden çok daha genç ve çok daha savunmasız görünüyordu. Gözlerinde, yalnızken büyük bir çaba sarf ederek saklamaya çalıştığı, hayalet gibi bir bakış vardı.

. Kardeşinin iyiliği için sürekli endişelenmek onu yıpratmış ve yaşından daha yaşlı hissetmesine neden olmuştu. İki yıl sonra otuz yaşına girecekti ve hayatının yarısından fazlasını Eliot'u

zarardan uzak tutmaya çalışmıştı. Ya başaramazsa? Ya tüm fedakarlıklarına

ve çabalarının ardından kardeşi başaramazsa? Mollie, uzun süreli uyuşturucu ve alkol bağımlılığı istatistiklerini biliyordu. Kardeşinin sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri şimdiden görebiliyordu. Tedavi edilemeyen, sadece kontrol altına alınabilen kronik hastalıklar. Jago'nun yanında olmak ne kadar zor olsa da, kardeşi için bunu başarmak zorundaydı.

Kapı hafifçe çalındı. "İçeride işin bitti mi?" diye sordu Jago.

Mollie gözlerindeki hayaletleri silkeledi. "Evet." Derin bir nefes aldı ve mermer tezgahıdan uzaklaştı, kullandığı havluları ısıtıcıya astı ve kapıyı açmak için gitti.

Jago artık banyo kapısının yanında durmuyordu, lüks kadife koltuklardan birinde oturmuş, telefonunda gezinerek... telefon. O odaya girdiğinde başını kaldırıp, güvercin grisi pijamalarına gözlerini gezdirdi. "Daha iyi misin?"

"Çok daha iyi."

Sandalyeden kalkıp telefonunu pantolon cebine koydu. "Yatağa git. Yorgun görünüyorsun."

Mollie, hâlâ hafif nemli olan saçlarını salladı. "Evet, oldukça yoğun bir gün oldu."

Jago ona yaklaştı, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Anlaşmanın bir parçası olarak benimle yatmanı beklemediğimi söylediğimde "

Mollie dilinin ucuyla dudaklarını yaladı, bakışları güçlü bir mıknaş tarafından çekiliyormuş gibi ağzına indirdi. Ağzı sert bir çizgi halindeydi, ama dudaklarını onun dudaklarına bir kez bastırmasıyla ne kadar çabuk yumuşayabileceğini biliyordu. Bakışlarını tekrar ona çevirdi, kalbi göğsünde düzensiz bir şekilde çarpıyordu. Kendisiyle mücadele ederek

vücudunun ona olan arzusuna boyun eğmemek için kararlı kalmaya çalıştı, ama yine de kanında nabız gibi atıyor ve zonkluyordu. "Para için seninle yatacağımı düşünüyorsan, ciddi bir şekilde yanılıyorsun."

Jago'nun yüz hatları gerildi ve bakışları ateşlendi. "O zaman, para değilse, geçmişteki ilişkimiz neydi?"

Mollie dudaklarını sıkıca kapattı, omurgası dikleşti. "Senin gibi alaycı birinin buna inanmayacağını biliyorum, ama ben sana karşı gerçekten hislerim var.

"Aşk mı?" Bu kelimeyi o kadar alaycı bir şekilde söyledi ki, kızın yanakları kızardığını hissedebildi.

"Aşk böyle bir şeyse, ben istemiyorum."

"Seni incittiğim için üzgünüm, ama o zaman başka seçeneğim yoktu."

Yüzündeki ifade çok sert. "Senin seçimin, banka hesabını parayla doldurmak ve bu sırada beni aptal yerine koymaktı. Ama

Eylemlerinin ailemin diğer üyelerine ne yaptığını hiç düşündün mü?
Örneğin büyükanneme?"

O zamanlar Mollie, o görüntülerin dolaşıma girmesini engellemekten başka bir şey düşünmeye vakti yoktu. Çok sonra, orta torununun nihayet yerleşmesinden çok heyecanlanan Jago'nun büyükannesini düşündü. Elsie, torununun kaçak nişanlısına aşık olduğunu sanarak torunu için çok acı bir hayal kırıklığı ve üzüntü duymuş olmalıydı, onun kaçak nişanlısına aşık olduğunu sanarak. Mollie, kardeşlerini de kısaca düşünmüştü, ama onlarla sadece birkaç kez karşılaşmıştı ve Jago'ya yaptıklarından nefret edeceklerini biliyordu, ama onun hakkında başka bir şey düşünmeyeceklerini düşünüyordu. Gözden uzak, akıldan uzak.

Maxwell Wilde'a gelince... Mollie onu hiç düşünmemeye çalışıyordu. Ama yine de, neden şantajcı Jago'ya değil de Maxwell'e yaklaşmış olduğunu sık sık merak ediyordu. Nişanlısı olarak, şantajın hedefi Jago olmalıydı, değil mi? Jago, büyükbabası kadar, hatta ondan daha fazla servete sahipti.

"Büyükanenin ne kadar üzülmüş olabileceğini tahmin edebiliyorum," dedi Mollie ve acı bir tonla ekledi: "Büyükbaban ise, eminim benden kurtulduğuna sevindi. Beni hiç sevmedi. Beni asla yeterince iyi bulmadı."

"Hiç kimse büyükbabam için yeterince iyi değildir, Jago'nun sesi de Mollie'ninki kadar acıydı, kaşları çatılmıştı.

Mollie, Jago'nun böyle otoriter bir büyükbabayla büyüdüğü çocukluğunun nasıl geçtiğini hep merak etmişti. Jago, anne babası öldürüldüğünde sadece beş yaşındaydı. Ana bakıcılarını kaybetmek için çok küçük bir yaştı, ama sonra 'Baban onun için yeterince iyi miydi?

"Baban ona yeterince iyi miydi?" Mollie, bu konuyu her gündeme getirdiğinde babası hakkında konuşmayı reddettiğini bildiği halde böyle bir soru sorması cesurcaydı.

konuyu her açtığında babası ve annesi hakkında konuşmayı reddettiğini bildiği halde böyle bir soru sorması cesurcaydı.

Birkaç saniye ağır bir sessizlik oldu.

Jago sert bir nefes aldı ve ondan uzaklaştı. "Yatağına git Mollie. Duş alıp tıraş olmam lazım." Dönüp

banyoya girdi, kapıyı bir nokta gibi tıklayarak kapattı. Konuşma bitmişti.

Mollie derin bir nefes aldı ve yatağa tekrar baktı. Jago, onunla yatağı paylaşmasını bekliyordu, ama o, anne babası hakkında hiçbir şey paylaşmak istemiyordu. Onlar neredeyse otuz yıl önce ölmüşlerdi, ama Jago, bu kadar küçük yaşta anne babasını kaybetmenin ona ne kadar zor geldiğini ona anlatmayı reddediyordu. Mollie'nin anne babası hakkında konuşmamak için kendi nedenleri vardı, ama Jago'nun ona güvenip anne babası hakkında konuşmasını çok istiyordu. Kendi başına biraz araştırma yapmış ve internette Jago'nun anne babasının fotoğraflarını bulmuştu. Babası, Wilde'ın simsiyah saçları, keskin çenesi, derin mavi gözleri ve aristokrat tavırları ile dikkat çeken bir adamdı. Jago'nun annesi ise süpermodel gibi bir görünüşe sahipti: geniş gülümsemesi, parlak kahverengi gözleri ve ince yapılı vücudu ile muhteşem bir esmerdi.

geniş bir gülümseme, parlak kahverengi gözler ve ince bir vücuda sahipti. Hafta sonu tatili için yola çıktıkları sırada küçük bir uçak kazasında hayatlarını kaybetmişlerdi. Basında çıkan birçok haberde, kaza ne kadar trajik olsa da, Wilde ailesinin üç oğlunun uçakta anne babalarıyla birlikte olmamalarının bir şans olduğu belirtilmişti. Bir haberde, Wildewood Malikanesi'nin önünde, anne babalarını kaybetmeden bir ay önce çekilmiş bir fotoğrafı

önce çekilmiş bir fotoğrafını yayınlamıştı. En büyükleri Jack, Jago'nun yanında durmuş, yüzünde küstah bir gülümseme vardı. Jago'nun gülümsemesi yeterince samimi görünüyordu, ama en küçüğü Jonas hiç gülümsemiyordu, sanki daha ciddi bir bakış açısıyla dünyaya bakıyormuş gibi.

Mollie iç geçirdi ve Jago'nun duş sesini dinleyerek kendini şimdiki ana geri getirdi. Onun vücudu hakkında çok şey biliyordu, her santimini ayrıntılı olarak keşfetmişti, ama o ona geçmişine erişim izni vermemişti. Bu, onun konuşmayı kesin bir şekilde reddettiği için sadece tahminlerde bulunabileceği,

sadece onun bu konuyu konuşmayı kesin bir şekilde reddetmesi nedeniyle tahminlerde bulunabileceği bir yerdi.

Tıpkı senin gibi.

Mollie, kendi çocukluğu hakkında ona sadece yalanlar söylediği halde, Jago'dan çocukluğuyla ilgili her şeyi anlatması için ısrar etmesinin adil olmadığını biliyordu. Ama çocukluğundan bahsetmekten nefret ediyordu.

hafızasından silmek, acıyı ve üzüntüyü zihninden uzak tutmak istediği bir şeydi. Bu konu hakkında konuşmak, kabuslara neden olan anıları ve flashback'leri canlandırıyordu.

Mollie duşun kapandığını duydu ve hızla yatağa daldı, yorgani çenesine kadar çekti. Yan döndü, banyodan uzaklaşarak gözlerini kapattı ve uyumaya çalıştı. Ama Jago'nun çıkardığı her sesi duyuyordu ve vücudu, günün olaylarından yorgun olmasına rağmen, uykuya dalacak kadar gevşemedi. yorgun olmasına rağmen vücudu rahatlamayı reddetti. Biraz daha kıvrıldı, başının altındaki yastığı düzeltti, yatak çarşaflarının temiz, taze kokusunu içine çekti. Jago aşırı uzun sürüyordu, bu yüzden vücudunu ve zihnini rahatlatmak için başka rahatlama teknikleri denedi, sonunda kendini yatağın yumuşaklığı ve yastığın yumuşaklığı içinde buldu ve dakikada bir mil hızla çalışan beyni yavaşladı... yavaşladı... ve kapandı...



Jago, beline bir havlu sararak banyodan çıktı. Mollie'nin ince vücudu ona sırtını dönmüştü ve virgül gibi kıvrılmıştı. Nefesi yavaş ve düzenliydi, bu da uyuduğu ya da uyuyormuş gibi yapmada çok başarılı olduğu anlamına geliyordu. Yatağın diğer tarafına geçerek, yüzüne bakıp onun tepki verip vermediğini görmek için yüzüne baktı, ama göz kapakları kapalı kaldı. Eğilip yanağına bir öpücük kondurmak ve parmaklarını kokulu ipeksi saçlarında gezdirmek için kendini zor tuttu. Onunla yatakta geçirdiği tüm zamanları ve yatakları mahveden sekslerini düşünmekten kendini alıkoymak zorunda kaldı. Onun çekiciliğine karşı koymanın bir yolunu bulmak zorundaydı.

Onun manyetik çekimine direnmenin bir yolunu bulmalıydı. Ayrı odalar rezervasyonu yaparak kendini bu ıstıraptan kurtarabilirdi, ama onun tekrar ortadan kaybolmayacağına yeterince güvenmiyordu.

Jago içini çekti, havluyu çıkardı ve bir çift boxer şort giydi. Genellikle çıplak uyurdu, ama kendini kontrol altında tutmak için bir kat kumaş giymeye karar verdi. Yatağın kendi tarafına dönüp yattı ve Mollie'nin onun varlığından haberdar olup olmadığını görmek için ona bir göz attı, ama Mollie aynı rahat pozisyonda kalmış, arı

Yana döndü ve onu uzun dakikalar boyunca izledi, elini omzunun saten gibi pürüzsüz tenine uzatma isteğiyle mücadele etti.

Elini, onun omzunun saten gibi pürüzsüz tenine doğru uzatma dürtüsüyle mücadele etti. Gözlerini onun ağzından ayıramıyordu, onun ağzının kendi ağzının altında ne kadar yumuşak ve esnek olduğunu hatırlıyordu

. Tek bir öpücük asla yeterli olmayacaktı, ama yine de onun şehvetli gücünün içine çekilmemek için mesafesini korumak zorundaydı

Elini yumruk yapıp sırt üstü döndü, vücudu onun uyandırdığı ham arzuyla titriyordu. Bir kez daha iç geçirdi ve başucundaki lambayı kapatmak için döndü, süiti karanlığa boğdu. Saatlerce orada yattı, uyuyamadı, ona dokunabilecek kadar yakınında yatan kadını düşünmeden edemedi. dokunacak kadar yakınında yattığını düşünmeden duramadı.

Mollie yumuşak bir mırıldanma sesi çıkardı ve daha da yaklaştı, gözleri hala uykuda kapalıydı. Bacaklarından biri onun bacağına değdi ve kanı kasıklarına hücum etti.

Bu senin fikrindi dostum.

Vicdanı alaycı bir şekilde onu dürttü. Evet, Mollie'yi yanında tutmak Jago'nun fikriydi, sadece onun tekrar kaçmasını engellemek için değil, aynı zamanda ona karşı koyabileceğini kendine kanıtlamak için. Ama onu öpmek

kanını kaynatmış ve onu her zamankinden daha çok istemişti. Hiçbir sevgilisi Mollie'nin onu tahrik ettiği gibi tahrik etmiyordu. O sadece ona belli bir şekilde baktığında, o ateşli, sert ve hazırды. Aralarındaki kimya eskisi kadar heyecan vericiydi, hatta belki daha da fazla . Kendisine, o istemediği sürece harekete geçmeyeceğine söz vermişti.

Jago gözlerini kapattı, ama hala onun kokusunu, kullandığı şampuanı, losyonları ve iksirleri, kendi doğal kokusuyla birleşmiş koku. Bu koku ona uyuşturucu gibi geliyordu. Onu daha fazla koklamak istiyordu. Onu artık istemediği bir zaman gelecek miydi? Son iki yılı onu düşünerek, onu hayal ederek,

onu özlemişti. Bu durmalıydı. Mollie bir sahtekardı, onu fena halde dolandırmış bir altın avcısıydı. Onun tarafından tamamen kandırıldığını hatırlamalıydı ve bunun bir daha olmasına izin veremezdi. Geçen seferki gibi onun gardını düşürmemesi için duygularını daha sıkı kontrol altında tutması gerekecekti.

düşünmekten nefret ediyordu. Mollie tek bir aramasına veya mesajına cevap vermemişti, ama o, Mollie'nin düğün hazırlıklarıyla meşgul olduğunu düşünerek kendini sakinleştirmişti. Ama sonra

Wildewood'a vardığında ortalığın karışık olduğunu gördü. Büyükbabası onu kenara çekip Mollie'nin gittiğini söyledi.

"O gitti. Kaçtı. Geri dönmeyecek. Kabullen artık."

Hâlâ büyükbabasının sesini hatırlıyordu, Jago'nun anne babasının ölümünün trajik haberini verdiği zamanki derin tınısını.

"Onlar gitti. Geri dönmeyecekler. Unut gitsin."

Jago'nun onu unutmakta bu kadar zorlanmasının nedeni bu muydu? Hayatına devam etmekte? Yas tutmakta zorlanıyordu, ama bu kadar genç yaşta anne babasını kaybeden biri için bu normaldi. Kardeşlerine bile bundan bahsetmiyordu. Arkadaşları da sevgilileri kadar geçiciydi. İnsanların kendisine yaklaşmasına izin vermiyordu, bu yüzden Mollie bir istisnaydı. Ona geçmişiyile ilgili her şeyi anlatmamış olsa da, ona yakın *hissediyordu*. Aralarında anlamlı bir bağ vardı, sadece ebeveynleriyle hissettiği görünmez bir bağ.

Büyükbabasının

hala buna inanmakta zorlanıyordu.

ama onun davranışını başka nasıl açıklayabilirdi ki? Şimdi, gururunun onu bulup ona neyin yanlış gittiğini sormasını engellememesini diledi.

Neden onu savunmamıştı? Beyninde bir endişe dalgası yayılmaya başladı. Mollie, ailesinin inandığı gibi bir servet avcısıysa, neden

Bunu kabul etmek mi? Neden göğsünde, onun davranışlarının başka bir açıklaması olabileceğine dair küçük bir umut ışığı parladı? Ama o, onun özel olarak tasarladığı nişan yüzüğünü satmıştı. Bir mücevher uzmanından, yanıldığını kanıtlamak umuduyla yüzüğü aramasını istemişti,

ama yüzük bir rehin dükkanında ortaya çıkmış ve onun sattığını kabul etmek zorunda kalmıştı. Onu bunun için affedebilir miydi? Yüzüğünün elden çıkarılması

kalbine bir başka acı darbe gibi gelmişti.

Mollie uykusunda yine kıpırdadı, bu sefer hareketleri o kadar rahat değildi. Kollarından birini uzattı ve neredeyse çenesine vuruyordu. Yüzü, bir tür kabus görüyormuş gibi buruşmuştu. "Hayır, hayır, hayır," diye bağırdı ve kollarını ve bacaklarını çırpmaya başladı.

Jago onu kendine yaklaştırdı, başını göğsüne doğru yönlendirdi ve eliyle başının arkasını nazikçe okşayarak onu sakinleştirmeye çalıştı.

"Şşş, Mollie.

Rahatla, bebeğim. Ben buradayım."

Kız yumuşak bir fısıltıyla ona doğru hareket etti. "Eliot?"

Jago, aniden donmuş gibi kaskatı kesildi. Bağırsakları sanki biri bağırsaklarını acımasızca sıkıyormuş gibi. Kalbi, sanki biri göğsüne yumruk atmış gibi kramp girdi.

Eliot da kimdi?

Göğsüne yaslanmış olan Mollie'ye baktı, ama gözleri hala kapalıydı ve nefes alışığı yavaşlamıştı. Onu terk edeli iki yıl geçmişti. Ondan sonra birçok sevgilisi olmuş olabilirdi. Neden bu konuda bu kadar güçlü duygular besliyordu? Kiskanacak bir şeyi yoktu: o da başka insanlarla yatmıştı. Basının iddia ettiği kadar çok değil, ama Mollie'yi kas hafızasından silmeye yetecek kadar. İşe yaramamıştı, ama yine de. Mollie'yi hayatına devam ettiği için yargılamaya hakkı yoktu

, bunu yapmak için büyükbabasının parasını almış ve sonra Jago'nun onun için tasarladığı yüzüğü satmış olması dışında. Mollie'nin, onun yüzüğünün bir kopyasını taktığını düşünmesine izin vermek ona yakışıyordu, gerçek olanı sattığına inanmasını sağlamak ona yakışıyordu. Bu ironik durum onu eğlendiriyordu: Mollie, nişan yüzüğünün şu anki ilişkileri kadar sahte olduğuna inanarak, onun nişanlısı gibi davranıyordu. Mollie, yüzüğün gerçek olduğunu fark ederse yüzüğü tekrar satma riski vardı, ama bu riski almaya hazırdı. Çoğu insanın standartlarına göre pahalı bir yüzük olmasına rağmen, kaybı karşılayacak kadar parası vardı.

Onu rahatsız eden tek şey, kadına karşı hala hissettiği arzunun sahte olmamasıydı ve bu, henüz çözmesi gereken bir sorundu. Kalbinde kalan, tanımlayamadığı ve çok yakından incelemek için hazır veya istekli olmadığı duygular da öyleydi.

ALTINCI BÖLÜM

MOLLIE ERKEN UYANDI ve yatakta yalnız olduğunu fark etti. Yanındaki yer ve yastık buruşmuştu, bu yüzden Jago'nun gecenin bir kısmını onunla geçirmiş olduğunu düşündü, ancak geçmişte sık sık yaptığı gibi ona dokunmamıştı. Oturup gözlerinden saçlarını çekip aldı ve Jago'yu süitin kadife koltuklarından birinde kadife koltuklardan birinde oturduğunu gördü, ön kolları dizlerinin üzerinde ve gece mavisi gözleri ona odaklanmıştı.

Gözlerinin altındaki koyu gölgeler ve dağınık saçları dikkatini çekti; bu özellikleri onu daha da düşünceli ve çekici gösteriyordu çekici, klasik gotik kahramanlar gibi. "Uykusuz görünüyorsun."

Jago arkasına yaslandı ve elini yüzünde gezdirdi, sabah sakallarının cildine sürtünme sesi sessizlikte aşırı yüksek geliyordu.

. "Haklısın." Sandalyesinden kalkıp

ve hala gözlerini onunkinden ayırmadan yatağın onun tarafına geldi. "Güzel rüyalar gördün mü?" Sesindeki ekşi ton, ensesindeki tüyleri minyatür

askerler gibi diken diken oldu.

Mollie ona kaşlarını çattı, bu ruh haliyle ona nasıl davranacağını bilemiyordu. "Üzerimde dikilip bana öyle bakmayı kes. İyi uyuyamamış olman benim suçum değil."

"Aynı fikirde değilim."

"Odayı paylaşmamızda ısrar eden sendin," diye işaret etti.

Bir anlık sessizlik oldu. "Eliot kim?"

Mollie gerginleşti, dikkatli bakışları onun delici bakışlarıyla buluştu. Derin bir nefes aldı ve yüzünü soğukkanlı bir maskeye dönüştürdü. "Seni ilgilendirmez, o kimse."

Adamın yüzü gerildi ve ağzı düz bir çizgiye dönüştü. "Düğünümüzü iptal ettiğinden beri birçok sevgilin oldu mu? Yoksa bu Eliot denen adam, biz bir araya gelmeden önce hayatında mıydı?"

Mollie yatak örtüsünü bir kenara attı ve yataktan kalktı, nişanlıyken başka bir sevgilisi olabileceğini düşündüğü için ona öfkeliydi. Ama kardeşinden bahsetmeden başka nasıl açıklayabilirdi? "Senin kaç sevgilin oldu?" diye karşılık verdi, yakıcı bir bakışla.

"Beş."

"Sadece beş mi?" Hiç mizah içermeyen bir kahkaha attı. "Beni şaşırttın. Elli civarında olacağını düşünmüştüm."

Gözlerinde, gece gökyüzündeki ulaşılabilir yıldızları hatırlatan bir parıltı vardı. "İlk tanıştığımızda sana, basın hakkında benimle veya kardeşlerimle ilgili yayınlanan her şeyi doğru kabul etmemeni söylediğimi hatırlıyorum."

Mollie, sevgililerinin sayısına duyduğu şoku hala bastırmaya çalışıyordu. Sadece beş mi? Basın ara sıra yanılsa da, onun güçlü cinsel dürtüsü hakkında yeterince bilgi sahibi olduğu için bu kadar az sayıda sevgiliye şaşırmıştı. Jago Wilde, hayatının baharında, kanlı canlı, erkeksi, inanılmaz derecede zengin ve yakışıklı bir adamdı. Neden

çapkın playboy hayatına geri dönmemişti? Son iki yılda bunu yapmak için sayısız fırsatı olmuştu;

kadınlar egzotik polene üşüşen arılar gibi etrafında dolaşıyordu.

"Hala soruma cevap vermedin," dedi Jago. "Eliot kim?"

Mollie dudaklarını sıkıştırdı, özel hayatını gizli tutmak istemesiyle, yükünü biriyle paylaşmak için garip bir ihtiyaç duyması arasında kalmıştı. Onu anlayacak ve zorlu geçmişi ve bunun sonucunda kendisine ve kardeşine verilen zararlar nedeniyle onu yargılamayacak biri. Jago o kişi miydi? Ama

Bu kadar zengin ve ayrıcalıklı bir geçmişe sahip biri, onun ve kardeşinin yaşadıklarını nasıl anlayabilirdi ki? Ama sonra, geçmişinden biraz bahsederek Jago'nun gardını düşürüp anne babasının kaybından bahsetmesini sağlayabileceğini düşündü.

şansını denemeye karar verdi. "Eliot benim kardeşim, aslında üvey kardeşim. Babamız aynı değil."

Jago'nun kaşları daha da çatıldı. "Tek çocuksun demiştin?"

Mollie kollarını göğsünde kavuşturdu. "Değilim. Bildiğim kadarıyla başka üvey kardeşlerim de olabilir. Biyolojik babamı hiç tanımadım. Eliot ve benim annemiz aynı."

"Bana yetim olduğuna söylemiştin. O da yalan mıydı?" Jago ellerini beline koymuş, ona bakıyordu. Bakışlarında, Mollie'nin kalbini sıkıştıran bir acı parıltısı vardı.

"Biyolojik babamın hayatta olup olmadığını bilmiyorum, ama annemin öldüğünden eminim." Mollie, ona bu korkunç hikayenin geri kalanını anlatmamaya karar verdi. Hayatının o dönemini yeniden hatırlamak çok travmatik bir deneyimdi.

Jago ondan uzaklaştı ve kendini kontrol etmeye çalışıyormuş gibi odada dolaşmaya başladı. Sonunda tekrar ona döndü, yüzünde hala karışık bir ifade vardı: şaşkınlık, incinmişlik ve öfke karışık bir ifadeyle ona döndü. "Neden bana yalan söyledin?"

Mollie omuzlarını silkti. "Büyüdüğüm ortamdan uzaklaşmaya çalışıyorum. Bunu yapabilmenin tek yolunu buldum. başarılı olmanın yolu, bu olay hiç olmamış gibi davranmaktır. Kendime, yaşaması daha kolay bir hikaye uydurdum.

Jago'nun kaşları o kadar çatılmıştı ki, gözlerinin üzerinde birleşmişti. "Ama ben senin nişanlınım, Mollie. Evlenmek istediğim kadın hakkında gerçeği bilmeye hakkım var."

Mollie otelin bornozunu aldı ve sanki bir zırh giyiyormuş gibi üzerine sardı. Jago'ya tekrar döndü, yüzünde soğuk bir ifade vardı. "Neden benimle evlenmek istiyordun?"

Bana beni sevdiğini hiç söylemedin. Bu, Evlilik Teklifi Protokolü 101'in ilk kuralı değil mi?"

Jago, ona bir soru yönelterek sorusunu ustaca geçiştirdi. "Beni sevdiğini söylediğinde yalan mı söylüyordun?"

Mollie, sol elindeki nişan yüzüğünü dalgın dalgın çevirdi. "Seni sevmiştim, Jago."

"Geçmiş zamanda söyledin." Jago, hiç tereddüt etmeden Sanki sadece bir gözlem yapıyormuş gibi sesinde duygu yoktu,

ama o zaman, neden ona bir şey ifade etsin ki?

? Onu sevmemişti. En çok duymak istediği sözleri söylememişti. Onu sevdiğini söylemeden evlenme teklif etmişti. Asla kabul etmemeliydi, ama aptalca onun değişeceğini, kalbini ona açacağını inanmıştı. Kaç kadın aynı hatayı yapmıştı? Çok fazla. Ama hayatında ilk kez istenildiğini hissetmişti ve bu, ona *hayır* demesini imkansız kılmıştı. Ona kendini güvende, emniyette ve istenilen hissettirmişti ve o zamanlar bu ona yetmişti.

"Bu iki yıl önceydi," dedi Mollie, yüzüğüyle oynamaması için kollarını kavuşturarak. "O zamandan beri çok şey oldu."

Yakışıklı yüz hatları artık ihtiyatlı bir ifadeye bürünmüştü. "Bana üvey kardeşinden bahset."

Mollie içini çekti ve ellerini kucağında birleştirerek yatağın kenarına oturdu. "Eliot'un... sorunları var." Bileklerinin içini kaşımaya başladı ama sonra durdu ve onu dikkatle izleyen Jago'ya baktı.

"Uzun zamandır onun bakımından sorumluyum. Benden üç yaş küçük." Tekrar ellerine baktı, sahte nişan yüzüğü onu suçlayan bir bakışla parıldıyordu.

suçlayıcı bir göz gibi parıldıyordu.

Onu hayal kırıklığına uğrattın. Eliot'un hayatının mahvolmasına izin verdin. Mutlu olmayı hak etmiyorsun.

İçindeki eleştirel ses, Eliot'la ilgili başarısızlıklarını acımasızca küçümsüyordu.

"Neden onun sorumluluğunu üstlendin?" diye sordu Jago, hala karanlık bir şekilde kaşlarını çatarak.

Mollie yataktan ani bir hareketle kalktı. "Çünkü hayatımızdaki hiçbir yetişkin bu görevi üstlenemedi."

Jago'nun yüzünde endişe belirgindi. "Sana kim baktı?" Sesinde daha önce hiç duymadığı boş bir ton vardı, sanki onu hayatta kalmak için elinden geleni yapan küçük bir çocuk olarak hayal ediyormuş gibi.

"İkimize de ben baktım," dedi Mollie. En eski anıları, annesinin kucağında sevgiyle büyütülmesi değil, istismar ve ihmal, açlığın kemiren acısı ve her gün

küçük omurgasında her gün yukarı aşağı dolaşan soğuk korkuydu. "Annem ve onun partneri, küçük çocuklara nasıl bakılacağını bilmeyen . Sürekli koruyucu ailelere veriliyorduk, ama her seferinde, sözde kendini toparlamış olan anneme geri gönderiliyorduk , her şey yeniden başlıyordu. İçki, uyuşturucu, partiler, açlıktan ağlayan küçük çocukları kontrol etmek için acımasız yöntemler kullanan ürkütücü erkek arkadaşı."

Jago derin bir nefes aldı, sessizlikte bu ses duyulabiliyordu. "Mollie..." Sesinde acı dolu bir ton vardı ve gözleri acı çekiyor gibi görünüyordu. "O... sana zarar verdi mi?" Elleri sıkı bir şekilde yumruk haline gelmişti, sanki annesinin suçlu erkek arkadaşını bulup onunla hemen orada hesaplaşmak istiyormuş gibi.

"Bana vurduğunda zihnimde başka bir yere gitmeyi öğrendim. Ama Eliot çok küçüktü ve ağlamayı kesmiyordu, bu yüzden annemin erkek arkadaşı onu uyutmak için ona hap verirdi. Bence Eliot'un şu anda bağımlılık sorunları olmasının nedeni bu ve , bunun için kendimi suçluyorum."

Jago'nun yüzündeki şok ve dehşet görmek acı vericiydi. "Neden kendini suçluyorsun?"

"Çünkü onu daha iyi korumalıydım. O sadece üç yaşındaydı."

"Ama sen daha altı yaşında bir çocuktun. Koruyucu aileler ikinizi de korumakla yükümlüydü."

"Her zaman böyle olmaz, ama adil olmak gerekirse, bazı harika koruyucu aileler de var. Çoğunlukla birlikte birlikte yerleştirildik, ama bazen ayrıldık. Ayrıldığımız bir seferinde, onunla birlikte olmak için yalvardım ve sonunda başka bir koruyucu aileye gönderildik. Dışarıdan bakıldığında harika bir aile gibi görünüyordu. Koruyucu ailemiz iyi insanlardı, ama evlerine ara sıra bir ziyaretçi geliyordu, üvey babanın kardeşi. O... Mollie zorlukla yutkundu, kelimeleri zar zor çıkarabiliyordu. "O... Şey, fazla detaya girmeden, küçük kardeşim onun... ilgisinin kurbanı oldu. Eliot bana bunu yetişkin olana kadar anlatmadı. Amcayı çekici bulduğum için kendimi çok suçlu hissettim.

Eliot'u onunla yalnız bırakmazdım." Mollie, kardeşinin istismarından aslında kendisinin sorumlu olmadığını içten içe biliyordu —

Suçlu olan ve sorumluluğu üstlenmesi gereken kişi faildi, ama yine de başarısızlık duygusu onu rahat bırakmıyordu.

Jago yanına gelip ellerini tuttu. Gözlerinde endişe parlıyordu. "Kendini suçlamayı bırakmalısın. O tür adamlar sadece kurbanlarını değil, tüm aileyi, hatta tüm toplumu mahvederler."

"Kendimi asla affedemem," dedi Mollie. "Eliot tam bir felaket ama ondan vazgeçemem. Rehabilitasyon merkezine girip çıkıyor ama herhangi bir etki yaratacak kadar uzun süre kalmıyor."

Jago kollarıyla onu sardı ve kendine doğru çekti. Mollie onun sağlam sıcaklığına yaslandı ve derin bir nefes aldı. Jago onu yatıştırıcı bir şekilde sırtını okşadı ve Mollie'nin gergin kasları yavaşça gevşedi, ta ki ona yaslanana kadar. Mollie ona ilk başta bu yüzden aşık olmuştu. Jago, hayatında ilk kez kendini güvende hissetmesini sağlamıştı. Mollie, çalgınca öngörülemez bir okyanusta sallanan küçük bir tekneydi ve o bir deniz feneri, güvenli bir liman, onu sabit tutan bir çapa gibiydi.

"Eliot şu anda nerede?" Jago'nun sesi sol kulağında yankılandı.

"Glasgow'da çok pahalı bir rehabilitasyon kliniğinde. altı aydır orada, ama tedavinin etkili olması için bir yıl kalması gerekiyor."

Mollie, kulağının yanında Jago'nun yavaş ve düzenli kalp atışlarının güm güm güm sesiyle ölçtüğü bir sessizlik oldu.

Uzun bir süre sonra, onu biraz kendinden uzaklaştırarak ona bakabilmek için onu biraz uzaklaştırdı. Yüzünde pek çok duygu birikmişti, sanki ilişkilerini ve ayrılıklarını düşünerek kafasında bir şeyler birleştiriyormuş gibi bakışlarında parıldıyordu. "Amcamın sana teklif ettiği parayı kardeşine yardım etmek için aldın." Bu bir soru değil, bir ifadeydi, sanki onun eylemleri hakkında kesin bir sonuca varmış gibi.

Mollie yüzünü buruşturdu. "Sana hiçbir şey söyleyemediğim için üzgünüm..." "Gizlilik anlaşması yüzünden mi?"

Kız, taşıdığı korkunç sırları daha fazla açığa vurmada önce dudaklarını sıkıca kapatıp hafifçe başını salladı. Uzun zamandır onu ağırlaştıran, ağır ve külfetli sırlar.

Jago tekrar ellerini tuttu ve nazikçe sıktı. "Neden benden yardım istemedin? Eliot'un rehabilitasyon masraflarını ben karşılayabilirdim."

." Sesinde sert bir ton vardı, onu en güvenilir kişi olarak görmemesinden dolayı incinmiş gibi bir yan not vardı.

Mollie ona deepfake'lerden bahsetmek istedi, ama Maxwell Wilde'ın Jago'nun hayatına geri dönmesine geri döndüğüne, geçici de olsa, tepkisini görmeden bu riski göze alamazdı. Zoraki bir gülümsemeyle ellerini Jago'nun ellerinden çekti. "Geçmişe bakmak güzel bir şey, değil mi? Yapabilseydim, pek çok şeyi farklı yapardım."

Jago ona sanki ilk kez görüyormuş gibi bakıyordu. Gerçek halini, uydurma halini değil. Bu onu ve savunmasız hissettirdi, ama yine de bir parçası Kardeşi hakkında ona anlattığı için rahatlamıştı. Artık o duygusal yükü tek başına taşımadığını hissediyordu.

"Mollie..." Jago eliyle saçlarını geriye doğru taradı, sonra elini yanına indirdi. "Bence mümkün olduğunca çabuk Wildewood Malikanesi'ne gitmeliyiz. Patronunu arayıp gelmeyeceğini söylemelisin. gelmeyeceğini söylemelisin. Aslında, ona geri dönmeyeceğini söyle."

Mollie ona baktı, onun komuta etmesine kızmalı mı, yoksa nefret etmeye başladığı işinden onu kurtardığı için rahatlatmalı mı, emin değildi. Müşterileri seviyordu; sorun patronuydu. "Ama..."

"Başka bir iş bulana kadar tüm masraflarını ben karşılayacağım."

"Beni bir metres ya da daha kötüsü, bir altın avcısı gibi gösteriyorsun."

Jago ağzını üzgün bir şekilde bükerek, "Beni bunun için affetmeyeceksin, değil mi? Ben de buna inandığım için kendimi affedemiyorum," dedi.

"Ben intikamcı biri değilim, Jago."

Ona geri döndü ve parmağının ucuyla çenesini kaldırdı ve bakışlarını onun bakışlarıyla buluşturdu. Gözleri o kadar koyu maviydi ki, ona dipsiz bir okyanusu hatırlattı. Dalmak ve gizli derinliklerini keşfetmek istediğı bir okyanus. Gözleri ağzına indi ve orada o kadar uzun süre kaldı ki, dudakları onun ağzının inişini bekleyerek karıncalanmaya başladı.

"Seni öpersem," dedi, "ayrılışımız gecikecek."

"Ne kadar uzun bir öpücük düşünüyorsun?" Mollie'nin sesi, özlemle dolu bir fısıltıdan ibaretti.

İki elini kaldırıp yüzünü avuçladı, gözleri onun gözlerine kilitlendi. "Bu hafta sonu sana ilk kez bu konuyu açtığımda düşündüğümden daha uzun."

Başparmakları ikiz metronomlar gibi hareket ederek, nazik ama kanını kaynatacak şekilde yavaşça yanaklarını okşadı.

Mollie nefes almayı hatırlamakta zorlanıyordu. Kalbi, göğüs kafesini parçalayacakmışçasına çekiç darbeleriyle atıyordu. Onun vücudunun baştan çıkarıcı yakınlığına tepki olarak kadınsı özü harekete geçmişti. Onun sertleşen ereksiyonunun kendisine bastırıldığını hissedebiliyordu. "Bunlar senin kuralların. İstersen bozabilirsin."

Gözlerinin karanlık yoğunluğu, bedeninde bir sıcaklık dalgası yarattı. Arkasında küçük yangınlar bırakan erimiş bir sıcaklık. "Sen kırmamı istemediğin sürece hayır."

Kır onları. Kır onları. Kır onları.

Ateşli arzusu, kanını kaynatıyordu. Mollie, ağzını onun ağzına yaklaştırdı, aralarında bir nefeslik boşluk kalacak kadar. "Onları çiğnemeni istiyorum."

Jago'nun ağzı, vücuduna zevk dalgaları gönderen yavaş ve kasıtlı bir öpücükle onun ağzına yapıştı. Omurgasından aşağı yukarı bir karıncalanma hissetti, kanında havai fişekler patladı. Vücudu, dilinin ağzına girip onunkiyle birleşmesiyle tetiklenen sıcak, nemli arzu damlalarıyla eridi. Elleri boynuna dolandı, parmakları saçlarına daldı, onun hoşuna gittiğini bildiği şekilde okşadı ve çekiştirdi. Ağzına karşı inledi ve onu sertleşmiş ereksiyonuna daha da yaklaştırdı.

"Seni çok istiyorum."

"Ben de seni istiyorum."

Geri çekilip ona baktı. "Emin misin?" "Sadece bu hafta sonu için, değil mi?"

Bakışlarında, bir filmin yayınında bir kesinti gibi bir şey parladı.

"Bu, rol yapma oyunumuza kesinlikle gerçekçilik katacak," dedi, sanki gözlerini ondan ayırmak gözlerini ondan ayırmak istemiyormuş gibi.

Mollie parmak uçlarına yükseldi ve vücudunu ona yaklaştırdı.

"Wildewood Malikanesi'ne gitmek için acelen olduğunu sanıyordum?"

Ona sırtıttı ve ellerini kalçalarına koyarak onu daha da yaklaştırdı.

"Özel jetim hazır bekliyor. Pilot,

önemli bir işi halledene kadar bekleyecek."

Mollie kaşlarını kaldırdı. "Beni öyle mi görüyorsun?"

Ağzı, Mollie'nin ağzının hemen üzerine indi. "Sen daha çok
" dedi ve dudaklarını dudaklarıyla kapattı.

YEDİNCİ BÖLÜM

MOLLİE'YE TEKRAR DOKUNMAK Jago'nun vücudundaki her hücreyi heyecanla titretti. İki uzun yıl boyunca iki uzun yıl boyunca bedeninde atan bir ihtiyaçla onu arzuluyordu. Ağzı, onun tatlı tadını doyamamış gibi, hiç unutmadığı o tadı Unutamadığı tatlı tadı. Ağzı onun ağzının altında yumuşak ve esnekti, cesaret verici mırıldanmaları onu taş gibi sertleştiriyordu. Elleri kalçalarında, onu çarpıcı arzusu ile kendine çekiyor, ona bu kadar yakın olmanın tadını çıkarıyordu. Derin bir zevk iç çekişiyse ağzına girdi - yoksa rahatlama mıydı? Düşüncelerini bir türlü toparlayamıyordu. Tek istediği, onun ağzının nektarında kendini kaybetmek, dilinin onun diliyle dans edip düello yaptığını hissetmekti.

Mollie kollarını onun boynuna doladı ve saçlarının uçlarıyla oynamaya başladı, ve heyecan verici bir zevk dalgası içinden geçti. Onun dokunuşu ona sihir gibiydi; basit bir bakış veya dokunuşla onu nasıl tahrik edebildiğini hiç unutmamıştı.

Jago öpücüğü derinleştirdi, yastık gibi yumuşak dudaklarına inleyerek, onu tamamen istiyordu. Elleri nazikçe göğüslerini şekillendirmek için yukarı doğru hareket etti ve o da dudaklarına onayını mırıldandı.

Geriye yaslanarak ona baktı. "Her yerine dokunmak istiyorum."

Ağzını tekrar kadının ağzına indirerek uzun bir öpücük verdi, elleri kadının pijama üstünün altına kayd, kadının göğüslerinin yumuşak eğrilerine dokunduğunda duyuları çılgına döndü.

Mollie'nin elleri onun pantolonunun fermuarını çekiştirirken, kalbi heyecandan hızla atıyordu. Onun bu kadar hevesli olmasını seviyordu.

Mollie'nin elleri onun pantolonunun fermuarını açtı ve kalbi heyecandan hızla çarpmaya başladı. Onunla sevişmeye bu kadar hevesli olmasına bayılıyordu

. Rekor sürede ikisi de çıplak kalır ve o, onun vücudunu içlerine çeker, beklentiyle kanı vücudunda dolaşır.

Ellerini omuzlarından kalçalarına kadar gezdirdi, onu kendine çekerek karnına karşı arzularını hissettirdi. "Sen beni çılgına çeviriyorsun. Seni hiç kimseyi istemediğim kadar istiyorum."

Mollie, vücutlarının arasına uzandı ve onun uzunluğunu okşadı, o da zevkle inledi. Elini onun en kadınsı bölgesine kaydırды ve saniyeler içinde kadın parçalanmaya başladı, nefes nefese kalarak orgazm olurken sırtını kavisledi. Sonunda her şey bittiğinde, ona sersemlemiş bir şekilde baktı, gözleri fal taşı gibi açılmış, ağzı açık, nefesi düzensizdi.

"İyi miydi?" diye sordu Jago gülümseyerek.

"Hızlı, öfkeli ve muhteşem," dedi Mollie, yanakları yumuşak gül yaprağı pembesi renkteydi.

Onu bu kadar çabuk tatmin edebildiğine nasıl gurur duymazdı ki? Ona karşı gösterdiği tepki o kadar hoş ve bu onun zevkini daha da artırıyordu. "Prezervatif almam lazım." Cüzdanından prezervatif almak için onu bırakacak kadar uzun süre bıraktı.

Onun için duyduğu ihtiyaç kanında uğultu ve zonklama olarak hissedilirken, aceleyle onu uyguladı.

Jago onu elinden tutup yatağa götürdü ve saf mutlulukla iç çekerek üstüne çıktı. Uzun bir yolculuktan sonra eve dönmek gibiydi. Kollarını ona doladı, bacaklarını açarak onu karşılamak için açıldı. Neredeyse ilkel bir sesle boğazından çıkan bir iniltille ona girdi, kadının ipeksi sıklığı onu sardı onu çılgına çevirdi. Ama ona olan ihtiyacı ilkeldi: son iki yıldır onu deliye çevirmişti. Onu çok özlemişti — tadını, kollarında hissettiği dokunuşunu, aralarındaki tüyleri diken diken eden kimyayı. İlk başta yavaşça itmeye başladı, ona

ona alışması için zaman tanıdı, ama Mollie sırtını kavisledi ve kalçalarını kaldırdı, inleyen sesler çıkardı ve onu hızlanmaya teşvik etti. Daha sert ve daha hızlı hareket etti, onun sıkı kucaklamasında kendini kaybetti

, ihtiyaçları yükselen bir dalga gibi artarken duyuları başını döndürdü. Ellerinden birini sallanan vücutlarının arasına kaydırды ve klitorisinin şişmiş ıslak ucu ile onu tekrar orgazm olana kadar oynadı. Kendisinin de onunla birlikte orgazm olmasına izin verdi, vücudunun onun etrafındaki kasılmaları onun zevkini daha da artırdı. Vüc

kendini ona bıraktı, kadının vücudunun kasılmaları onun zevkini yoğunlaştırdı. Vücudundaki her kas gerildi, sonra sonunda patladı, özünü döktü... ve sonra bir huzur ve sükunet dalgası tüm vücudunu kapladı, onu bitkin ve rahatlamış

Jago hareket edemiyordu. Hareket etmek istemiyordu. Mollie'nin kollarının onu sardığı hissini, yumuşak ellerinin belini okşayıp sonra kalçalarına kaymasını zevkle hissediyordu. Sanki onun hatlarını yeniden keşfediyordu, elleri onu şekillendiriyordu, tıpkı onun onu şekillendirdiği gibi. Keşke bu samimi balonun içinde kalabilselerdi, kimsenin ama malikaneye gidip Kaçak nişanlısını eve getirmesi durumunda büyükbabasının nasıl tepki vereceği.

Jago, Mollie'nin karmaşık yapbozunu Mollie'nin karmaşık parçalarını bir araya getirmeye çalışıyordu. Yarı kardeşini korumak ve ona bakmak, çocukluğundan beri hayatının odak noktası olmuştu. Onun geçmişini neden şimdiye kadar öğrenmemişti? Gerçeği, ona anlatmayı seçtiği gerçekler değil. Mollie, onu gerçek hayatından uzak tutmuştu, ama yine de onu sevdiğini iddia etmişti.

Ama sen ona çocukluğundan hiçbir şey anlatmadın.

Jago'nun vicdanı, kaç kez kendi geçmişiyle ilgili tartışmalardan onu dışladığını hatırlattı. Artık ona, ebeveynlerini kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu biraz olsun anlatmanın zamanı gelmemiş miydi ama savunmasız olmaktan nefret ediyordu. Belki de itiraf etmek istediğinden daha çok büyükbabasına benziyordu, ama ona her zaman savunmasız olmanın bir zayıflık olduğu öğretilmişti. Büyükbabası Jago ve kardeşlerine bunu iyice aşıladı: duygularını gösterirsen, insanlar seni sömürmek için bir araç elde ederler. Bu yüzden Jago duygularını kilitleyip inkar etti ya da görmezden geldi.

Jago sonunda dirseklerine ağırlığını vererek Mollie'ye baktı. "Senin için çok mu ağırım?"

Mollie, onun gerçek olduğuna inanamıyormuş gibi ona baktı. Elini kaldırıp, geçmişte yaptığı gibi çenesini okşadı. "Hayır." Yumuşak bir iç çekişle ağzına baktı, sonra işaret parmağıyla ağzının çevresini izledi, dudaklarını karıncalandırdı ve omurgasında sıcak titremeyi omurgasından aşağıya doğru yaydı.

Jago, Mollie'nin yüzünden bir tutam saçını geriye doğru itti. Sonra Mollie'nin ellerinden birini tutup dudaklarına götürdü, parmak uçlarına yumuşak bir öpücük kondurdu ve gözlerini Mollie'nin gözlerine dikti. "Seni altın avcısı olduğunu düşündüğüm için . Kardeşine bakmaya çalışırken seni bu şekilde aşağıladığım için kendime kızgıyım."

Gözlerinde bir anlık acı belirdi ve ağzı üzüntülü bir şekilde büküldü. "Sana daha önce gerçeği söylemeliydim, ama çocukluğumdan bahsetmekten nefret ediyorum. Tekrar travma yaşıtıyor."

"Anlıyorum," dedi Jago, parmağıyla kadının burnunun eğimli kısmını okşayarak. "Ben de benimkinden bahsetmekten nefret ediyorum."

Gözleri, onun gerçek kişiliğini arıyormuş gibi, her bir gözü arasında gidip geldi. Sanki onun ruhunun derinliklerine bakıyormuş gibi. Sanki onun içinde sakladığı her acı duyguyu görebiliyormuş gibi

"Kardeşlerinle hiç anne babanız hakkında konuşur musun?" Sesi yumuşaktı, parmak uçlarında yürüyormuş gibi yumuşaktı, sanki onun için çok acı verici bir konuya girdiğini biliyormuş gibi.

Jago parmaklarını onun parmaklarıyla birleştirdi. "Nadiren, hatta hiç. Büyükbabamız çocukken onlar hakkında konuşmamızı yasaklamıştı. Onların öldüğünü kabul edip hayatımıza devam etmemizin bizi daha güçlü yapacağını düşünüyordu."

"Yani yas tutmanıza izin verilmedi mi?"

"Hayır."

"Cenazeye gittin mi?"

"Sadece Jack ve ben gittik. Jonas üç yaşında olduğu için çok küçük sayıldı. Ama cenaze töreni bittikten sonra, birbirimize, büyükannemize veya başka kimseye ebeveynlerimizden bahsetmemiz yasaklandı."

"Büyükbannene bile mi?" Sesinde şok dalgaları yayıldı. "Büyükbabam bunun onu çok üzeceğini söylemişti, ama şimdi bakınca şimdi geriye dönüp baktığımda, onun da onlardan bahsetmekten fayda göreceğini düşünüyorum

. O da bizim gibi, ihtiyaç duyduğu şekilde yas tutamadı. Birkaç yıl sonra ruhsal bir çöküntü yaşadı. Aylarca evden çıkmadı."

"Büyükbabanın cevaplaması gereken çok şey var." Mollie'nin sesinde sert bir ton vardı ve alını kırışmıştı.

"Elbette onun da kusurları vardı, ama sanırım kendisi de o kadar kederliydi ki

' dedi Jago. 'Aniden torunlarını büyütmek, karısını teselli etmek ve babamın işini kendi işinin yanı sıra devralmak zorunda kaldı.

"Çok anlayışlısın. Anlattıkların duygusal istismar."

Jago, onun rahatsız edici gözleminin gerçeği karşısında yüzünü buruşturdu. "Biliyorum, ama o zamanlar farklı bir dönemdi ve şimdi onun işlerini denetlerken, onun çok büyük bir baskı altında olduğunu anlıyorum." O, elindeki çöpü atmak için uzaklaştı.

prezervatif, sonra yatağın yanında durarak ona elini uzattı. "Acele etmeliyiz."

Mollie elini onun eline koydu ve Jago onu ayağa kaldırdı. Jago, kollarıyla onu sararak kendine çekmekten kendini alamadı. Saçlarının kokusunu, teninin kokusunu içine çekti ve alt vücudu yeniden sertleşti. Onu istemekten hiç vazgeçecek miydi? Onunla sevişmenin etkisiyle vücudu hala titriyordu, kanı ateşli bir şekilde akıyordu, onun dik göğüsleri onun göğsüne bastırıyordu.

"Jago?"

Kafasının arkasını nazikçe okşadı. "Mm?"

Mollie geriye yaslanarak ona baktı, gözlerinde özlem parıltıyordu. "Bir öpücük daha için vaktimiz var mı?"

Jago gülümsedi ve onu vücudunun çarpıcı ihtiyacına daha da yaklaştırdı. "Sadece bir tane." Ve başını eğdi ve ağzını ağzını kendi ağzıyla kapattı.

* * *

Yaklaşık bir saat sonra, Mollie, Jago'nun özel jetinde onun yanında oturmuş Londra'ya doğru uçuyordu. Vücudu, onun

ve Jago'nun nihayet çocukluğuyla ilgili biraz konuşması

çocukluğundan biraz bahsetmiş olması nedeniyle seviniyordu. Sanki aralarındaki çivilenmiş bir kapı aralanmış ve onları sadece fiziksel olarak değil, duygusal olarak da biraz daha yakınlaştırmıştı.

Fiziksel olarak değil, duygusal olarak. Ona geçmişi hakkında fazla bir şey anlatmamıştı, ama kardeşi hakkındaki endişelerini paylaşabilmek ona büyük bir rahatlama sağlamıştı. Jago'nun kardeşinin sorunlarından onun sorumlu olduğuna inanmaması çok güven vericiydi. Bunu

biliyordur, ama duygusal olarak kendini suçlamamak . Ancak Mollie, diğer karanlık sırrının farkındaydı ve Jago'ya, büyükbabasının parasını alıp ayrılmasının gerçek nedenini söylemeyi hayal bile edemiyordu. Şu an için, Jago'nun bunun Eliot'u uzun süreli rehabilitasyona sokmak için olduğunu düşünmesine izin vermek daha kolaydı.

Jago yanına oturmuş, elini tutmuştu, koyu mavi gözleri onun gözlerine bakarken onu araştırıyordu. "Biraz daha iyi anlamak istediğim bir şey var. Büyükbabam sana neden para teklif etti? Ondan yardım mı istedin?"

Mollie onun bakışlarına dayanamadı ve bunun yerine birleşmiş ellerine baktı.

elleri. Sol elindeki sahte nişan yüzüğü, jet uçağının penceresinden içeri süzülen güneş ışığında parıltıyordu. "Bunun hakkında konuşamam, Jago."

"Konuşamıyor musun, yoksa konuşmak istemiyor musun?"

Cevap vermeden önce bir an dudaklarını sıkıştırdı. "Büyükbaban çok güçlü bir adam."

"Sana zarar verecek hiçbir şey yapamaz, Mollie. Buna izin vermem." Onu sakinleştirmek için elini sıktı.

Mollie alaycı bir kahkaha attı. "Sana daha önce de söyledim. Senin için layık olmadığımı düşünüyordu. Ve çocukluğumun koşulları göz önüne alındığında, muhtemelen haklıydı."

Jago kaşlarını çatı. "Bak, o huysuz, yaşlı bir bağınaz olabilir, ama kiminle evleneceğime karar veren bendim, o değil. Hala neden bana paraya ihtiyacın olduğunu söylemediğini anlayamıyorum."

"Sen New York'ta o büyük emlak anlaşmasını imzalamakla meşguldün."

Mollie dedi ki: "Büyükbaban... benim söylediğim kişi olmadığımı öğrendi ve..."

"Ne demek istiyorsun?" Sesinde keskin bir ton vardı, bakışları deliciydi.

Mollie kekeleyerek içini çekti. "Gerçek adım Margaret Green. On sekiz yaşına bastığımda adımı değiştirdim. Büyükbabam benim hakkımda bir tür geçmiş araştırması yapmış olmalı ve söylemeye gerek yok ki, benim suçlu geçmişim onun için bir lanet gibiydi." Jago'ya tüm gerçeği anlatmaktansa, gerçeğin bir kısmını saklamanın daha iyi olacağını düşündü. Jago, onun kim olduğunu tam olarak bilmeden evlenme teklif etmişti.

Jago'nun kaşları o kadar çatılmıştı ki, korkutucu görünüyordu. "Ne suç işledin?"

"Mağaza hırsızlığı."

"Kaç yaşındaydın?"

"On beş."

"Bu, çocuk adalet sistemi üzerinden yürütülemez miydi?"

Genellikle on sekiz yaşın altındaysan, daha ciddi bir suç olmadığı sürece sabıka kaydın olmaz."

"Biliyorum, ama görünüşe göre büyükbaban her yerde bağlantıları var

ve benim kirli sırrımı ortaya çıkarmış," dedi Mollie.

"Basın bu haberi yayınlamayı çok isterdi, değil mi? *Jago Wilde'in nişanlısı genç bir hırsızdı*. Ailene yaşatacağım utancı bir düşün.

Jago'nun yüz hatları gergin çizgilerle doldu. "Yani parayı alıp kaçtın."

"En iyisi buydu, Jago. Şimdi bunu anlıyorsun, değil mi?" dedi Mollie, elini onun elinden çekerek. "Bana aşık değildin. Çok farklı dünyalardan geliyorduk. Sence bu ilişki uzun süre dayanabilir miydi? Boşanmış ya da en azından

Eğer evlenseydik, şimdiye kadar ayrılmış olurduk.

Çenesi bir an hareket etti ve gözleri karanlık bir şekilde parladı.

"Senin hakkında bilmem gereken başka şeyler var mı?"

Mollie yanaklarında bir sıcaklık hissetti ve bakışlarını başka yere çevirerek özel jetin penceresinden dışarıdaki kabarık bulutlara bakmak zorunda kaldı. "Herkesin başkalarının bilmesini istemediği şeyler vardır, senin gibi mükemmel biri bile."

Jago alaycı bir ses çıkardı. "Kendimi kusursuz gören son kişi benim. Ama bana karşı dürüst ve açık olursan sevinirim. Artık kötü sürprizler istemiyorum."

Mollie'nin omurgası iliklerine kadar ürperdi. Umutsuzca gizli kalmasını umduğu şeyden daha kötü bir sürpriz olabilir miydi? "Basın büyükkannenizin partisine gelecek mi?" diye sordu bir süre sonra.

"Hayır, büyükkennem için bunu gizli tutuyoruz.

. Sadece birkaç aile üyesi ve yakın arkadaşlar olacak."

Mollie rahat bir nefes aldı. Maxwell Wilde ve Jago'nun ağabeyi Jack ile yüzleşmek yeterince zor olacaktı, basını saymıyoruz bile.

Maxwell Wilde ve Jago'nun ağabeyi Jack ile yüzleşmek yeterince zordu, basın bir yana. "

Basın olayı büyütürse büyükannem daha da kafası karışırdı herhalde." tekrar bir araya gelmemiz hakkında, özellikle de o, bizim hiç ayrılmadığımızı düşündüğü için.

Jago, Mollie'nin elini tekrar tuttu ve dalgın dalgın Bu dokunuş, vücudunda bir sıcaklık dalgası yarattı ve bu dokunuş olmadan hayatının geri kalanını nasıl geçireceğini merak etmesine neden oldu. Onun sahte nişanlısı rolünü sadece hafta sonu boyunca oynayacaktı.

"Ben de bunu düşündüm, ama onun bu hafta sonu onu sevenlerle çevrili olmasını istiyorum. Basın sızıntısı olursa, ben hallederim." Jago, Mollie'nin elini güven verici bir şekilde sıktı.

Mollie ona gülümsemek için elinden geleni yaptı, ama önümüzdeki hafta sonu ile ilgili endişeleri, zihninin duvarlarını kemiren küçük fareler gibiydi. Jago'nun nişanlısı olarak Wildewood Malikanesi'ne dönmek

tehlikeyle doluydu, ama artık geri adım atamazdı. Havaalanına giderken, Eliot ve kliniğin doktoruyla kısa bir görüşme yapmış ve Eliot'un yavaş ama istikrarlı bir şekilde ilerleme kaydettiği konusunda güvence almıştı. Mollie ayrıca patronuna işe dönmeyeceğini bildirmişti. Jago'nun verdiği para onu aylarca idare edecekti, ama o gerçekten cilt bakımına odaklanan kendi güzellik kliniğini açmak istiyordu. Kendi patronu olmak onun hedefiydi. Kariyerini kontrolünün kendisinde olduğunu, başkalarının insafına kalmadığını bilmenin güvenliğini istiyordu.

Kısa süre sonra uçaktan indiler ve Cotswolds'daki Wildewood Malikanesi'ne doğru yola çıktılar. Yaklaştıkça, Mollie'nin sinirleri daha da gerginleşti. Manzara, ilkbaharın başlarında her zamanki gibi pitoreskti — her yerde parlak yumurta sarısı nergisler, ağaçlarda taze yeşil yapraklar açmış, yemyeşil otlaklar vardı ve hafif bir yağmur yağmasına rağmen, Jago malikanenin bahçesine girdiğinde güneş çıktı ve malikaneyi altın bir ışıkla kapladı.

Görkemli Elizabethan konağı, yemyeşil çevresi ile yumuşatılmıştı. Ön girişe giden bahçe düzgün bir şekilde kesilmiş, farklı yükseklik ve şekillerde porsuk çitleri ile düz, yumuşak çimlerin her iki yanında

dört katlı binanın ön kapısına giden geniş taş yolu ikiye ayırıyordu.

Jago, ailenin genellikle binaya girdiği arka tarafa doğru sürdü. Arabayı, arka bahçeleri ve ortasındaki çeşmeyi gören çakıllı alana park etti.

orta kısmında bir çeşme bulunan arka bahçelere bakan çakıllı alana park etti. Bir mutfak bahçesi ve kır evi tarzında bir bahçe vardı ve daha uzakta, bir yabani bahçe ve onun ötesinde bir göl ve uzaktaki yoğun ormanlık alana uzanan bir çayır vardı.

Jago, Mollie emniyet kemerini çözmeden kapısını açmaya geldi, çünkü Mollie Jago'nun çocukluk evini tekrar görmekle o kadar meşguldü ki. Burası tartışmasız güzel bir mülktü, ama Mollie tüm bu odaların, bahçelerin, çayırların ve ormanların üç yaşlı çocuğa rahat ve besleyici bir ortam sağladığını merak ediyordu. Böyle yürek parçalayan bir kaybı telafi edebilecek herhangi bir zenginlik ve ayrıcalık var mıydı?

Mollie, istediği kadar sabit olmayan bir eliyle kemerini çözdü. Arabadan indi ve Jago onun için kapıyı kapattı, sonra elini ona uzattı.

"Hazır mısın?" Hâlâ güneş gözlüğünü takıyordu, bu yüzden dudaklarındaki sıkı gülümseme dışında ifadesini okuyamazdı.

Mollie elini onun eline koydu, güçlü parmakları elini kavradığında midesi bir anda boşaldı. "Sanırım." Derin bir nefes aldı ve onunla birlikte arka kapıya doğru yürüdü.

BÖLÜM SEKİZ

MOLLIE, Jago'nun elini hala tutarak eşiği aştı, kalbi Londra'dan buraya kadar koşmuş gibi çarpıyordu.

Wildewood Malikanesi'nde çalışan birçok hizmetçiden biri onu hoş geldin gülümsemesiyle karşıladı. Jago, personele önceden hala nişanlıymış gibi davranma planını anlatmış olmalıydı.

"Hoş geldiniz, Bayan Mollie," dedi Harriet. "Sizi tekrar görmek ne güzel. Leydi Wilde sizi gördüğüne çok sevinecek." Dönüp Jago'ya seslendi. "Genç Jim'e çantalarınızı odanıza götürmesini söyledim. Yarım saat sonra Yeşil Oda'da ikinci çayı servis edeceğim."

"Teşekkürler, Harriet," dedi Jago. "Biraz dinlenip sonra yukarı çıkıp büyükannemi göreceğiz. Herhangi bir değişiklik var mı?"

Harriet başını salladı, yüzünde hüzünlü bir ifade vardı. "Çok uyuyor ve hala kafası karışık."

"Peki dedem?"

"Çalışma odasında. Hizmetçilerden birine gelip ona geldiğinizi söylemesini ister misin?" diye sordu.

"Buna gerek yok," dedi Jago alaycı bir tonla. "Eminim o zaten biliyor."

Kısa bir süre sonra, Jago Mollie'yi Wildewood'a ara sıra yaptıkları ziyaretlerde bir zamanlar paylaştıkları odaya götürdü. Mollie geniş odaya adım attığında, bir sürü anı aklına hücum etti. Jago'yu terk ettiğinden bu yana geçen iki yılda pek bir şey değişmemişti. Dekorasyon hemen hemen aynıydı, sanki zamanda geriye gitmiş gibi hissetti.

. Pencerelere gidip dışarıdaki muhteşem manzarayı seyretti. Az önce yağmur yağmıştı ve

yabani çiçeklerle bezeli çayırın bir ucundan diğer ucuna uzanıyordu.

Jago arkasına geldi ve ellerini omuzlarına koydu. Kendini ona yaslanmaktan alıkoyamadı ve sert kaslı vücudunun kendi vücuduna değmesini zevkle hissetti.

güven hissi, başka hiç kimsede hissetmediği bir duyguydu. Jago onu kollarının arasında döndürdü ve ciddi bir ifadeyle ona baktı.

"Bunu yapman için senden çok şey istediğimi biliyorum."

"Bunun için bana çok para ödüyorsun," diye hatırlattı Mollie.

Gözleri onun gözleri arasında gidip geldi, sonra ağzına indi. Sanki ağır çekimdeymiş gibi başını eğdi ve dudakları kısa bir süre onun dudaklarına değdi. Geri çekildi, ama sonra düşük, derin bir inilti çıkardı ve ağzını tekrar onun ağzına indirdi, onu uzun, derin ve tutkuyla öptü. Mollie kollarını onun boynuna doladı, parmak uçlarına basarak, aç bedenini onun baştan çıkarıcı sertliğine bastırdı. Adam tekrar inledi, sonra ellerini onun vücudunun yanlarına kaydırды

, kalçalarını avuçlayarak onu şişkin vücuduna bastırdı. "Bunu yapmamalıyım," dedi Jago, ağzına karşı.

"Neden olmasın? Nişanlandık, değil mi?"

Ellerini yüzüne koydu ve ona dikkatle baktı. "Seni istediğim kadar başka birini istediğimi sanmıyorum."

"Ben de seni istiyorum." Bu durum göz önüne alındığında, olması gerekenden daha fazla. Bu rol yapma oyunu, korkutucu derecede gerçekçi hissettirmeye başlayan bazı unsurlar içeriyordu. Örneğin, onun duyguları. Bu duygular hiç kaybolmamıştı, kışın uykuda olan bir bitki gibi onun derinlerinde yatıyordu. Ama bahar gelmişti ve Jago'ya olan duygularının minik tomurcukları, her öpüştüklerinde ortaya çıkıyordu. Onun her dokunuşu, her tesadüfi temas, ona olan duygularını zengin bir gübreyle besliyordu.

Onunla ne kadar çok zaman geçirirse, sevgisi o kadar güçleniyordu. Neden onun içindeki ateşi yeniden alevlendirmesine izin vermişti? Tek bir öpücük, iradesini paramparça etmişti ve ironik olan, buna izin verenin kendisi olmasıydı

Bunun daha da ciddileşmesini nasıl engelleyebilirdi? Evlenme teklif ettiğinde onun gerçek kişiliğini bilmiyordu, ama şimdi onu tanımaya başlamıştı. Ona hiç kimsenin yaklaşmadığı kadar yaklaşmıştı, ama bu sadece bu hafta sonu için geçerliydi.

kendini daha fazla kalp kırıklığından nasıl koruyabilirdi? Yoksa

dokunuşunun verdiği zevk buna değer miydi? Aptalca bir soru. Elbette değerdı. İstenildiğini ve arzulandığını hissetmek, iki uzun yıldır hissetmediğı bir şekilde canlı hissetmek.

Jago, sıcak, tatlı, seksi ve aynı zamanda şefkatli bir öpücükle ağzını tekrar onun ağzına getirdi. Elleri nazikçe vücudunu okşadı, onu en ince ayrıntısına kadar keşfetti, kuru çıra gibi onun arzusunu alevlendirdi. O, onun gömleğinin düğmelerini açarken, onunla ten tene temas etmek için çaresizce, üstünü çıkardı. Jago boynunun yumuşak derisinden aşağı doğru öperek, göğüslerine ulaşmak için acele etmedi. Dudakları ve diliyle her birini tadını çıkararak, onun duyularını aşırı derecede harekete geçirdi. Başparmakları, her bir meme ucunu ve etrafındaki hassas bölgeyi okşadı, dokunuşu onu özlemle inlemeye zorladı. Ağzını, büzülmüş derisine indirdi ve onu en lezzetli şehvetli ilgiye maruz bıraktı. Kafasındaki her saç kökünden karıncalandı ve derisinin altındaki sinirler heyecanla çılgına döndü, kanı hızla akarken arzusu nabızı gibi atıyordu.

Mollie, kaslı göğsünü elleriyle okşadı, onun spor salonunda şekillendirilmiş vücudunun ince, sert hatlarından zevk aldı. O, göğüs kıllarını ağda ile aldırma modasına uymamıştı ve o parmaklarını esnek koyu renkli bukleler, sonra çıplak göğüslerini onun göğsüne bastırdı, saçlarının yumuşak tenini gıdıklamasının verdiği hissin tadını çıkardı.

Jago, onu tekrar derin ve aç bir öpücükle susturdu, elleriyle kalçalarını tutup onu kendi vücudunun nabzına karşı tuttu.

Mollie, pantolonunun bel kısmına uzandı ve fermuarını açarak iç çamaşırının üzerinden onu şekillendirdi. O, dudaklarına karşı inledi, sonra ikisi de çıplak kalana kadar Mollie'nin giysilerinin geri kalanını çıkarmaya devam etti

çıplak kalana kadar giysilerinin geri kalanını çıkardı.

Jago vücudunu öperek aşağı indi, önünde diz çökerek, vücudunun en mahrem bölgesine

. Mollie daha önce başka hiçbir sevgilisine izin vermemişti — ki çok da fazla sevgilisi olmamıştı —

çok fazla sevgilisi olmamıştı) böyle samimi bir davranışta bulunmasına izin vermemişti. Bu ona doğru gelmemişti, rahat hissetmemişti, ama Jago ile bu nefes almak kadar doğal bir şeydi... tabii o bunu yaparken nefes almak neredeyse

imkansızdı. Kalbi hızla atıyor, nabızı hızla çarpıyordu, Jago dudakları ve diliyle onun kadınsı kıvrımlarını ayırırken. Jago onu nasıl

nasıl zevk vereceğini biliyordu ve ona zevk verdi. Muhteşem bir şekilde. Dünya

sarsıcı bir şekilde. Güçlü hisler onu şaşırttı, her siniri gerginleşip patlamadan önce,

vücudunda titreyen dalgalar halinde yayıldı.

Jago vücudunda yukarı doğru ilerledi, göbek deliğini, sonra göğüs kafesini, göğüslerini ve son olarak ağzını öptü. Ağzı hala onun ağzına yapışık halde onu geriye doğru yürüttü, elleriyle kalçalarını yönlendirerek ikisi birlikte kral boyu yatakta

kral boy yatakta birbirlerine dolanmış halde yere düştüler. Ağzını onunkinden ayırdı ve şehvetle parlayan gözlerle ona baktı.

"Prezervatif almanın zamanı geldi." Yataktan atladı ve cüzdanını karıştırarak bir tane aradı.

"Orada kaç tane var?"

Ona şeytani bir gülümseme gönderdi. "Yeterli değil. Jack'inkilerden almam gerekecek."

Mollie hafifçe kaşlarını çatmaktan kendini alamadı. "Bu hafta sonu birlikte yatacağımızı bilmesini sorun etmiyor musun?"

Jago bulduğu prezervatifi açarken durakladı. Yüzünde hiçbir şey belli etmiyordu, ama Mollie onun kafasında bir şeyler düşündüğünü hissetti.

"Jack'in tek yapacağı şey...

endişelendiğim şey, büyükannemin mutlu bir doğum günü geçirmesi. Sen ve ben yalnızken ne yaparsak yapalım, bu bizim işimizdir, onun değil.

"Onunla ve Jonas'la yakın mısınız?"

Jago yatağa geri dönerek yanına uzandı, bir elini karnına koydu ve gözlerini onun gözlerine dikti. "Ebeveynlerimiz ölmeseydi olabileceğimiz kadar yakın değiliz." Dışarıdaki gökyüzünde hızla geçen gri bulutlar gibi, bakışlarında da bir gölge belirdi.

Mollie elini onun keskin çenesine koydu ve nazikçe okşadı. "Böyle trajik bir kayıp yaşadıktan sonra çok yakın olursunuz diye düşünürdüm."

Ağzı acı bir gülümsemeye dönüştü. "Büyükbabam bizi farklı yatılı okullara gönderdi, böylece birbirimize güvenemeyelim. Bunun bizim karakterimizi geliştirmesi gerekiyordu."

"Bu çok acımasızca. Kendi başınıza başa çıkmak için çok küçüktünüz."

"Büyükanmem buna karşıydı, ama bu konuda söz hakkı yoktu," dedi Jago. "O, kadınların evlendiklerinde kocalarına itaat etmeye yemin ettikleri

. Onun kendini savunmasını hiç görmedim. Nasıl yapılacağını bilmiyor."

"Mutlu bir evlilik mi?"

Jago boğazının derinliklerinden alaycı bir ses çıkardı. "Hiçbir evlilik her zaman mutlu olabilir mi?" Uzun bir nefes verdi ve devam etti. "Büyükanmem, benim

Büyükbabası çirkin bir savaşa girecek ve sonunda kaybedecekti. O ona sadık kaldı, ama bence o ona sadık kalmadı.

Mollie'nin kalbi büyükanmesi için acıdı. Kendisine sadık olmayan bir adamla bunca yıl geçirmek, onun özgüvenini zedelemiş olmalıydı. "Onu pek saygı duymuyormuşsun gibi konuşuyorsun."

"Saymıyorum. Ama artık değişmek için çok yaşı."

Mollie alt dudağını ısırıldı. "Onu görmekten korkuyorum."

Jago elini karnından çekti ve parmaklarını saçlarında gezdirerek omurgasında bir ürperti yarattı. "Ondan korkmana gerek yok. Ben etrafta olduğum sürece sana zarar veremez."

"

Bana sandığından daha fazla zarar verebilir.

Sözler dilinin ucundaydı ama söyleyemedi

zorla ağzını gülümsemeye zorladı, ama içten içe korkudan titriyordu.

Açığa çıkma korkusu, Maxwell Wilde'ın ısrarla imzalamasını istediği gizlilik anlaşmasına uymadığı için

Maxwell Wilde'ın imzalaması için ısrar ettiği gizlilik anlaşmasına uymadığı için bir tür intikam alacağı korkusu. Ama en azından Jago'ya Maxwell'in verdiği parayı almasının asıl nedenini, yani kardeşine yardım etmek olduğunu söylediği için kendini teselli etti. Böylece saklaması gereken bir sır daha azalmıştı.

Jago ona yaklaşarak dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Nerede kalmıştım?"

"Benimle sevişmek üzereydin, ama sanırım havayı bozdum," dedi Mollie üzgün bir ifadeyle.

Jago, Mollie'nin ellerinden birini tutup şişmiş penisine koydu. "Sen söz konusu olduğunda her zaman havamdayım." Ve bunu kanıtlamak için ağzını tekrar Mollie'nin ağzına götürdü.



İkisi de duş alıp giyindikten sonra, Jago Mollie'nin elini tutup büyükannesinin yanına öğleden sonra çayı içmeye gitti. Vücudu, hem yatakta hem de duşta Mollie ile sevişmenin heyecanı ile hala titriyordu. Kendine, sadece nişanlı gibi davrandıklarını zorla hatırlatmak zorunda kaldı. Bunların hiçbirisi gerçek değildi, ama yine de

Ondan bıktım. Ama ona bunu hafta sonundan öteye taşımayı düşünmesini istemek zordu. Birincisi, basın ilgisini

. Zaten magazin basınının müdahalesinden kaçmak için yeterince uğraşıyordu. İkincisi, büyükannesi tamamen iyileşirse, ona yalan söylediğini anlayacaktı. Büyükannesi yıllarca kocasının yalanlarına katlanmıştı ve Jago

büyükbabasına benzemekten nefret ediyordu, ama başka ne yapabilirdi? Büyükannesinin son doğum günü olabilecek bu günü mutlu geçmesini, ailesinin yanında olmasını istiyordu. Sonunda yerleşik bir hayata geçtiğine inanmasını istiyordu. Üç playboy torunundan en az birinin evlendiğini bilmek onu rahatlatırdı. Jonas'ın kutlamalara katılamaması üzücüydü, ama bu kardeşi Jonas'ın tercihi idi ve Jago bunu kabul etmek zorundaydı, Jonas'ın genellikle bu kadar uzun süre görevde kalmaması onu biraz endişelendiriyor olsa da.

Jago, Yeşil Oda'nın kapısını açtığı anda, büyükannesini bahçeye bakan pencerenin yanındaki koltukta otururken buldu. Çay tepsisi henüz getirilmemişti, ama personelin ikinci çayı ile gelmeden önce büyükannesinin Mollie'yi görmesini istiyordu.

"Merhaba, büyükanne," dedi ve Mollie'yi odaya soktu

"Merhaba büyükanne," dedi ve Mollie'yi odaya davet etti. "Mollie seninle doğum gününü kutlamak için geldi."

Büyükanne başını kaldırıp gülümsedi, Mollie'nin güzel yüzüne bakınca gözleri parladı. Genç bir kız gibi ellerini birleştirdi ve "Mollie, canım. Seni görmek ne güzel. Yaklaş da seni öreyim. Şu anda pek hareket edemiyorum da." dedi.

Mollie yanına geldi ve eğilerek büyükannesine nazikçe sarıldı ve kırıksık yanaklarına tatlı bir öpücük kondurdu. Jago'nun büyükannesinin yüzündeki coşku ve neşeyi görmek Jago'nun kalbini kabarttı. Ve

Mollie'nin büyükannesine gösterdiği samimi sevgiyi görmek Jago'nun kalbini kabarttı.

"Seni görmek de çok güzel," dedi Mollie, yaşlı kadının elini hala tutarken. "Kolun nasıl?"

Gran, alçılı koluna gözlerini devirdi. "Şu anda ağrım yok, ama kol askısını çıkarmış olsam da rahatsızlık veriyor. İstediğim şeyleri yapamıyorum. Bahçede tökezleyip düşen yaşlı bir aptal gibi hissediyorum.

Bahçede tökezlediğim için kendimi yaşlı bir aptal gibi hissediyorum. En azından bana öyle söylendi. Ben hiçbir şey hatırlamıyorum. Tek hatırladığım, kahvaltı odası için nergis almaya çıktığım. nergis almaya gittiğimi hatırlıyorum. Bu mevsim çok seviyorum, sen sevmiyor musun?"

"Elbette seviyorum, nergisler en sevdiğim çiçeklerden biri." Mollie dedi ve Elsie'nin sandalyesinin yanındaki pencere kenarındaki koltuğa oturdu.

Filtrelenmiş güneş ışığı Mollie'nin saçlarını ipek gibi gösteriyordu ve Jago, yarım saat önce parmaklarını saçlarında gezdirirken hissettiği dokuyu düşünerek tüyleri diken diken oldu.

"Ben de onları seviyorum," dedi Elsie. "Sarı çok parlak ve pozitif bir renk."

"Kendini incittiğin için çok üzgünüm, özellikle de doğum gününe bu kadar yakinken," dedi Mollie.

Kadın gülümsedi, gözleri parıldıyordu. "Doğrusunu söylemek gerekirse, Mollie, bana hizmet edilmesinden oldukça keyif alıyorum. Şimdi, bana kendinden bahset. Düğün planları nasıl gidiyor?"

Mollie'nin yüzünde bir anlığına panik bir ifade belirdi, sonra Jago'ya baktı. Gözleri "*Bana yardım et*" diyor gibiydi.

Jago gelip pencere kenarındaki koltuğa yanına oturdu ve elini iki eliyle tuttu. "Her şey yolunda, büyükanne. Jonas'ın Amerika'dan dönmesini bekliyoruz. Orada çok gizli bir denizcilik projesinde çalıştığını hatırlıyor musun?"

Büyükannesi, kafasında karmaşık bir bulmacayı bir araya getirmeye çalışır gibi yüzünü buruşturdu.

karmaşık bir yapbozu bir araya getirmeye çalışıyormuş gibi yüzünü buruşturdu. Sağ şakağına elini koydu ve sonra kendini küçümseyen bir şekilde başını salladı. "Bu aralar hafızamda hafızamda çok boşluklar var bu aralar..." Elini kucağına indirdi ve ikisine de yine hoşgörülü bir şekilde gülümsedi. "İkiniz çok aşık görünüyorsunuz. Evlendiğinizi görmek için sabırsızlanıyorum."

Mollie'ye bakarak ekledi: "Jago'nun sadece

onu hak ettiği kadar seven biriyle yetineceğini biliyordum." Yüzünde hüznü bir ifade belirdi ve devam etti. "Babası annesine deli gibi aşık, bazıları bunun aşırı olduğunu söylerdi ama ben aynı fikirde değilim. Birini nasıl aşırı sevebilirsin ki?"

"Hiç sevmemekten iyidir herhalde," dedi Mollie, Jago'ya bakmadan, ama Jago, bu yorumun, ona evlenme teklif ettiğinde onu sevmediği için kendisine bir gönderme olduğunu düşündü. Ama evlilik doğru bir karar gibi görünüyordu. Onu istiyordu, onunla birlikte olmaktan zevk alıyordu ve birlikte çoğunlukla tatmin edici bir hayat hayal ediyordu. Romantik olmadığı kesin, ama o üç küçük kelimeyi yüksek sesle söyleyecek cesareti yoktu. Belki de romantik aşkı yaşayamıyordu. Yetişkin hayatı boyunca bundan kaçınmış, kalıcı bir ilişki yerine geçici ilişkilerle yetinmişti. Ta ki Mollie gelene kadar. Ama ona karşı duyguları tanımlamak zordu. Ona olan çekiciliğini şehvet olarak nitelendiriyordu ve bu duygu aralarında hala atıyor ve zonkluyor olsa da, artık yeni bir nitelik kazanmıştı. Yoğun bir nitelik onunla daha derin bir bağ hissetmesine neden oluyordu, sanki sevişmeleri başka bir samimiyet düzeyine geçmişti.

"Çok doğru..." Elsie, Jago'nun dedesiyle geçirdiği ilk yıllarını hatırlar gibi uzağa baktı. Dedesi ve büyükannesi uzun süredir evliydimler, ama dedesinin Elsie'nin ona gösterdiği sevgiyi Elsie'nin ona gösterdiği sevgiyi karşılayabileceğinden emin değildi. Örneğin, onun sadakati ve bağlılığı aynı ölçüde karşılık bulmamıştı ve Maxwell, onun hayatının her yönünü o kadar kontrol ediyordu ki, oğlunun ve gelininin yasını bile düzgün bir şekilde tutmasına izin verilmemişti. Malikanede Jago'nun babasının fotoğrafları yoktu; kazadan kısa bir süre sonra kilit altına alınmışlardı.

Harriet o sırada çay tepsisini getirdi ve Jago pencere kenarındaki koltuğundan kalkarak büyükannesine yardım etmek için onun çay fincanını ve en sevdiği pastadan bir parça alıp oturduğu yere yaklaştırdı.

"Teşekkürler canım," dedi Elsie, ona gülümseyerek.

Jago, Mollie'ye bir fincan çay uzattı ve Mollie, kenarları titrek bir gülümsemeyle çayını aldı. "Kurabiye? Çörek?" diye sordu Harriet'in hazırladığı lezzetli ikramları işaret ederek sordu.

"Sadece çay, teşekkürler." Fincan, Mollie'nin elindeki tabağa çarptı ve Jago, onu sakinleştirmek için nazikçe omzuna elini koydu

. Aralarında o kadar çok sorun varken ona deli gibi aşıkmiş gibi davranmak zor bir istekti ama bu hafta sonu önemliydi ve Jago bunu sonuna kadar götürmeye kararlıydı. Ona aşıkmiş gibi davranmak zor değildi, özellikle de daha önce seviştikten sonra.

Numara mı yapıyorsun?

Vicdanı alaycı bir şekilde onu dürttü, ama duygularını çok yakından incelemek için hazır değildi. Bu hafta sonu, büyükannesini mutlu etmek bahanesiyle planlamıştı, ama içten içe bunun tek motivasyonu olmadığını biliyordu. Mollie'yi tekrar görmek istemişti. Son iki acı dolu yılda istediği şey buydu: onu görmek, onu terk etmesine neden olan şeyi sormak. Hayatında o olmadan da devam edebileceğini kendine kanıtlamak.

Ama bu hafta sonundan sonra onu bir daha göremeyeceği düşüncesi onu işkence etmeye başlamıştı. Bu düşünceden kaçındı, hayatında o olmadan ne kadar yalnız olacağını hayal etmemeye çalıştı.

"Büyükbabam da bize katılacak mı?" Jago, Harriet odadan çıkmaya hazırlanırken ona sordu.

"Hayır, akşam yemeğinde görüşürsünüz," dedi Harriet. "Bu sabah fizyoterapisti geldi, o yüzden yorgun hissediyor."

"Büyükbaban bu aralar pek sosyalleşmek istemiyor," dedi Elsie, Jago'ya üzgün bir ifadeyle.

"Nasıl? Jago, ellerini oyalamak için şekersiz çayını dalgın dalgın karıştırarak sordu. Mollie'ye bu kadar yakın oturmak, onu azgın bir ergen gibi dikkatini dağıtır hale getirmişti. Tek tek istediği ona dokunmaktı. Kanı, daha önce ona sahip olmanın heyecanı ile hâlâ kaynıyordu. Mollie çayından her yudum aldığı anda gözlerini ondan ayırmak zorunda kalıyordu, çünkü çini fincanın kenarındaki o tatlı dudaklar nabzını hızla yükseltmişti.

"Ah, büyükbabanı tanıyorsun, canım," dedi büyükannesi, üzgün bir şekilde başını sallayarak. "Sınırlarını çok sinir bozucu buluyor."

"Senin de sınırların var, ama sen bunlardan şikayet etmiyorsun," diye işaret etti Jago.

Elsie iç çekerek fincanını ve tabağını masaya bıraktı. "Sanırım sınırlandırılmaya alıştım." Bakışlarını Mollie'ye çevirip ekledi: "Şimdi düğün hakkında konuşalım. Düğünümünden bu yana tüm detayları unuttum

, ama Harriet sana planlamada yardım ettiğimi söyledi. Pasta ayarlandı mı?"

"Evet, her şey ayarlandı," dedi Jago, Londra'daki dairesinde düğün pastasını ve Mollie'nin elbisesini düşünerek alaycı bir şekilde.

"Elbiseni görmek için sabırsızlanıyorum," dedi büyükanne. "Ama damadın önünde bundan bahsetmemeliyiz. Uğursuzluk getirir." Jago'nun elini okşamak için öne eğildi. "Mollie ve ben biraz vakit geçirsek sorun olur mu?"

? Sen gidip büyükbabanı kontrol et, ona bu lezzetli limonlu kekten bir dilim götür. Ama krema yok. Ona iyi gelmez."

Mollie, büyükannesinin önerisi üzerine gözlerini biraz genişletti. onunla özel bir baş başa görüşme yapacaktı, ama Jago ona güven verici bir göz kırptı ve çay tepsisinden bir dilim kek aldı. Eğilip Mollie'nin yumuşak dudaklarına bir öpücük kondurdu, onun tatlı kokusunu içine çekip, sonra ağzını ondan ayırdı. "Yemekte görüşürüz, daha önce görüşemezsek."

"Zavallı kızı utandırıyorsun," dedi büyükannem alaycı bir şekilde, ama gözlerinde yine de bir ışıltı vardı.

* * *

Jago odadan çıktıktan sonra, Mollie çay fincanını ve tabağını pencere kenarındaki masanın üzerine koydu. "Sana bir fincan çay daha ikram edebilir miyim?" diye sordu Elsie'ye, ani sessizliği doldurmak için.

"Hayır, teşekkür ederim canım," dedi Elsie nazik bir gülümsemeyle. "Ee, nasılsın?" Yaşlı kadının bakışlarında aniden biraz tedirgin edici bir keskinlik belirdi.

"Ben... ben iyiyim, teşekkür ederim," dedi Mollie, hissettiği kadar telaşlı görünmemeye çalışarak.

"Düğün heyecanı yaşamıyoruz, değil mi?"

Mollie sıkıca yutkundu. "Erm... öyle mi olmalı mıyım?"

Elsie hüzünlü bir gülümsemeyle, "Ben düğünümde önce çok gergindim. O zamanlar, tabii ki, Maxwell ve ben pek baş başa vakit geçirmiyorduk, anlarsın ya," dedi.

sol elindeki yüzükleri gösterdi: Düğün, nişan ve sonsuzluk yüzükleri, muhtemelen çoğu insanın

kazandıklarından daha değerliydi. Elsie'nin bakışları bir kez daha Mollie'nin gözlerine döndü. "Jago, büyükbabasına hiç benzemiyor.

ama iyi bir adamdır. Mükemmel bir baba olacaktır. Çocuk istiyor musun?

Mollie bu soru karşısında biraz şaşırdı. "Şey... evet, belki bir gün, sanırım. Ama aceleye getirmek istemem."

Elsie, Mollie'nin dizine elini koydu ve hafifçe okşadı. "Eminim harika bir anne olacaksın."

"Bunu bilemem," Mollie aniden kendini itiraf etti. "Annem benim için en iyi rol model değildi."

Elsie ona şefkat dolu nazik gözlerle baktı. "Hâlâ hayatta mı?"

"Hayır, ben altı yaşındayken öldü."

"Peki baban?"

"Onu hiç tanımadım. Ben doğmadan önce annemi terk etti."

Elsie iç geçirdi ve elini tekrar kucağına koydu. "Senin ve Jago'nun aşık olmanıza şaşmamalı. İkinizin de çok ortak yönü var, ikiniz de çok küçük yaşta anne babanızı kaybetmişsiniz." Sanki gözyaşlarını tutmaya çalışır gibi birkaç kez gözlerini kırptı.

Göz yaşlarını tutmaya çalışır gibi birkaç kez gözlerini kırptı. Yıllar önce dökülmesine izin verilmeyen gözyaşları.

"Oğlunu ve gelinini kaybettiğinizde çok zor bir dönem geçirmiş olmalısınız," dedi Mollie yumuşak bir sesle.

"Oh, öyleydi," dedi Elsie, ellerine bakarak. "Ama benim Üç küçük, yas tutan çocuğa bakmam gerekiyordu, bu yüzden olaylar üzerinde durup düşünmeye vaktim yoktu. Mollie'ye tekrar baktı ve biraz zoraki bir gülümsemeyle, "Elbette Maxwell, her yıl James'in doğum gününde hala gözyaşlarına boğulduğum için benim duygusal bir yaşlı aptal olduğumu düşünüyor, ama onu bugüne kadar özlüyorum. O ve Alice, çocuklarıyla gurur duyarlardı. Her şeye rağmen kendileri için iyi iş çıkardılar.

Mollie, *her* şeyin, büyükbabalarının onları demir yumruk ve çelik gibi bir kalple yetiştirdiğini hissetti. "Bence onlara harika bir büyükanne oldunuz ve onlar da size sahip oldukları için çok şanslılar." Sesi kısık çıktı ve boğazında bir yumru vardı.

Elsie, Mollie'nin sol elini tuttu ve yüzüğünün parmağında parıldayan "Ne kadar güzel bir yüzük ve ne kadar güzel bir gelin seçimi. Jago'nun zevki harika."

Ama ben sahteyim, yüzük de öyle.

"Onu kaybedeceğimden çok korkuyorum," dedi Mollie.

Elsie, sarsılmaz bir odaklanma ile onun bakışlarını karşıladı. "Yüzükler değiştirilebilir

Yenilenebilir, ama insanlar yenilenemez." Sonra Mollie'nin elini nazikçe sıktı ve sesi yumuşadı. "Sabırsızlıkla bekliyorum."

düğün. Aptalca düştükten sonra uyandığımdan beri, tek düşünebildiğim şey bu. Acil serviste uyandığım o korkunç anda acil serviste uyandığımda, onu kaçırdığımı sandım." Çınlayan bir kahkaha attı ve alçakgönüllü bir şekilde başını salladı. "Ama Jago kaçırmadığımı söyledi."

Mollie yine zorlukla yutkunmasını gizledi. "Hayır. Kaçırmadın ."

Çünkü o düğün hiç gerçekleşmedi ve artık asla gerçekleşmeyecek.

BÖLÜM DOKUZ

MOLLIE, Jago ile paylaştığı odasına geri dönmek üzereyken kütüphaneye geldi. Soylu evlerin kütüphaneleri arasında Wildewood Malikanesi'nin kütüphanesi en iyilerinden biriydi, ama iki yıl önce Maxwell Wilde'ın ona ültimatomunu verdiği yer olduğu için artık onun için bozulmuştu. Kütüphane kapısı aralıktı ve kendini otomat gibi oraya doğru ilerlerken buldu, hatırlayacağı anılara rağmen kendini oraya doğru çekilirken buldu. Herhangi bir ses olup olmadığını dinledi, ama o kadar sessizdi ki, karşısındaki oturma odasındaki karşıdaki oturma odasındaki saatin yumuşak tik tak sesini duyabiliyordu. Mollie kapıyı biraz daha dikkatlice açtı ve içeride kimse olup olmadığını kontrol etti. Boş olduğunu görünce rahat bir nefes aldı ve eşiği geçerek kapıyı arkasından kapattı. Kilidin tık sesi hala hafifçe duyuluyordu ve o, hareketsizce durarak, Eski kitapların kokusunu içine çekti.

Sanki bir geçitten başka bir dünyaya, telefonların, bilgisayarların ve e-postaların olmadığı bir dünyaya adım atmış gibiydi. Ahşap paneller, tavandan tabana raflar ve pencerelerden sarkan ağır brokar perdeler nedeniyle oda karanlıktı, ama bu sefer, değerli kitapları öğleden sonra ışığından korumak için perdeler sadece yarıya kadar çekilmişti.

Üst raflardaki kitaplara ulaşmak için kitaplıkların bir bölümüne uzatılabilir bir merdiven yerleştirilmişti.

Odanın bir tarafında büyük, deri kaplı ceviz masası ve arkasında deri koltuk vardı. Masanın üzerinde pirinçten yapılmış goosenecked okuma lambası, deri ciltli bir tür günlük,

altın dolma kalem ve hatta eski moda bir tüy kalem vardı, bunlar da eski dünya atmosferini pekiştiriyordu.

Mollie masaya doğru yürüdü ve dalgın dalgın döner sandalyeyi çevirerek tam bir daire çizdiğini izledi... Tıpkı Wildewood Malikanesi'nde olduğu gibi. İki yıl önce olduğu gibi, Jago'nun karşılık vermediği gerçek duyguları taklit ediyordu. Nasıl karşılık versin ki? Ona aşık olsa bile, Jago'nun aşık olduğu, onun şu anki hali değil, onun gösterdiği başka bir versiyonuydu.

Ama Jago'nun şimdi ona eskisinden daha yakın olduğunu hissediyordu ve kendisi de ona daha yakın hissediyordu, Jago ona bir gelecek garantisi vermemiş olsa da. Neden versin ki? Onu bir kez terk etmişti. Tekrar riske girer miydi? Muhtemelen hayır.

Büyük odanın gölgelerinden bir vızılı sesi geldi ve Maxwell Wilde elektrikli tekerlekli sandalyesiyle ışığa doğru süzülürken Mollie'nin kalbi gırtladına kadar  ıktı.

"Demek geri döndün." Soluk mavi gözleri onu eleştirel bir şekilde süzdü, sesi sertti, ağzı sıkıydı, g r, tuz-biber rengi kaşları onaylamayan bir kaş  atışıyla birleşmişti.

Mollie yüzünü sakın bir ifadeye b r d , ama içten içe sert bir okul müdürünün önünde duran bir  ocuk gibi titriyordu. Kalbi kontrolsüz bir sarkaç gibi göğsünde sallanıyordu ve bacakları yarı donmuş jöle gibi olduğundan, kendini dengede tutmak için deri koltuğun arkasını kavradı. Maxwell Wilde, bir yıl önceki fel ten bu yana biraz zayıflamış olabilir, ama hala parmaklarının ucunda onu ve sevdiklerini yok edebilecek kadar büyük bir g   vardı.

"Jago, büyükannesinin doğum günü için gelmemde ısrar etti.  nce senin onayını almadığını varsayıyorum." Sesi, ifadesi kadar soğuktu, o kadar soğuktu ki

Maxwell, koltuğunu çalıştırarak geniş halıyı geçip gölgelerin içinden çıkararak ona sert bir bakış attı. "Düşüşünden beri, karım torunumuza yaptıklarını unuttu."

Mollie arka dişlerini gıcırdatarak, her hücresiyle ona boyun eğmemek için mücadele etti. "Eğer o olmasaydı, onu asla terk etmezdim..."

"Bundan bahsetmeni yasaklıyorum." Elini dur işareti gibi kaldırdı. "Anlaşmamız böyleydi, değil mi? Bundan bir daha bahsedilmeyecek konuşulmamalı."

Mollie dudaklarını sıkıca kapattı, nefretin çekiçleriyle kanında öfke dolaşırken ona öfkeyle baktı. "Jago, gitmem için bana verdiği parayı biliyor.

bana gitmem için verdiği parayı biliyor. Bunu benden duymadı. Kendi başına öğrendi."

Maxwell'in çenesi mengene gibi sıkıldı ve gözleri çelik gibi sertleşti. "Sana gitmen için para verdiğim nedenini bilmediği için şanslısın." Dirseklerini koltuğunun kolçaklarına dayadı ve parmaklarını parmaklarını birleştirip onu yırtıcı bir kuş gibi izledi.

Mollie, kararlı bir şekilde onun bakışlarını karşıladı. "Ona söyleyecek misin?"

Gözlerinde şeytani bir parıltı belirdi. "Bu ailenin bir parçası olmak gibi tuhaf bir fikrin yoksa, hayır."

"Bunun olacağını sanmıyorum," dedi Mollie, kalbi sıkışarak. "Jago beni terk ettiğim için asla affetmeyecek."

"O da yapmamalı," dedi Maxwell, parmaklarını açarak sandalyesinin kolçaklarını kavradı. "Başından beri ona yalan söyledin, olmadığın biri gibi davrandın. Wilde adının senin gibiler tarafından lekelenmesine izin vermeyeceğim."

Mollie gururla sırtını dikleştirdi. Çocukluğundan beri zorbalara maruz kalmıştı ve artık kolay bir hedef olmayı reddediyordu. Doğum koşullarından sorumlu değildi. Annesi onu ve üvey kardeşini yetiştirmek için yeterli olmadığından sorumlu değildi. "Senin torununun evlenmesini isteyeceğin soydan gelmiyor olabilirim ama Jago'yu tüm kalbimle sevdim."

Maxwell alaycı bir ses çıkardı. "Onu sevseydin, arzu edilmeyen geçmişini örtbas etmek yerine ona karşı dürüst olurdun."

Mollie ona meydan okurcasına baktı. "Dürüstlük konusunda ders verecek kişi değilsin."

Maxwell'in kalın kaşları otoriter bir yay çizerek kalktı, ama bakışlarında daha önce hiç görmediği bir saygı izi gördü. "Ah, demek biraz ruhun var. Söylesene, sana verdiğim parayı ne yaptın?"

"Üvey kardeşimi uzun süreli rehabilitasyona sokmak için harcadım."

"İşe yaradı mı?"

Mollie uzun bir nefes verdi, sert ve savunmacı bir duruş sergilemeye çalışmasına rağmen omuzları çöktü. "Henüz değil."

"Ama umudunu kaybetmeyi reddediyorsun, değil mi?" Bunu bir soru değil, bir ifade olarak söyledi, yüzündeki ifade okunamazdı.

"Hayatta olduğu sürece umut var diye düşünüyorum. Beni ayakta tutan şey bu."

"Optimistiksin."

"Belki, ama başka türlü yaşayamam."

Dışarıda esen rüzgârın sesi ve pencerelere çarpan ağaç yapraklarının çıkardığı tırmalama sesi dışında bir sessizlik vardı.

"Umalım da bu iyimserlik, torunumla yeniden bir araya gelme planlarını içermiyor olsun," dedi Maxwell. "Elsie'nin hatırı için bu küçük oyuncuklara izin vereceğim, ama bu kadarla sınırlı kalmalı."

"Ne kadar cömertsin," dedi Mollie sert bir ses tonuyla. "Bundan en iyi şekilde yararlanacağım."

Maxwell'in gözleri, sol elindeki yüzüğe kayd, sonra alaycı bir gülümsemeyle tekrar Mollie'nin gözlerine baktı. "O yüzüğe fazla bağlanma, olur mu?"

Mollie yüzüğe baktı, sonra parmaklarını avucunun içine kıvırdı ve meydan okurcasına ona baktı. "Senin benim hakkımda düşündüğünün aksine, ben maddi değerlere değil, insanlara değer veririm. Zaten bu yüzük sahte, tıpkı Jago ile olan ilişkimin sahte olması gibi."

Maxwell, onu yeniden değerlendirircesine delici bir bakış attı. Yüzünde neredeyse hiç bir kas kıpırdamadı, ama yine de onun hakkında yeni bir görüşe vardığı izlenimini edindi. Onu sosyal statü peşinde koşan bir altın avcısı olarak gören görüşüne meydan okuyan bir görüş.

Mollie onun bakışını karşıladı ve Maxwell'in üzerindeki etkisinden kurtulmasını sağlayacak bir karar verdi. Gizlilik anlaşmasını ihlal etmemişti ve artık Jago sayesinde Maxwell'e borcunu ödeyecek paraya sahipti. Görüntüler yok edildiği sürece Maxwell artık onu kontrol edemezdi.

Bu, onun alması gereken bir riskti, çünkü aksi takdirde bu kabustan asla kurtulamazdı. İnsanlar hayatı boyunca onu kontrol etmişti ve artık buna izin vermeyecekti. "Artık sana geri ödeme yapacak kadar

para var. Elsie'yi ve torunlarını kontrol edebilirsin, ama beni kontrol edemeyeceksin."

"Bir şeyi unutmuyor musun?" Maxwell, onu iliklerine kadar ürperten tilki gibi bir bakışla dedi.

Kütüphane kapısı açıldığında bir gıcırta duyuldu ve Jago ortaya çıktı. Gergin ortamı değerlendiren bir bakışla süzdü, sonra odanın içine doğru ilerleyerek Mollie'nin yanına geldi ve büyükbabasına seslendi. "Neden bahsediyorsunuz?"

Maxwell'in çenesi o kadar sıkıydı ki, eski ağaç köklerinin baskısı altında beton gibi çatlayacak gibi görünüyordu. "Onu neden buraya geri getirdin? Tanrı aşkına, o seni terk etti. Ve o Ödeme konusunda yaptığımız anlaşmayı ihlal etti, hatırlatayım, o da açgözlü altın avcısı elleriyle bu anlaşmayı kapmış oldu.

Jago, Mollie'ye dokunmadan yanında durdu, ama Mollie onun vücudunun sağlam sıcaklığından güç aldı. "Mollie'nin altın avcısı olduğuna inanmıyorum. Hiçbir zaman buna tamamen inandığımı sanmıyorum. O parayı parayı kardeşine yardım etmek için iyi bir şekilde kullandı."

Maxwell üst dudağını kıvırdı. "Uyuşturucu bağımlısı ve alkolik bir kardeş. Dürtülerini ve takıntılarını kontrol edemeyen insanlar tarafından adımızın lekelenmesini istemiyorum."

"Bence takıntılı olan sensin," dedi Mollie. "Sen Hayatındaki herkesi kontrol etmeye takıntılısın. Ama bir gün bunu yapamayacağın bir gün gelecek."

Maxwell, onu o anda buharlaştırmak istercesine ona sert bir bakış attı. "Seni hala kontrol edebiliyorum ve bunu çok iyi biliyorsun."

Mollie, kendisinde olduğunu bilmediği bir cesaretle ona dik dik baktı. "Benden alabileceğin başka bir şey yok. Bir daha manipüle edilmeyeceğim." Sonra Jago'ya kısa bir bakış attı ve odadan çıkarken, kapıyı sertçe kapatarak, vakur bir şekilde odadan çıktı.

* * *

Jago, Mollie'yi takip etmekle, kütüphaneye girerken kulak misafiri olduğu konuşmada büyükbabasının ima ettiği şeyi öğrenmek arasında kalmıştı.

"Bu gerekli miydi?"

kaşlarını çatarak sordu. "Mollie'yi büyükkannem için buraya getirdim."

"Geldiğinde para istedi mi?"

"Ona bir teklifte bulundum, aksi takdirde buraya asla gelmezdi."

"O sana uygun değil, Jago. Ondan kurtulduğun için şanslısın, inan bana. Ona takıntılı hale geliyordun. Bu senin için istediğim bir şey değil."

Jago büyükbabasına baktı. "Benim için istediğim şey, senin benim için istediğinden daha önemli değil mi? Artık senin bakımındaki bir çocuk değilim, tabii bizi yetiştirme şeklini *bakım* olarak adlandırabilirsen."

"Bu ne demek oluyor?" Maxwell somurtkan bir ifadeyle sertçe sordu. "Sizi besledim. Sizi kendi evime aldım. Eğitim masraflarınızı karşıladım, hiçbir şeyden mahrum kalmadınız."

Ama ailem... ve koşulsuz sevgi ve kabul.

Bu gerçeğin farkında olmuştu, ama Jago bunu çok fazla düşünmemek için zihninin arka planında saklamıştı. Ancak anne babasını kaybetmenin travmasını düşünmesine, hele de dile getirmesine izin verilmemişti. O ve kardeşleri maddi açıdan cömertçe bakılmışlardı, ama sevgi açısından, özellikle de büyükbabaları tarafından. Büyükannesi, sevgili oğlu ve gelini için duyduğu kederle boğuşurken elinden geleni yapıyordu. Jago, büyükannesinin hafıza kaybının, bu çözülmemiş kederle bir şekilde ilişkili olup olmadığını merak etti. Zihni, hayatının nadir mutlu anına takılı kalmıştı: ortanca torununun Mollie Cassidy ile yaklaşan evliliği.

Jago karmaşık bir yapbozun parçalarını bir araya getirmeye başlamıştı ve gördüklerinden hoşlandığından emin değildi. Büyükbabasının Mollie'ye karşı tutumu orantısızdı. Bu, hiçbir şekilde mantıklı. Evet, büyükbabası korkunç bir züppe idi ve kendisinden daha az şanslı olanları hor görüyordu, ama Maxwell'in Mollie'ye davranışı daha fazla incelemeyi gerektiriyordu. Jago artık büyükbabasının işlerini daha derinlemesine inceleyerek Maxwell'in Mollie üzerinde, ona açıklamadığı bir şey olup olmadığını görebilirdi.

O sefil gizlilik anlaşması yüzünden mi sessizliğini sürdürüyordu? Onu nasıl kendine açılmasını sağlayabilirdi? Ona güvenmesini? İki yıl önce ona güvenmemişti; bunun yerine, büyükbabası ona para verip gitmesini sağladıktan sonra kaçmıştı. Jago, üvey kardeşine olan bağlılığını anlıyordu,

, ancak kendi kardeşleriyle pek yakın değildi. Büyükbabaları bunu sağlamıştı.

Jago, büyükbabasına tekrar baktı ve ona ona gerçekte ne düşündüğünü söyleme dürtüsüyle mücadele etti. Ama Maxwell yaşlı ve zayıftı ve şu anda onun üzerinde sahip olduğunu sandığı gücün yarısı bile yoktu. "Mollie'ye gidiyorum. Bunu başka bir zaman daha ayrıntılı olarak konuşuruz."

Maxwell sandalyesinin kolçaklarını sıktı, kemikli parmak eklemleri malikanenin dışındaki araba yolundaki çakıl taşları gibi beyazdı. "O kız yüzünden

o kız yüzünden kendini bir kez daha aptal durumuna düşürme," diye bağırdı, sulu gözleri zar zor bastırdığı öfkeyle parıldıyordu. "Baban annene takıntılıydı ve sonuç ne oldu, görüyorsun."

Kütüphanenin duvarlarından yankılanan bir sessizlik vardı.

"Mollie'ye takıntılı değilim, ona aşık da değilim," dedi Jago, ama göğsünün içindeki bir şey, uzun ince bir iğne gibi kalbini dürtüyor ve vücuduna yayılan bir acı veriyordu.

Ama alışkanlıktan, bunu görmezden geldi.

* * *

Mollie, üst kattaki odalarının zemininde bir ileri bir geri yürüyerek, hiçbir şeye konsantre olamıyordu. Duyguları karmakarışık, ama yine de Maxwell Wilde'a karşı koyduğu için gurur duyuyordu. Onun bundan sonra ne yapacağı belli değildi, ama şimdilik kardeşinin güvende olduğuna kendini ikna etti. Telefonundaki uygulamayı kullanarak Maxwell'e iğrenç ödemesinin her kuruşunu geri ödedi ve böylece omuzlarından büyük bir yük kalktı

omuzlarından bir yük kalkmıştı.

Jago, o odada bir tur daha atarken odaya girdi ve Mollie ona dönerek baktı. Jago'nun yüzünde özür diler bir ifade vardı ve bu, Mollie'ye Jago'nun duvarlarının bir kısmının yıkılmaya başladığı umudunu verdi.

"Büyükbabamın sana söylediği sözler için özür dilerim," dedi, saçlarını, onun sıkıntının işareti olarak algıladığı bir şekilde tarayarak. "Bu affedilemez bir şeydi."

"Sen de bana aynı şeyi söyledin," dedi Mollie, onu affetmeye henüz hazır değildi.

"Biliyorum ve beni affetmeni beklemiyorum, ama artık böyle bir şey düşünmüyorum." O, kadının durduğu yere doğru ilerledi, ona dokunmadı ama kadının onun manyetik alanına çekilecek kadar yaklaştı.

Vücudu onun dokunuşunu arzuluyordu, onu kollarına almasını ve hayatı boyunca

tüm hayatı boyunca dua ettiği rahatlığı ve güvenliğini sağlamasını arzuluyordu.

Mollie, onun dipsiz mavi gözlerinden gözlerini ayıramıyordu. Ayın olmadığı bir gecenin gökyüzü gibi derin ve karanlıktılar. Dilinin ucuyla dudaklarını yaladı ve onun bakışlarının bu hareketi takip etmesini izledi. Hava gerildi. Atmosferde elektrik enerjisi çatırdadı. Vücudu baştan ayağa karıncalandı ve o da aynı anda ona yaklaştı. Vücutları çarpıştı, kolları onu sıkıca, sahiplenici, açgözlü bir şekilde sardı ve ağzı, bedeninde bir şehvet patlaması yaratan bir öpücükle onun ağzına indi. Dudaklarına anlaşılmaz bir şey mırıldandı, sonra dilini emredici bir hareketle öpücüğünü derinleştirdi. bir sonraki adımın ne olacağını biliyordu. Onu, kanında kaynayan ateşli bir açlıkla onu istemesini istiyordu ve adam onu kalın penisine doğru bastırırken, onda da aynı ihtiyacı hissedebiliyordu.

"Seni istiyorum. Şimdi." Bu sözleri acı içinde söyledi, elleriyle kalçalarını kavrayarak onu kendi nabız gibi atan ihtiyacına daha da yaklaştırdı, aynı ihtiyaç kendi vücudunda da gürleyen bir şekilde hissediyordu.

"Ben de seni istiyorum," dedi Mollie, gömleğini krepon kağıdı gibi yırtarak. Bir düğme patladı ve yere düştüğünü duydu. "Üzgünüm, pahalı gömleğini mahvediyorum."

"Lanet gömleğim umurumda bile değil," diye homurdandı ve o onun kıyafetleriyle uğraşırken, o da onun kıyafetleriyle uğraşmaya başladı.

Birkaç saniye içinde, ikisi de yatakta çıplak ve birbirlerine dolanmış haldeydiler. Jago, Mollie'nin saçlarını alnından geriye itti gözlerinin derinliklerine baktı. "Seni büyükannemin doğum günü için buraya getirmeye karar verdiğimde, aramızda böyle bir şey olacağını beklemiyordum."

kaşlarını çattı ve ekledi, "Benimle yatmak zorunda hissetmeni istemedim."

Mollie elini yüzüne kaldırdı, ince çenesini okşadı ve yumuşak tenine sürtünen sakallarının sertliğini zevkle hissetti. "Sana dokunmana izin vermeyeceğimi kendime söylemiştim, ama bir şekilde dokunuşunun bana hissettireceği duyguyu hafife almışım."

O, çarpık bir gülümsemeyle ona yaklaşarak dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu. Dudaklarını onunkilerden ayırdı ve geniş eliyle

yüzünün bir tarafını avucunun içine aldı, başparmağıyla nazikçe okşayarak ileri geri hareket ettirdi. "Aynı şey senin için de geçerli. Bu da beni, bu konuda ne yapacağımız sorusuna getiriyor."

Mollie ne demek istediğini sormaya cesaret edemedi, bu yüzden sessiz kaldı ve onun yüzünü incelerken, sanki her bir özelliğini ezberliyormuş gibi onu izledi.

Jago başparmağı ve işaret parmağıyla çenesini tuttu ve ona dikkatle baktı. "Herhangi bir önerin var mı?"

Mollie, onun ilişkilerinde nereye varmak istediğinden emin olamasa da, bilmek için can atıyordu. "Büyükbabanızın bizim birlikte olduğumuzu öğrenince mutlu olacağını sanmıyorum."

Kaşları vahşi bir şekilde çatıldı. "Bir kez olsun büyükbabamı bu işin dışında bırakabilir miyiz? Zaten yeterince zarar verdi."

Ve daha fazlasını da yapabilir.

Mollie parmağını onun çatık kaşlarına götürdü ve düzeltmeye çalıştı. "Benimle seviş, Jago. Lütfen?"

Jago sert bir nefes aldı ve onu bir kez daha kendine çekti. "En büyük zevkle." Ve ağzı, omurgasında sıcak titremeler uyandıran bir öpücükle tekrar onun ağzına geldi.

Sevişmesi hızlı, acil ve çaresizdi, sanki ilişkilerinin Mollie de aynı aciliyet ve çaresizlikle karşılık verdi, çok ileriye düşünmek istemiyordu

çünkü orada kesinlikle kalp kırıklığı bekliyordu. Jago onu istediğini söyleyebilirdi ve bunu ikna edici bir şekilde göstermişti, ama ona karşı hislerini hiç söylememişti. Aşk kelimesinden hiç bahsetmemişti, sadece *şehvet*. Bu şartlarda onu kabul etmesi yeterli olur muydu, Şu anda bunu düşünemezdi, Jago'nun ağzı onun ağzında akıllara durgunluk veren sihrini gösterirken.

Elleri ona dokunurken, onu şekillendirirken, onu okşarken, o arzuyla nefes nefese kalana kadar değil.

Aralarında her zaman işe yarayan şey buydu: aralarında ateşlenen cinsel enerji. Bu enerjinin yoğunluğu azalmamış, aksine artmıştı, bu da kadının umutlarını canlandırmış ve onu yeniden aşkının şehvetli büyüüne kapılmaya itmişti. büyüüne kapılmasını sağladı.

ONUNCU BÖLÜM

Elsie'nin doğum günü partisi, Wilde standartlarına göre küçük olsa da, daha az göz alıcı değildi. Balo salonu yerine, bahçe odası güzel çiçek aranjmanları, balonlar, flamalar ve muhteşem doğum günü pastasının üzerindeki duvarda "*Mutlu Yıllar*" yazan bir afişle süslenmişti. Personel son rötuşları yaparken, Mollie hazırlanmak için yukarı çıktı. Mavi elbisesinin modası geçmemiş olmasından ve ince yapısını ve gri-mavi gözlerini

ince yapısını ve gri-mavi gözlerini ortaya çıkardığı için memnun oldu. Saçlarını şık bir topuz yapıp, yüzünün etrafında dans eden birkaç bukle bıraktı. Makyajına son rötuşları yaparken Jago içeri girdi.

"Muhteşem görünüyorsun," dedi ve çıplak omzuna bir öpücük kondurmak için yanına geldi, gözleri aynada onun gözleriyle buluştu.

"Sen de öyle." Mollie, onun yakışıklı yüz hatlarını, uzun boylu, geniş omuzlu ve atletik vücudunu mükemmel bir şekilde vurgulayan takım elbisesini hayranlıkla seyretti. mükemmelliği vurguluyordu.

"Sana bir şeyim var." Ceketini açarak, gözlerinin rengiyle aynı renkli, ince, dikdörtgen bir mücevher kutusu çıkardı.

Mollie kutuyu ondan aldı, kalbi göğsünde atıyordu. Kapağı açtığı anda, ışıltılı elmaslarla çevrili muhteşem bir safir kolye ve ona uyan bir çift sallantılı küpe buldu.

"Oh... çok güzeller..." Aynada bir kez daha onun bakışlarıyla buluştu.

"Bunlar... gerçek mi?"

Adam kısa bir kahkaha attı. "Tabii ki gerçektirler. Gel, kolyeyi takmana yardım edeyim." Kutuyu ondan aldı ve kolyeyi çıkarıp, onu boynuna taktı ve tokayı kapattı. "Küpeler

kendin taksan iyi olur." O takarken, her birini sırayla ona uzattı.

Mollie aynada kendine baktı, balo için giyinmiş Sindirella gibi hissediyordu. Küpeler hareket ettikçe parıldıyordu, kolyenin safir taşı sol elindeki yüzük kadar koyuydu. "Parti bittiğinde geri vereceğim."

"Gerek yok," dedi Jago. "Bunu bir hediye olarak kabul et."

"Ama Jago, bunlar çok pahalı. Böyle bir Şeyi kabul edemem."

—

Elleri omuzlarına indi ve vücudunda titremeye

"Onları almanı istiyorum." Sesinde taviz vermeyen bir ton vardı ve gözlerinde kararlı bir bakış vardı.

O, oturduğu sandalyeden kalkıp ona döndü. Düşünceleri, bir kasırgada yapraklar gibi savruluyordu. "Bunları ne zaman aldın?"

Gözlerinin arkasında bir Şey hareket etti. "Neden bilmek istiyorsun?"

"       bu önemli."

"Sadece bir mücevher." "Ne zaman?" Mollie ısrar etti.

Jago sert bir nefes aldı. "Onları iki yıl önce New York'tayken satın aldım. Düğün günümüz için bir hediye olacaktı."

Mollie alt dudağını ısırđı, o zamanlar onu ne kadar incittiğini düşününce kalbi sıkıştı.

"Bunca zaman sakladın mı?" Sesi kısık bir fısıltı gibi  ıktı.

O, umursamazca omuz silkti. "Başka kime verecektim ki?"

"O zamandan beri beş sevgilin oldu... değil mi?"

Sanki biraz mesafeye ihtiyacı varmış gibi geri çekildi, bir eliyle saçlarını karıştırarak dağınık bıraktı. "İlk yıl kimseyle çıkmadım."

Şok, Şaşkınlık ve rahatlama onu sardı. "Hiç kimseyle mi?"

Yüzünde alaycı bir ifade belirdi. "On iki ay boyunca playboy yaşam tarzımı rafa kaldırdım, sonra birkaç kısa süreli ilişki yaşadım ama..."

Omuzlarını silkti ve devam etti. "Aynı değildi. Ben aynı değildim."

Mollie gözlerindeki nemi silerek gözlerini kırıptı. "Bu sana bir teselli olur mu bilmiyorum, ama biz ayrıldığımızdan beri kimseyle yatmadım."

ayrıldığımızdan beri kimseyle yatmadım."

Jago'nun gözleri biraz büyüdü. "Hiç kimseyle mi?" "Hiç kimseyle."

Ona doğru yaklaştı, ellerini tuttu ve onu kendine doğru çekti. "Neden?" Bakışları araştıracıydı, kaşları derin bir şekilde çatılmıştı.

Mollie hafifçe iç geçirdi. "Birçok nedeni var. Kardeşime bakmam gerekiyordu

Bakmam gerekiyordu. Yeni bir iş ve kalacak bir yer bulmam gerekiyordu. Başka bir şey için zamanım yoktu."

Ve senden başka kimseyi istemiyordum.

Bunu söylemek istedi, ama şimdi ne faydası olacaktı ki?

Jago parmağının ucuyla çenesini kaldırdı, gözleri hâlâ onun gözlerine kilitliydi. "Büyükbabamın partisine geç kalmasak iyi olur, ama bu

Konuşma bitmedi. Büyükbabam senin beni terk etmene neden oldu ve bunu yapmana neden olan şeyi bana söylemezsen, başka bir şekilde öğrenmek zorunda kalacağım.

başka bir yol bulmak zorunda kalacağım. Sadece kardeşinin sorunları yüzünden olamaz.

Mollie, gerçeği ağzından kaçırmamak için dudaklarını sıkıca kapattı. Eğer ona söylerse, gizlilik anlaşmasının şartlarını ihlal etmiş ve Maxwell'in intikam almak için görüntüleri yayınlama riskini göze alacaktı.

Mollie ve Jago içeri girdiklerinde konuklar hâlâ gelmeye devam ediyordu.

parti odasında el ele tutuşmuşlardı. Mollie, Jago'nun ağabeyi Jack'in Elsie'yi öpmek için eğildiğini görebiliyordu. Jack, boynunu uzatarak Mollie'ye doğru baktı. Koyu renkli kaşları hafifçe kalktı ve hoş geldin gülümsemesiyle yanına geldi, ama buz mavisi gözlerinde alaycı bir parıltı vardı.

"Wilde ailesine tekrar hoş geldin, Mollie," dedi alaycı bir selamla. Jago'ya dönerek ekledi, "Yaşlı adam ikinizin tekrar bir araya gelmenizi nasıl karşıladı?"

Jago'nun ağzı gerginlikten ince bir çizgiye dönüştü. "Mutlu değil, ama şu anda sadece büyükbabamla ilgileniyorum. Mollie'yi gördüğüne çok sevindi."

."

"Evet, az önce duydum." Jack düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturdu. "Buna inanmıyorum, biliyorsun."

Jago kaşlarını çatdı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bence büyükannem söylediğinden daha fazlasını hatırlıyor," dedi Jack. "Çok uzun süredir avukatlık yapıyorsun," dedi Jago, ama hala kaşlarını çatmaya devam etti. "Hafızası eksik, elbette, ama hala düğünü planladığımızı düşünüyor."

Jack'in gülümsemesi, gözleri kadar alaycıydı. "Peki ya sen?"

Jago, Mollie'nin elini sımsıkı tuttu. "Hayır," dedi Jago. "Bu sadece hafta sonu için."

Jack'in bakışları Mollie'nin boynundaki mücevherlere ve kulaklarından sarkan küpelere kaydı, sonra sol elindeki yüzüğe baktı.

"Harcadığın parayı düşünürsek, paranın karşılığını almak için biraz daha uzatırdım."

Jago küfürlü bir söz mırıldandı. "Fikirlerini kendine sakla Jack. Ne yaptığımı biliyorum."

Jack umursamazca omuz silkti ve Mollie'ye bir kez daha değişken bir gülümseme yönelttikten sonra, diğer konuklarla konuşmak için uzaklaştı.

Jago, Mollie'ye döndü. "Jack için üzgünüm. O her zaman biraz kışkırtıcı bir tip olmuştur."

"Önemli değil. Anlaşmamızın şartlarını biliyorum." Mollie, Elsie'nin eski arkadaşlarıyla sohbet ettiğini görmek için onun yönüne baktı. Sonra tekrar Jago'ya döndü. "Peki ya büyükannen hatırlarsa?"

"O zaman geldiğinde o köprüyü geçerim. Ama şimdilik, gidip biraz temiz hava alsak nasıl olur?" Onu bahçeye açılan Fransız kapısından dışarı çıkardı, labirenti geçip beyaz akasya çiçekleriyle kaplı bir yazlık eve götürdü. Arılar vızıldıyor, kuşlar cıvıldıyor ve öğleden sonra güneş ışığı her şeyi altın bir parıltıyla kaplıyordu.

Jago, onlar olmadan partinin devam ettiği malikaneye geri baktı. Mollie'ye dönüp baktığında kaşlarını çatmıştı. "Bu hafta sonu yetmeyebilir."

Mollie aniden kuruyan dudaklarını yaladı. "Ne demek istiyorsun?"

"İlişkimizi tahmin ettiğimden biraz daha uzun süre devam ettirmemiz gerekebilir."

"Ne kadar daha uzun?"

"Jack, büyükannem hakkında haklı olabilir. Düşündüğümüzden daha fazlasını hatırlıyor olabilir, ama bizim yeniden bir araya gelmemizden açıkça çok mutlu olduğu halde, ilişkimizi aniden bitirerek onu üzmem istemiyorum."

"Büyükbabanın bundan memnun olacağını sanmıyorum," dedi Mollie, dudağını ısırarak.

Jago'nun kaşları altında derin bir çizgi oluştu. "Onun bizimle ne ilgisi var?"

"O bizimle her şeyin ilgisi var," dedi, dilini tutamadan.

Elini sıktı. "Bana her şeyi anlat, Mollie, lütfen. Her halükarda öğrenmeye kararlıyım, ama bunu senden duymam daha iyi olur."

"Hiçbir şey söyleyemeyeceğimi biliyorsun. İmzaladığım bir..."

"Gizlilik anlaşmasını boş ver. Bu bizimle ilgili. Senin bana güvenmeyi öğrenmenle ilgili, lanet olsun."

Mollie, evden gelen müzik pasta kesme zamanının geldiğini işaret edince onun elinden kurtuldu. "Geri dönsek iyi olur. Büyükannene "Mutlu Yıllar" şarkısını söylemeye gitmezsek garip kaçır."

Jago vahşi bir iç çekişle sessizce onunla birlikte malikaneye geri döndü. Parti canlanmıştı ve insanlar mumları üflemek için toplanıyordu. Mollie en güzel parti gülümsemesini takındı, ama bunu sürdürmek için çaba sarf etmesi gerekti. Jago ondan ne istiyordu? Bir kaçamak mı? Ciddi bir ilişki mi? Tekrar denemek mi? Hisleri hakkında hiçbir şey söylememişti. İlişkileri, iki yıl önce olduğu gibi şehvet üzerine kuruluydu. Aşkın daha azıyla yetinmek için aynı hatayı tekrarlamış olmaz mıydı?

* * *

Büyükannesi, biraz yardımla mumları söndürdükten sonra Jack, Maxwell karısı adına bir konuşma yapmak için kürsüye çıktı. O, tüm konuklara geldikleri ve kurnaz bir tilki kadar çekici davrandıkları için teşekkür ederken, Jago bu fırsatı değerlendirerek zihninde dolaşan sorunun cevabını aramak için oradan ayrıldı. Mollie neden büyükbabasının teklifini kabul edip onu terk etmişti? Bunun tek nedeni kardeşine yardım etmek olamazdı, ancak uzun süreli rehabilitasyonun pahalı olduğunu ve tekrarlı seansların

O, büyükbabasının özel çalışma odasına gitti. beklenildiği gibi kilitliydi, ama neyse ki yedek anahtarın nerede olduğunu biliyordu. Büyükbabası, Jago'nun iş kayıtlarına erişmesinden hoşlanmıyordu, ancak Maxwell'in felç geçirdikten sonra, Jago, tutarsızlıklar olması durumunda her ayrıntıyı kontrol etmeyi kendine görev edinmişti.

Büyükbabası eskisi kadar zinde değildi ve Jago, zamanında düzeltilmezse vergi kabusuna yol açacak birkaç muhasebe hatası bulmuştu. Büyükbabasının bilgisayarına giriş yaparak finansal işlemlerine erişti ve

Maxwell'in iki yıl önce Mollie'ye yaptığı ödemeyi aradı. Jago bunu ilk kez görmüyordu, ama bu sefer ona bakarak, zihninde olasılıkları gözden geçirdi. Maxwell'in Mollie'ye gönderdiği herhangi bir e-posta kaydı yoktu, ama yine de şahsen yapılan iletişim dışında başka bir iletişim olduğunu hissediyordu. Maxwell'in karısı için yazdığı konuşmayı okumak için kullandığını gördüğü için büyükbabasının telefonunu arayamadı. Jago, hızlı ama düzenli bir şekilde çalışmaya çalışarak masanın çekmecelerini karıştırdı. Arayışı sonuçsuz kaldı ve deri koltuğa yaslanarak hayal kırıklığıyla iç geçirdi.

Sonra kitap raflarının arkasına gizlenmiş kasayı hatırladı.

Büyükbabası büyük miktarda nakit parayı ve büyükannesinin en değerli mücevherlerini orada saklıyordu. Jago şifreyi bilmiyordu ama birdenbire babasının doğum günü ve doğum yılını denedi ve kasa açıldı. İçinde şaşırtıcı miktarda nakit para ve bazı mücevherler vardı ve en arkada bir telefon vardı. Telefonu çıkardı ve pilinin bitmiş olduğunu gördü, bu yüzden şarj aleti aradı. Dosya dolabının çekmecesinde bir tane buldu ve hemen fişe taktı ve sabırsızlıkla şarj olmasını bekledi. Dakikalar geçiyordu ve arka planda partinin sesini duyabiliyordu ve kimsenin onu aramaya gelmemesini umuyordu.

Sonunda, telefon Jago'nun onu açması için yeterli şarja sahip oldu.

Tabii ki, başka bir şifre vardı ama üç denemeden sonra Jack'in doğum günü ve doğum yılını girerek şifreyi kırdı.

Jago mesajları kaydırды ve büyükbabasının Mollie'ye gönderdiği bir mesaj gördüğünde gözleri fal taşı gibi açıldı. Mesajda ve o resimlere tıkladı, Mollie'nin açık saçık resimlerini görünce midesi bulandı.

Mollie'nin müstehcen resimlerini görünce midesi bulandı. Onu çıplak görmüş, onunla birçok kez samimi bir şekilde sevişmişti, ama onu hiç bu kadar kışkırtıcı pozlarda görmemişti. Bu onun karakterine hiç uymuyordu. Resimler pornografik denilebilecek kadar açıktı. Bu, onun gizli tutmak istediği geçmişinin bir parçası mıydı gizli tutmak istediği bir parçası mıydı? Büyükbabası bunları nasıl bulmuştu? Onu terk etmesi için mi kullanmıştı? Hiçbir şey mantıklı gelmiyordu... Mollie'nin ona gelip ikilemini açıklamak yerine kaçmayı seçmesi ve onu adeta Bu, her şeyden daha çok canını yakmıştı. Ona dönmemiş, ama müdahaleci büyükbabasının parasını kabul ederek gitmişti.

* * *

Mollie, bazı konuklarla küçük sohbetler yapmakta zorlanıyordu. Konuklarla sohbet etmek Mollie'ye zor geliyordu. Jago ile yeniden bir araya gelmiş gibi davranarak sahtekarlık yapıyormuş gibi hissediyordu, oysa gerçekte zamanı dolmak üzereydi. Etrafına baktı. Onun için, ama büyükbabasının konuşması sırasında ortadan kaybolmuştu. Çok şey kaçırmış sayılmazdı. Maxwell'in sözleri, bilgi sahibi olanların *samimi olarak* nitelendireceği sözler değildi. Ama Maxwell Wilde bir şovmeniydi ve odadaki küçük arkadaş grubuna kendini sadık bir koca olarak göstermeye çalışıyordu. Kusmak istedi.

Mollie dans başladığında kaçmayı başardı. Hiç bu kadar parti havasında olmamıştı. Jago'nun odasına geri dönmek üzereyken, onu büyükbabasının ofisinden çıkarken gördü. Yüzünde şiddetli bir somurtkanlık vardı ve gözleri koyu mavi çakmaktaşı gibiydi.

"Seninle konuşmak istiyorum. Özel olarak." Sözleri kesikti, ağzı gergin bir çizgi halindeydi.

"Konuş o zaman."

"Burada olmaz. Kütüphaneye gel."

Mollie onu çalışma odasından birkaç kapı ötedeki kütüphaneye kadar takip etti. İkisi de içeri girdikten sonra, Jago kapıyı sonra yanına gelip karşısına geçti. "Neden bana resimlerden bahsetmedin?"

Mollie şok içinde ona baktı, kalbi o kadar hızlı atıyordu ki parmak uçlarında kanının çarptığını hissedebiliyordu. "Onları gördün mü?" diye sordu, gizlilik anlaşılmamasını düşünmeden. Utanç duydu.

Sevdiği adam Jago'nun onu bu kadar aşağılayıcı pozlarda gördüğünü fark etti. Ve her ne kadar o resimlerdeki kişi tam olarak o olmasa da, yine de o resimlerin ona vurduğu kara lekeyi asla silemeyeceğini hissetti.

kara lekeyi asla silemeyeceğini hissediyordu.

"Az önce dedemin kullan-at telefonunu buldum."

"Onlar ben değilim," dedi Mollie. "Onlar derin sahtecilik.

Büyükbabanın onları nereden bulduğunu bilmiyorum, bana söylemedi.

Sadece, basına sızmamaları için fidyeyi ödemezse birinin onları yayınlayacağını söyledi. Ama anlaşıma, benim gitmem ve seninle asla iletişime geçmememdi."

Jago'nun kaşları o kadar derin bir şekilde çatılmıştı ki, gözlerinin arasında bir çukur oluşmuştu. "Ama neden bana gelmedin? Ben senin kocan olmak üzereydim. Neden büyükbabamın seni ikna etmesine izin verdin ki..."

Mollie'nin gözleri yaşlarla doldu, kalbi bir mengeneyle sıkılıyormuş gibi acıyordu. "Kardeşimi korumak zorundaydım, ama aynı zamanda seni de düşünüyordum."

"Beni mi düşünüyordun?" diye tersledi Jago. "Düğünden bir gün önce benim iyiliğim için miydi?" Sesinde acı vardı ve bakışları lazer ışını kadar yakıcıydı.

Mollie titrek vücudunu kollarının arasına aldı. "Sen New York'ta o büyük anlaşmayı müzakere ediyordum. O görüntüler basına sızarsa, anlaşmayı kaçıracağından ve itibarın benim yüzümden lekeleneyeceğinden endişeleniyordum. İtibarının benim yüzümden lekeleneyeceğinden endişeleniyordum. Eliot için de endişeleniyordum.

O kırılıyordu. Hala da kırılan. Beni

bu onu çileden çıkarabilirdi. Bu riski göze alamazdım. Elbette bunu anlayabilirsin, değil mi?

Jago ondan uzaklaştı ve elini saçlarına geçirdi. Elini yanına indirdi, ama Mollie onun iki elinin de sıkı sıkı kapalı olduğunu fark etti. Gerginlik ve öfke yüz hatlarına yansımıştı, ama

öfkenin ardında, büyük bir çaba sarf ederek gizlemeye çalıştığı derin bir incinme vardı. "Benimle evlenmeye söz vermiştin, Mollie. Hayatını benimle geçirmeyi kabul etmiştin, ama yardıma ihtiyacın olduğunda bana gelmedin. Bana güvenmedin. Büyükbabamın seni kurtarmasına izin verdin, ama bunun bedeli ne oldu?"

"Mesele para değildi, ama Eliot için paraya çok ihtiyacım vardı."

"Seni altın avcısı olarak nitelendirmiyorum, çünkü açıkça öyle değilsin," dedi Jago, sesindeki öfkenin bir kısmı yumuşayarak. "Kardeşine olan sevgin ve endişen gerçekten takdire şayan. Ama yine de beni neden beklemediğini anlayamıyorum. New York'tan dönmeme sadece birkaç saat kalmıştı."

Mollie hayal kırıklığıyla ona ters ters baktı. "O görüntülerin ne kadar çabuk yüklenebileceğini biliyor musun?" Vurgulamak için parmaklarını şıklattı. "İşte o kadar çabuk.

, dakikalarım bile yoktu. Büyükbaban bana her şeyin unutulacağına söz verdi ve öyle de oldu. Ben onun şartlarına uydum, o da öyle yaptı. Sana verdiğin paranın bir kısmını kullanarak ona borcumu ödedim. Artık benim üzerimde hiçbir etkisi yok."

"Ama o hala o görüntüleri elinde tutuyor."

Jago'nun sözleri ona bir yumruk gibi çarptı. Nedense, Jago'nun görüntüleri bulmasıyla ilgili anlattığı her şeyi tam olarak kavrayamamıştı.

Görüntüler hala oradaydı.

Buz parçaları damarlarında dolaşıyordu ve bacakları, ayakta durabileceğinden emin olamayacak kadar titriyordu. Körü körüne masadaki sandalyeye uzandı masa sandalyesine uzandı ve çirkin bir gürültüyle oturdu, acı dolu yüzünü Jago'ya çevirdi. "Yok edilmediler mi?"

"Hayır."

"Ama büyükbabanız yok edileceklerini garanti etmişti. Fidyeye her şeyi halledecekti, ben ortadan kaybolduğum sürece o görüntüler de yok olacaktı."

"Yalan söyledi."

Mollie yutkundu ve parmakları ağrıyana kadar ellerini birbirine bağladı. "Yani hala sızdırılabilirler mi?"

"Ben engelleyebilirsem hayır." Ses tonunda kararlılık vardı. "Ama anlamadığım bir şey var. Neden sözde şantajcı neden bana değil de büyükbabama başvurdu? Benim de korumam gereken bir servetim ve itibarım var, ayrıca sen benim nişanlımsın."

Mollie sandalyeden kalkarak kollarını bir kez daha vücuduna doladı. "Ben de bunu hiç anlamadım, ama sen benimle doğru nedenlerle evlenmiyordun ve şimdi büyükbabanın bunun farkında olup olmadığını merak ediyorum."

"Bütün bunlar bir yana, ilk içgüdüün beni dışarıda bırakmaktı, ama bu senin gerçek zamanlı olarak gelişen hediye. Sana yardım etmesi gereken kişi ben olmalıydım. Sen, Tanrı aşkına, karım olarak seçtiğim kadındın. Ama beni tamamen karanlıkta bıraktın."

"Beni sevmedin. Bana hiç sevdiğini söylemedin."

Jago çenesini sıktı. "Sözler, eylemler kadar önemli değildir."

"Eylemler sorun değil, ama hayatım boyunca hiç kimse bana sevildiğimi söylemedi."

O, sert bir nefes aldı, yüzündeki ifade, sanki onun sözleri onda acı verici bir şeyi tetiklemiş gibi dondu. "Şu anda bunun hakkında konuşamam

. Sanırım bu görüntülerin nereden geldiğini öğrenmek için büyükbabamla konuşmamız gerekiyor."

Mollie kaşlarını çattı. "Şimdi en uygun zaman mı? Bugün büyükannenin doğum günü. Büyükbabanla tartışarak bu günü mahvetmek istemiyorum."

O anda, hayatı boyunca olduğu gibi hala koruma modunda olduğunu fark etti. Kendini korumak, kardeşini korumak, iki yıl önce onu korumak için Jago'dan vazgeçmek, Maxwell ile yüzleşmenin ardından büyükannesini herhangi bir olumsuzluktan korumak. Mollie yirmi sekiz yaşındaydı ve hala çocukluğundan beri kullandığı aynı eski stratejileri kullanıyor, sorunları çözmeye ve başkalarının sorumluluğunu üstlenmeye çalışıyordu.

Jago tek kullanımlık telefonu cebine attı. "Büyükkannem yakında dinlenmeye ihtiyaç duyacak."

Her neyse. Büyükbabamı yarım saat sonra çalışma odasında bizimle buluşmaya ikna etmeye çalışacağım. Elini ona uzattı. "Buraya gel."

Mollie öne doğru adım attı, o da elini tutup dudaklarına götürdü ve parmak uçlarına hafifçe bir öpücük kondurdu. "Düğünümüz bu kadar yaklaşmışken işlerimi öncelikli tutmamalıydım. Bu seni ateş hattında bıraktı ve ben seni korumak için orada değildim. seni korumak için orada değildim."

Birçok kişi onu korumayı teklif etmiş, ama başaramamıştı. Kendisi de kardeşini korumaya söz vermişti, ama trajik bir şekilde başarısız olmuştu. Ama iki yıl önce Jago'dan yardım isteseydi, onun bunu yapacağını düşünmek kalbini ısıttı. Mollie, pişmanlıkla karışık çarpık bir gülümsemeyle ona baktı. "Korunmak için kimseye güvenmeye alışkın değilim."

Onu kendine yaklaştırdı ve başını eğerek ağzını onun ağzına yaklaştırdı. "Belki de başlama zamanı gelmiştir." Ve onu dūřünemeyecek, sadece hissedebilecek hale gelene kadar tutkuyla öptü, ta ki kız dūřünemeyecek, sadece hissedebilecek hale gelene kadar. Jago'nun kollarında, onun kucaklamasıyla korunmak, ömür boyu demirsiz, kayıp, yalnız bir şekilde dolaştıktan sonra eve dönmek gibiydi. Onun, itiraf etmeye hazır olduğundan daha fazla ona değer verdiğini ummaya cesaret edebilir miydi?

ONBİRİNCİ BÖLÜM

JAGO, Mollie ile birlikte partiye geri döndü, ancak tahmin ettiği gibi, büyükannesi yorgun düşmüş ve dinlenmeye hazırды. Jack, onu sandalyesinden kaldırmaya yardım ediyor, kolunu koluna takıyor ve nazikçe odadan çıkarmakla meşguldü. Kardeşi sert başlı bir bir boşanma avukatı olabilirdi, ama pek kimsenin görmediği yumuşak bir tarafı da vardı. Büyükbabasının izi yoktu, ama bazı konuklar ona ve Mollie'ye veda etmekte ısrar ettiler, bu da yaşlı adamla yüzleşme görevini geciktirdi.

"Tekrar bir araya geldiğiniz için tebrikler," dedi büyükannesinin arkadaşlarından biri gülümseyerek. "Umarım birlikte çok mutlu olursunuz. Düğünü sabırsızlıkla bekliyorum, tabii davet edilirse tabii?"

"Elbette olacaksın," dedi Jago neredeyse mekanik bir şekilde. Ama bu fikir, ince bir kumaştaki diken gibi kafasına takıldı ve o bu düşünceden kurtulsa bile izini bıraktı. Artık ayrılımlarının nedenini bildiği için, Mollie ile evlenmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu. Son iki yılı telafi edebilirdi: ona rahat bir hayat, güvenli ve mutlu bir gelecek sunacak kadar parası vardı. Sadece fiziksel olarak değil, ruhsal olarak da birbirlerine çok yaklaşıyorlardı. Mollie, birçok insanın anlamadığı şekilde onu anlıyordu.

. Kendi trajik kayıplarıyla yüzleştiği için, onun yaşadığı kaybı anlıyordu. Onunla, başka hiç kimsede hissetmediği bir bağ hissediyordu. Bu, uzun vadeli bir birliktelik için iyi bir temel değil miydi?

Sonunda, son misafirler de ayrıldı ve Jago, Harriet'e büyükbabasının nerede olduğunu sordu.

"Bahçede, çeşmenin yanında. Jim biraz önce onu temiz hava alması için dışarı çıkardı," dedi. "Hava güzel olduğunda, çoğu öğleden sonra bu saatlerde dışarı çıkar."

"Teşekkürler," dedi Jago, Mollie'nin elini tutarak. "Jim'i görürsen, büyükbabamla özel olarak konuşmam bitene kadar beklemesini söyle."

"Tamam, Bay Jago," dedi Harriet ve Mollie'ye gülümsedi. "Umarım partiden keyif almışsınızdır. Lady Wilde sizi gördüğüne çok sevindi, tek konuştuğu şey buydu. Bu ona büyük bir moral verdi."

"Çok güzel bir partiydi ve yemekler lezzetliydi," dedi Mollie gülümseyerek. "Tüm emekleriniz için teşekkür ederim."

"Benim için bir zevk," dedi Harriet gülümseyerek ve izin isteyerek masaları temizlemeye devam etmek için odadan çıktı.

Jago, Mollie'yi odadan dışarı çıkardı. "Gerçekten bir şey yedin mi?"

"Hayır, ama yemekler çok lezzetli görünüyordu."

"Çok ikna edici bir yalancısın."

"Yılların tecrübesi."

Bahçeye çıktılar ve Jago, tekerlekli sandalyesinde büyük çeşmeye bakan büyükbabasını gördü. Jago, Mollie'nin elini biraz daha sıkı tuttu ve ona baktı. "Karşılaşmaya hazır mısın?"

Yüzünde endişe çizgileri belirmişti. "Kırılgan, yaşlı bir adamı sorguya çekmenin iyi bir sonuç vereceğini sanmıyorum."

"Fiziksel olarak zayıf olabilir, ama zihni güçlü ve yaptıklarının yanına kalmasına izin vermeyeceğim."

Mollie cevap vermedi, ama onun derin bir nefes aldığını duydu. Jago, hiçbir torununun büyükbabasına sormaması gereken sorulara cevap bulana kadar durmayacaktı

torunun büyükbabasına sormaması gereken sorulara cevap bulana kadar durmayacaktı, ama mecburdu. Onun ve Mollie'nin geleceği buna bağlıydı.

Maxwell, çakıl yolda ayak seslerini duymuş olmalıydı, çünkü onlar yaklaşırken sandalyesini onlara doğru çevirdi. "Beni içeri götürecek olanın Jim olduğunu sanmıştım," dedi somurtarak.

"Seninle konuşmak istiyorum," dedi Jago.

Büyükbabası sandalyesinde zorlukla doğruldu, elleri kolçakları beyaz parmaklarıyla sıkıca kavradı. "Mollie'yi geldiği yere geri göndermenin zamanı gelmedi mi?"

Mollie'yi geldiği yere geri götürmenin zamanı gelmedi mi? Onunla bir geleceğin yok. O sana uygun değil."

Jago çenesini o kadar sıkı kapattı ki, bir iki azı dişi kırılabilir diye düşündü. "Görüntüleri biliyorum."

Maxwell'in kalın kaşları çatıldı ve parıldayan bakışlarını Mollie'ye yöneltti. "Ona söyledin mi?"

"Hayır," dedi Mollie.

"Onları kendim buldum," dedi Jago. "Kasanın içindeki kullan-at telefonda.

Bir süredir bunu düşünüyorum. Neden sözde

Şantajcı benimle değil de seninle mi iletişime geçti? Mollie benim nişanlımdı. Şantajın hedefi ben olmalıydım, ama olmadım. Neden?

Maxwell'in bakışları biraz sönükleşti ve koltuğuna daha da gömüldü. "Şimdi ne önemi var? Sorunu ortadan kaldırdım."

"Sorun ben miydim?" Mollie sessiz bir vakarla sordu.

Maxwell onun yorumunu görmezden geldi ve Jago'ya bağırdı. "Senin de baban gibi, kendisine layık olmayan bir kadına deli gibi takıntılı olmana izin veremezdim. Birbirlerine olan takıntıları onların ölümüne yol açtı. Sence senin için bunu mu istedim? Buna bir son vermem gerekiyordu."

"O görüntüleri sen ayarladın," dedi Jago, dişlerini sıkarak. dişler. "Şantajcı falan yoktu, değil mi? Bütün bu zaman boyunca sen miydin?"

Mollie nefesini tuttu. "Sen mi yaptın? Gerçekten o kadar kötü bir gelin adayı mıydım?"

"Seninle kişisel bir mesele değildi," dedi Maxwell. "Jago'yu, babasının izinden gitmesine neden olabilecek bir ilişkiden kurtarmam gerekiyordu." Jago'yu, babasının izinden gitmesine neden olabilecek bir ilişkiden kurtarmam gerekiyordu."

"Babam annemi seviyordu," dedi Jago.

"Sevgi mi?" Maxwell alaycı bir ses çıkardı. "O sevgi değildi, takıntıydı. Onlar kendilerinden başka kimseyle ilgilenmiyorlardı." başka. Birbirlerine olan takıntıları, kariyerlerinden, ailelerinden, çocuklarından daha önemliydi. Ve bu, onların ölümüne yol açtı, seni ve kardeşlerini yetim bıraktı, bu süreçte benim ve büyükannenin hayatını mahvetti. Aynı şeyin seninle de tekrarlandığını gördüm,

tarik tekerrür ediyordu. Seni durdurmak zorundaydım. Babanı durduramadım, ama kendini yok etmeni engellemek benim ahlaki sorumluluğumdu. "Ahlaki sorumluluk konusunda kimseye ders verecek kişi olduğunuzu hiç sanmıyorum sorumluluk konusunda ders verecek doğru kişi olduğunu sanmıyorum," diye karşılık verdi Jago. "O görüntüleri başka kimde var? Sen akıllı bir adamsın, ama bilgisayar becerilerin profesyonel deepfake'ler yaratmaya yetmez."

Maxwell ona sert bir bakış attı. "Bunu yapması için birine para ödedim, ama bunu benim huzurumda o telefonda yaptılar, bu yüzden kopya yok. Onlara nakit ödeme yaptım, bu yüzden kağıt izi kalmadı."

"Öyleyse neden o telefonda o resimleri sakladın?" Mollie, Jago'nun kalbini parçalayan acı dolu bir ses tonuyla sordu.

"Geri dönmeye cesaret edersen diye," dedi Maxwell. "Bu benim sigorta poliçemdi."

"Mollie senin lanet olası gizlilik anlaşmasını ihlal etmedi," dedi Jago. "Onunla konuşmaya çalıştım, ama tek kelime bile etmedi. Ne kadar büyük bir zarar verdiğinin farkında mısın? İkimiz için de iki yıl süren bir cehennem. Yaptığını nasıl haklı gösterebilirsin?"

Maxwell, koltuğunun kolçaklarını daha da sıkı kavradı. "Bana istediğin kadar kız, ama bunu senin için yaptım. Şimdi, Jim nerede? İçeri girmek istiyorum."

Jago, Mollie'nin elini tuttu. "Onu senin için dışarı göndereceğim. Ama önce bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum. O görüntüleri senin için kimin oluşturduğunu bilmiyorum, ama onlar hapishaneye ait. Ve açıkçası, sen de öyle."

Maxwell, kafese kapatılmış huysuz yaşlı bir hayvan gibi homurdandı. "Görüntüleri silebilirsin, kimse farkına varmaz."

"Görüntüleri Mollie için sileceğim, senin için değil," dedi Jago. Elini sıkıca kavradı. "Artık ne ona ne de bana karşı bir gücün yok." Dönüp Mollie'yi malikaneye doğru götürdü, büyükbabasının yarattığı kötülükten uzaklaşmak için çaresizce. Bunu daha önce fark edemediği için öfkeliydi. İki yıl boyunca çirkin gerçeği aramadan geçirmişti. Mollie'yi suçlamıştı altın avcısı olduğunu düşünerek suçlamıştı, oysa gerçekte kendi büyükbabası onu Jago'nun hayatından uzaklaştırmak için şantaj yapmıştı. Kendini nasıl affedebilirdi, müdahaleci büyükbabasını ise hiç affedemezdi.

Odasına döndüklerinde, Mollie hala Jago'nun Maxwell ile olan tartışmasından dolayı titriyordu. Daha önce kimse onun için ayağa kalkmamıştı ve Jago'nun bunu yaptığını görmek, ona bir sevgi ve hayranlık dalgası yaşattı. "Senin için iki yıl cehennem gibi mi geçti?" diye sordu.

Jago elini saçlarına geçirdi, yüzünde hâlâ öfkeyle kaplıydı. "Senin hayatını mahvetmeye ya da benim hayatıma karışmaya hakkı yoktu. Şu anda o kadar öfkeliyim ki, konuşamıyorum bile."

"Orada benim için yaptıkların için teşekkür ederim."

Ona dönüp baktı, öfkesi bir maskeye dönüştü "Senin için ne yaptım ben? İki lanet yıl boyunca senin hakkında en kötüsünü düşündüm. Cevapları daha önce aramalıyım. Senin paranın peşinde olduğunu düşünmem için beni kandırmasına izin vermemeliydim."

"O geçmişte kaldı. Umarım öyle kalır."

Jago, heyecanlı, sarsıntılı, huzursuz adımlarla odada dolaşmaya başladı. Durdu ve ona baktı. "Londra'ya geri dönelim. O adamın yaptıklarından sonra şu anda onun yakınında olmaya dayanamıyorum."

"Peki ya büyükannen?"

O, sert bir iç çekişle kolunu sıvayıp saatine bakmak için geri çekti. "Şimdiye kadar yatmış olmalı. Yarın onu ararım. Ne kadar sürede toparlanabilirsin?"

"Beş dakikada. Fazla eşya getirmedim." Mollie eşyalarını toplamaya başladı, bir yandan bir dakika daha kalmak zorunda olmadığı için rahatlamış, diğer yandan Jago'nun nişanlısı gibi davranarak geçirdiği hafta sonu sona eriyordu. Jago, aralarındaki...

Ne olursa olsun? İlişki? Kaçamak? Daha fazlası?

Londra'ya dönüş yolu çoğunlukla sessiz geçti. Mollie Jago'ya her baktığında, sanki zihninde çeşmenin yanında yaşanan gergin etkileşimi tekrar yaşıyormuş gibi. Yolculuk sırasında seçtiği müzik bile ruh halini yansıtıyor gibiydi, kasvetli Mahler senfonisi, yüzeyin altında akan karanlık duygular için mükemmel bir fon müziğiymiş.

Birkaç saat sonra Bloomsbury'deki Jago'nun Londra'daki konağına vardılar. Güzel döşenmiş eve girdiklerinde, Mollie'nin aklına bir sürü anı geldi. Onun onu buraya ilk kez getirdiğini hatırladı. İlk kez seviştiklerini. İlk kez

birlikte yemek pişirdikleri anı hatırladı. Jago'nun evlilik teklifini ve Jago ona sevdiğini söylememiş olmasına rağmen Mollie'nin bu teklifi kabul etmek için gösterdiği hevesi hatırladı.

Düğüne kadar geçen haftalarda bunu söylemesini ummuştı, ama Jago söylememişti. Jago'nun bazen Jago'nun ona daha önce hiç kimsenin söylemediği o üç küçük kelimeyi söyleyip söylemeyeceğini merak ediyordu.

Jago hafif ceketini çıkardı ve girişteki vestiyere astı. "Sen gidip hazırlanırken ben çantalarımızı içeri getireyim." Yukarı. Hala yolunu biliyor musun? En son buraya geldiğinden beri pek bir şey değişmedi.

Ama her şey değişmişti, dekor veya düzen açısından değil, Mollie değişmişti. Jago'nun iki yıl önce buraya getirdiği kadın değildi artık. Artık daha güçlü, daha dirençli ve ironik bir şekilde, Jago'ya her zamankinden daha çok aşık olmuştu.

Mollie, yukarı kata çıkıp birçok acı hatıranın canlanacağından emin olduğu için alt kattaki banyoyu kullandı. Ama Jago çantalarını getirmek için çok uzun süre bekliyor gibiydi, bu yüzden evin içinde dolaşarak, geçmişte onun gerçek nişanlısı olarak, sahte nişanlısı olarak değil, burada geçirdiği tüm zamanları düşünmemeye çalıştı. Sol elindeki yüzüğe baktı ve bunun gerçek olmadığını kimsenin nasıl anlayabileceğini merak etti. Yüzük, taktığı elmas ve safir küpeler ve kolye kadar gerçek görünüyordu.

Yukarı çıkarken, Mollie pencerelerden birinden dışarı baktı ve Jago'nun arabanın yanında telefonla konuştuğunu gördü. Arabasına yaslanmış, sanki

Konuşma pek hoş geçmedi. Jack'e olanları anlatıyor muydu? Yoksa Jonas'a mı? Ama onun kardeşlerinden herhangi birine özellikle yakın olduğunu hissetmiyordu. Jago'nun, iyi ve kötü zamanlarda dayanacak kimsesi olmayan, iyi ve kötü zamanlarda dayanacak kimsesi olmadığı için onun kadar yalnız olduğunu düşündü.

İçini çekti ve merdivenlerden yukarı çıkmaya devam etti, ta ki onun Yatağına kadar merdivenleri çıkmaya devam etti. Kapıyı itip içeri girdi ve odayı gözleriyle süzdü. Pek bir şey değişmemişti. Duvarlar hala beyazdı, yatak çarşafı en yüksek kalitedeydi, komodin lambaları kristal ve pirindendi. Halı kalın ve yumuşaktı ve banyo her zamanki gibi her zamanki gibi lüks, yağmur duş başlıklı bir duşakabin ve diğer duvarda ikiz lavabo ve aynalar vardı. İkinci lavaboda

ikinci lavaboda kadınsı eşyalar yoktu, sadece Jago'nun tıraş seti ve kolonya vardı. İki yıl ayrı kaldıkları süre içinde burayı onunla paylaşan biri olmuş muydu? İlk yıl kimseyle çıkmadığını söylemişti. Bu ne anlama geliyordu? Hâlâ onu sevdiği anlamına mı geliyordu? İtiraf etmek istediğinden daha çok onu özlediği anlamına mı geliyordu? Yoksa hiç söylemediği halde hâlâ onu sevdiğini umarak aptallık mı ediyordu? Geçmişte ve şimdi, aşık bir erkek gibi davrandığı zamanlar olmuştu. Duygularını sözlü olarak itiraf etmek yerine, davranışlarına güvenmek yeterli miydi? O sözleri ona ilk söyleyen kişinin o olmasını arzuluyordu. İkinci kez onun bunu yapacağını ummak aptalca mıydı?

Mollie yatak odasından çıktı ve misafir odasının kapısını açtı. Güneş ışığından uzak bir masanın üzerinde duran düğün pastası, yani *kendi* düğün *pastası* karşısında gözleri şaşkınlıkla büyüdü. Dört katlı pasta hala sağlamdı, ancak krema bazı yerlerde eski porselen gibi çatlamış görünüyordu. Pastanın üstünde birbirine sarılan marzipan gelin ve damat, Mollie ve Jago'ya şaşırtıcı derecede benziyordu, bu da düğün pastası tasarımcısı Tessa Macclesfield'in uzmanlığının bir göstergesiydi. Mollie pastaya yaklaştı ve onu bir hayalet ya da bir hayalet gibi, kendi hayal gücünün bir ürünü gibi kendi hayal gücünün bir ürünüymüş gibi baktı. Elini uzattı ve her katın üstünü ve altını çevreleyen narin dantel şekerlemeyi dokundu. alt kısmını çevreleyen narin dantel süslemeye dokundu. Küçük bir parça koparak masanın üzerine düştü ve yumuşak bir ses çıkardı, bu ses Mollie'nin omurgasından bir titreme geçmesine neden oldu.

Jago pastayı saklamıştı.

Mollie pastaya bakmaktan kendini alamıyordu ve onu saklamasına Onu saklamasına neyin sebep olduğunu merak ediyordu. Bu şartlar altında, Wildewood Malikanesi'ndeki hizmetçilere pastayı yok etmelerini söylemez miydi? Başka ne ? O ana kadar düğün elbisesine ne olduğunu merak etmemişti ne olduğunu merak etmemişti. Düğün, Wildewood'un yemyeşil bahçelerinde

Wildewood'un yemyeşil bahçelerinde yapılacaktı, bu yüzden aceleyle ayrıldığında, en temel eşyalardan başka hiçbir şeyi yanına almaya vakti olmamıştı. Gözleri duvardan duvara uzanan gömme dolaplara takıldı ve bir robot gibi onlara doğru ilerledi, eli sol kapıdaki sol kapının kristal topuzuna uzandı. Kapı yumuşak bir gıcırtyla açıldı ve orada asılı duran gelinlik ve duvağı görünce nefesini tuttu. Kalbi

boğazına kadar çıkmış, nefes alamayacak kadar hızlı atıyor, yumruk atıyor, dövüyordu. Elini uzattı, ipek ve dantele dokundu ve parmaklarının arasından geçirdi.

Arkasında bir ses duydu ve nefesini tutarak döndü, elini boğazına götürdü ve Jago'nun orada anlaşılmaz bir ifadeyle durduğunu gördü.

"Pastayı ve elbiseyi sakladın mı?" Sesi ince bir iplik gibi çıktı.

Odaya doğru ilerleyerek ona yaklaşmış, ama ona dokunmamıştı. Elini pasta ve elbiseye doğru salladı. "

Bu, büyükbabamın sana olan takıntım hakkındaki görüşünü doğruluyor olabilir, ama bir daha kimseye evlenme teklif etmemem gerektiğini hatırlatmak için bunlara ihtiyacım vardı
"

Mollie, pastanın çatlamış fondan kadar kuru hissettiren dudaklarını nemlendirdi. "Tek nedenin bu mu?"

Jago'nun gözleri kapalıydı, ama dudakları ince bir çizgi halindeydi. "Beni terk ettiğinde çok öfkelenmiştim. Hiç kimseye sana yaklaştığım kadar yaklaşmamıştım, ama sen gittin ve ben son iki yıldır öfkemi içimde besledim."

"Yakın mı? Benden çok uzak durdun," dedi Mollie.

"En azından seni ailemle tanıştırdım," dedi Jago kaşlarını çatarak. "Bana bir erkek kardeşin olduğunu bile söylemedin, yetiştirilme tarzınla ilgili gerçeği de söylemedin."

Mollie dolap kapısını kapatarak giymediği gelinliğini gizledi. Gelinlik, düğün pastası gibi onu alay ediyor gibiydi.

ikisi de ona sahip olmaya çok yaklaştığı şeyi hatırlatıyordu.

son anda elinden alınmak için. "Seni sevdiğimi söyledim, bu yüzden sanırım duygusal olarak senden çok daha hazırdım.

Sen bana çocukluğundan, anne babanı trajik bir şekilde kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu ancak kısa süre önce biraz anlattın. Bu tür şeyleri içine atıp, kederini hiç ifade etmemek sağlıklı değil. İnan bana, biliyorum çünkü ben de aynısını yapıyorum."

Jago düğün pastasına doğru yürüdü, parmağıyla pastayı dürttü, kapüşonlu gözlerinin arasında derin bir kaş çatışı vardı. "O günle ilgili her şeyi hatırlıyorum, o gün sadece beş yaşında olmama rağmen." Derin bir nefes aldı ve ona dönerek baktı. "Benim dünyam, benim

Polis, uçak kazasını büyükannem ve büyükbabama haber vermek için geldiğinde, güvenli ve mutlu hayatımız bir anda yok oldu. Büyükannemin sürekli devam etti, sanki bir siren gibiydi. Kimse onu teselli edemedi. Jack ve ben elimizden geleni yaptık, ama Jonas sadece üç yaşındaydı. Her şeyin bir anda nasıl değiştiğini anlayamayacak kadar küçüktü.

her şeyin bir anda nasıl değiştiğini anlayamayacak kadar küçüktü.

"Oh, Jago, çok üzıldüm. Çok korkunç, çok acı verici olmalı..."

Acısını önemsemeyen sert bir ses çıkardı, ama kadın onun koyu mavi bakışlarında acının gölgesini görebiliyordu. Yaralı gözler. Kibir ve gururun ardında bir acı dünyasını gizleyen gözler.

ve gururun arkasına saklayan gözler. "Büyükbabam duygusal olarak hiç ulaşılabilir bir adam değildi ve tek çocuğu, tek oğlu olan Jack'i kaybetmesi onu daha da

kaçınır hale getirdi." Boğuk bir iç çekişle, hüzünlü bir ses tonuyla devam etti. "Geriye dönüp baktığımda, Jack'i ve beni, anne babamızın ölümünden bir veya iki ay sonra yatılı okula gönderdiğini düşünüyorum, çünkü kaybını hatırlamak istemiyordu. Jonas, elbette, çok

gençti, ama altı yaşında başka bir yatılı okula gitti." "Bu çok acımasızca.

Ya zavallı büyükannen? Torunlarının yanında olması torunlarının yanında olması, acısını atlatmasına yardımcı olmaz mıydı?"

Ona sert bir bakış attı. "Büyükbabam öyle demiyordu. Büyükannemizi üzmemek için ebeveynlerimiz hakkında konuşmamız yasaktı. Büyükannemizin kederini tetiklememeleri için ebeveynlerimizin tüm fotoğrafları kilitli bir yerde saklanıyordu."

"Ailenin fotoğrafları var mı?" "Çalışma odamda."

"Onları görebilir miyim?"

Bir an tereddüt etti ve Mollie onu çok zorladığını düşündü. Ama sonra birkaç kez gözlerini kırptırdı ve ona aşağıya inmesini işaret etti.

Kısa bir süre sonra, Jago masasının çekmecesini açtı ve eğilip bir fotoğraf albümünü çıkardı. Albümünü masanın üzerine koydu ve masayı aralarına bariyer olarak kullanarak ona doğru itti. "Okul tatillerinde yaptığım ziyaretlerden birinde bunları bulmayı başardım. Sömestr tatillerinde Wildewood'a pek gitmezdik, çünkü

büyükbabamız, büyükanнемimizin çocuk bakımı yükünü hafifletmek için bizi genellikle çeşitli kamplara ve tatil programlarına gönderirdi."

Mollie albümü ilk sayfadan açtı. Orada, muhtemelen Jago'nun anne babasının düğün fotoğrafı vardı.

Çift birbirlerine o kadar şefkatle ve sevgiyle bakıyordu ki, Mollie'nin gözleri yaşlarla doldu. Gözlerini kırıştıtırarak yaşları sildi ve "Çok aşık ve çok mutlu görünüyorlar" dedi.

"Evet, dedem buna *takıntı* derdi, ama ben onların birbirlerini gerçekten sevdiklerini düşünüyorum. Onları hiç tartışırken görmedim ve

birbirlerine karşı çok sevgi doluydu, bazen utanç verici derecede."

Sesinde alaycı bir gülümseme vardı.

Mollie parmağını plastik koruyucunun arkasındaki fotoğrafın üzerinde gezdirdi. "Babanıza benziyorsunuz. Kardeşleriniz de öyle."

"Wilde'ların mavi gözleri, ama Jack'inkiler daha açık tonlu."

Mollie bir sonraki sayfaya geçti ve Jago'nun annesinin yeni doğmuş bebeğini kucakladığını, gururlu babasının ise karısına ve çocuğuna gülümseyerek baktığını gördü. Annesi, Mollie'ye benzeyen açık kahverengi saçlara sahipti ve kendi bebeğini, Jago'nun bebeğini kucağına alıp alamayacağını merak etmesine neden oldu. İki yıl önce bu ihtimal vardı, ama şimdi durum farklıydı ve nişanları gerçek bir nişan değil, bir maskaralıktı. Birkaç sayfa daha çevirdi ve Jago'nun anne babası ile Jago'nun bebeklik fotoğrafına geldi. Bu sefer Jago babasının kucağındaydı; annesi ise dizinde oturan somurtkan Jack'i tutuyordu. Mollie, Jago'nun minik yüz hatlarını ve babası tarafından nazikçe kucağında tutulan, siyah saçları olan kafasını inceledi. "Çok sevimli bir bebektin."

Jago homurdandı. "Görünüşe göre, ben iyi uyuyan bir bebek değildim ve Jack ben doğduğumda çok kıskançtı. Bizim ne kadar yaramaz olduğumuzu düşününce, neden üçüncü bir çocuk yaptıklarını sık sık merak ederim. Ama bir dadıları vardı, sanırım bu yardımcı oldu."

Mollie, ailenin etkileşimini gösteren birkaç sayfayı daha çevirdi: üçüncü oğulları Jonas'ı karşılama, doğum günü partileri, Noel... egzotik yerlerdeki tatiller, herkes mutlu görünüyor ve geleceğin ne getireceğinden habersiz. Albümdeki son fotoğraf, Jago'nun ebeveynlerinin arka planda canlı bir gün batımıyla birbirlerine gülümsedikleri bir fotoğraftı.

"Bu, onların çekilmiş son fotoğrafıydı," dedi Jago hüzünlü bir ses tonuyla.

Mollie albümü kapattı ve masanın üzerinden ona doğru itti. "Neden bunlardan birkaçını çerçeveletip evin çeşitli yerlerine asmıyorsun?"

Jago'nun yüzündeki ifade, sanki görünmez ipler yüz kaslarını çekiymuş gibi gerildi. "Kaybettiğim şeyi her gün hatırlamaya ihtiyacım yok."

"O zaman neden pastayı ve elbisemi her zaman göreceğin bir yerde saklıyorsun?"

Yüzünde bir gölge belirdi. "O odayı kullanmıyorum. Çoğunlukla kilitli."

Mollie, onun yüzleşmek istemediği çoğu şeyle bu şekilde başa çıktığını düşünmeden edemedi: duygularını, kederini, acısını kilitleyerek. Ama o da aynı şeyi yapmamış mıydı? Kendini yeniden keşfetmek, çocukluğunun üzücü yükünü içermeyen bir versiyonunu yeniden yaratmıştı. Tüm o travmatik anılar kilitlenmişti, asla incelenmeyecek, üzerinde durulmayacak, analiz edilmeyecek. "En güçlü duygularını kilitlemek sağlıklı mı sence?"

Jago albümü çekmeceye geri koydu, çekmeceyi kapattı ve keskin bir tıklama sesiyle anahtarı çevirdi. "Başka bir yol bilmiyorum."

"Öğrenebilirsin."

"Motivasyonum olması lazım, ama yok." Sesindeki inatçı tavır, bakışlarına da yansımıştı.

"O zaman neden bana evlenme teklif ettin?"

Jago masanın arkasından çıktı ve yanına geldi. "Birbirimize çok yakıştığımızı düşünmüştüm."

"Yatakta mı?"

Ağzı büküldü ve gözlerinde karanlık bir parıltı belirdi. "O konuda kimse sana yaklaşmadı." Elini uzattı ve hafif bir dokunuşla kızın yanağına dokundu, bu dokunuş kızın omurgasında bir titreme yarattı.

Özlem

içinde derin bir ağrı uyandı, yatıştırılmak için yalvaran bir ağrı. "Hâlâ anlamıyorlar." Sesi derin bir uğultuya dönüştü ve gözleri ağzına indi.

Mollie titrek bir nefes aldı, onun büyüleyici bakışlarının etkisi altında kalmıştı

büyüleyici bakışlarının büyüüne kapıldı. Ona olan ihtiyacı, mantıklı beynini gölgede bıraktı ve şu anda mantıklı olması gerekiyordu, geçen seferki gibi duygularının onu yanıltmasına izin vermemeliydi. "Ne diyorsun? Nişanımızı devam etmemizi mi istiyorsun?"

Gözlerinde bir şey parladı. "İkimiz de birbirimizi istiyoruz. Tekrar denemek mantıklı. Evlen benimle Mollie, bu sefer doğru düzgün yapabiliriz. Aramızda kimse yok, kimse seni hayatımdan uzaklaştırmak için şantaj yapmıyor. Artık birlikte olabiliriz."

Mollie evet demek istedi, ama ne tür bir evlilik teklif ediyordu? "Bunu büyükbabana bir tür intikam olarak mı istiyorsun? Bizi sonsuza kadar ayırma planını bozmak için mi?"

Kaşlarını çatarak gözlerinin arasına bir çukur oluştu. "Sana bunu soruyorum çünkü benim karım olmanı istiyorum."

"Ama beni sevdiğini söylemedin. Bu, evlilik için bir ön koşul değil mi?"

"Aşk, kimsenin gerçekten güvenemeyeceği geçici bir duygudur," dedi Jago.

"Benden güvenebileceğin şey maddi güvence. Bu, hayatın boyunca arzuladığın bir şey, değil mi?"

"Evet, ama aynı zamanda sevilme de istiyorum. Birine karşı intikam almak için kullanılmak istemiyorum."

"Büyükbabamın benim teklifimle hiçbir ilgisi yok," diye ısrar etti, hala kaşlarını çatmış halde. "Sen ve ben iyi bir takımız. Birbirimizi anlıyoruz, aramızda iyi bir kimya var ve bu en pratik ve mantıklı seçenek. Yeniden başlamak, son iki yılın zararını telafi etmek için. En azından bunu sana borçluyum."

Mollie'nin göğsü sevinç yerine acı ile doluydu. Evlenme teklif etmişti, ama bu onun istediği evlilik değildi. Önceki teklifinden hiçbir farkı yoktu. O değişmişti, ama o değişmemişti. Duyguları hala fotoğraf albümü gibi kilitliydi.

"Aramızda hiç gerçek bir şey oldu mu?" Mollie, sesi titreyerek sordu.

"Bana öyle geliyor ki, sen ruh ikizi değil, bir eş arıyorsun."

"Aramızdaki şey, parmağındaki yüzük kadar gerçek."

Mollie şok içinde sol eline baktı. Sonra tekrar onun gözlerine baktı.

"Bu... gerçek mi?"

"Bir mücevherci arkadaşşımdan onu bulmasını istedim. Bir rehin dükkanında buldu."

"Neden bana sahte olduğunu düşündürdün?"

"O zamanlar iyi bir fikir gibi gelmişti."

"Yani benim altın avcısı olduğumu düşündüğün zaman gibi mi?"

Jago dudaklarını inceltip, "Bunun için özür diledim. Benim paramın peşinde olmadığını biliyorum." dedi.

"Yine de bana evlenmenin avantajlarından biri olarak maddi güvenliği göstererek evlenme teklif ettin," dedi Mollie acı bir şekilde.

"Bu çok büyük bir avantaj. İstediğin her şeyi verebilirim. Sana ve kardeşine her şeyi sağlayabilirim. Hiçbir şeyden mahrum kalmayacaksın."

"En çok istediğim tek şey hariç."

Jago, hayal kırıklığıyla kesik kesik bir nefes verdi. "Çok fazla şey istiyorsun."

"Sen de çok az şey sunuyorsun."

Kaşları daha da çatıldı, gözleri sertleşti. "Yani teklifimi kabul etmiyor musun?"

Mollie, ona dokunmasın diye ondan uzaklaştı. Onun dokunuşu, bir anda iradesini yok edebilirdi. "Senin büyükannen gibi olmak istemiyorum, yıllarca onu olduğu gibi görmeyen bir adamla evli kalmak istemiyorum.

Onu hak ettiği şekilde sevmeyen, ona saygı duymayan ve değer vermeyen bir adamla yıllarca evli kalmak istemiyorum."

Öfke, kibrit çakılması gibi gözlerini alevlendirdi. "Beni büyükbabamla karşılaştırma. Ben ona hiç benzemiyorum."

"Sana hiç seni sevdiğini söyledi mi?"

"Hayır."

"Peki annenle baban?"

Boğazı sıkıca yutkunarak yukarı aşağı hareket etti. "Evet." Bu kelime zorla ağzından çıkmış gibiydi ve bakışları gözlerinden bir gölge geçti. "Onlara da söyledin mi?"

Jago ondan uzaklaşıp masanın arkasına döndü, bir eliyle saçlarını taradı. "Teklifimi kabul etmeyeceksen, en azından ilişkimizi olduğu gibi sürdürmeyi düşün. Büyükannem hala gerçeği kabul edecek kadar iyi değil."

Mollie bunun, sonunda kendine karşı dürüst olabilmek için tek şansı olduğunu biliyordu. İstediği, ihtiyacı olan ve hak ettiği şeye karşı dürüst olmak.

Onun teklifini kabul etmek, evliliğin ne olması gerektiğine dair inancını, karşılıklı sevgi, saygı ve sadakatle dolu olması gerektiğine dair karşılıklı sevgi, saygı ve sadakatle dolu olması gerektiğine inandığı evliliğin kutsallığını bozacaktı.

Bu, onun özlemini çektiği güvenceydi, maddi rahatlık değil, duygusal güvenlik ve eminlik.

"Bunu yapamam, Jago."

Yüzünde hayal kırıklığı belirtisi yoktu. Sanki Ona kuru temizlemeden kıyafetlerini alamayacağını ya da benzer bir banal şey söyledi. "Bu senin kararın. Seni zorlayamam."

Mollie parmağından nişan yüzüğünü çıkarıp ona uzattı. "Bana bunun gerçek olduğunu söylemeliydin. Bana biraz büyük olduğu için kaybedebilirdim."

Adam, Mollie'nin uzattığı eli görmezden geldi. "Yani benden ikinci kez kaçıyorsun?"

Mollie öne çıktı ve yüzüğü onları ayıran masanın üzerine koydu. Kolyesini ve küpelerini çıkarıp yüzüğün yanına koydu. "Bu, geçen seferki gibi değil. O zaman korkuyordum, o görüntüler sadece beni değil, seni ve kardeşimi de incitecek diye korkuyordum. Bu sefer, başım dik gidiyorum. Yüksek. Hayatımın geri kalanını gerçek aşk olmadan yaşamayı hak etmiyorum. Çocukluğumu öyle geçirdim ve yetişkin hayatımda da buna razı olmayacağım.

Çenesi bir an hareket etti ve sanki ona uzanma dürtüsünü kontrol etmeye çalışır gibi ellerini ceplerine soktu. "Hata yapıyorsun, Mollie. Hiç kimseye evlenme teklif etmedim, sadece sana."

"Yani onur duymalı mıyım? Minnettar mı olmalıyım?" Mollie inanmaz bir ifadeyle sordu. "Sefalet içinde yaşadım. Pislik ve ihmal içinde büyüdüm. Üvey annem ve üvey babam aşırı dozda uyuşturucu aldıktan üç gün sonra, üvey kardeşimle birlikte ölü bedenlerinin yanında bulundum.

Bütün hayatım boyunca birinin beni sevdiğini söylemesini bekledim, ama sen bunu yapamıyorsun ya da yapmıyorsun, her ne kadar hayatının geri kalanını benimle geçirmek istediğini söylüyorsan da. Senin seçtiğin gelin olduğum için minnettar ya da onurlu değilim

. İş tanımı şu anki halimi yansıtmıyor." Kapıya doğru döndü ama üç adım attıktan sonra onun sesi onu durdurdu.

"Nereye gideceksin?"

O da ona dönerek, "Kendime kalacak bir yer bulmak için yeterli param var. Senin yardımına ihtiyacım yok, istemiyorum da" dedi.

Tek istediğim senin sevgin.

"En azından bu gece kalacak bir yer bulmama izin ver, böylece düşüncelerini toparlayabilirsin," dedi Jago.

"Ben yetişkin biriyim, Jago. Kendime otel odası ayırtabilirim."

Gözleri, sanki bir şey arıyormuş gibi, onun gözlerinin arasında dolaştı. "Gerçekten *hayır* diyorsun, değil mi?" Ses tonunda, onun kendisini reddedeceğini hiç hesaba katmamış gibi bir inanmazlık vardı. Wilde ailesinin meşhur kibri bir kez daha ortaya çıkmıştı.

"Gerçekten *hayır* diyorum." Sonra, terk edilmiş düğün pastasındaki fondan gibi kalbi parçalanmış olsa da, arkasını dönüp bakmadan çalışma odasından çıktı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

JAGO, onun peşinden koşup fikrini değiştirmesini rica etmeyi düşündü. ama onun reddedilmesinin kendisini ne kadar incittiğini kabul etmek istemiyordu. Göğsünü saran acıyı görmezden geldi; karnındaki ağrıyı, ağzında bile tadabildiği acı ve hayal kırıklığını önemsemedi. Mollie ile bitmemiş bir işi vardı, ama o onunla işini bitirmişti. O, sahip olamadığı şey için yalvaran, ağlayan, sızlanan ve dişlerini gıcırdatacak türden bir adam değildi. Mollie kararını vermişti ve o da bunu kabul etmek zorundaydı, ama lanet olsun, bu onu hiç beklemediği şekilde incitmişti. ilişkilerini sürdürmeyi, kaybedilen iki yılı telafi etmek için tam bir döngü oluşturmayı dört gözle bekliyordu. Geri getiremeyeceği o iki sefil yıl. Tabii ki, öfkesinin çoğu Mollie'ye takıntılı olduğunu düşündüğü için büyükbabasına yönelmeliydi. Belki de öyle idi, çünkü tek düşünebildiği şey Mollie idi. Onun tadı, vücuduna değdiği hissi, ona gülümseme şekli, ona baktığında erimesi ama artık böyle olmayacaktı çünkü o, onun sunabileceğinden daha fazlasını istiyordu.

Jago, artık bayatlamış ve parça parça dökülen düğün pastasına baktı. Neden onu ve gelinliği saklamıştı? başarmak istiyordu?

Sadece büyükbabasının müdahalesi yüzünden değil, Mollie'nin ondan çok şey sakladığı için de mahkumdu, çocukluğunun acımasız detayları, hiçbir çocuğun çekmemesi gereken yoksulluk ve ihmal. Kendi Çocukluğu trajedilerle dolu geçmişti, ama en azından o ve kardeşleri büyükannelerinin sevgisini görmüşlerdi. Ancak ne o ne de Mollie acı dolu çocukluklarını kimseye anlatmamışlardı; birbirlerine

birbirlerine nişanlanmışlardı, ama gerçek kişiliklerini değil, kendilerinin farklı versiyonlarını sunmuşlardı. Kamuoyuna sundukları kişilikleri, kimlikleri, gerçekte kim olduklarının özü değil.

Jago kapıyı kapattı ve hizmetçisine ev hizmetçisine pastayı bir kez ve sonsuza kadar ortadan kaldırmasını söyleyeceğini söyledi. Gelinlik... Başka birinin giymesi için hayır kurumuna bağışlama düşüncesi midesini burktu. Mollie için özel olarak yapılmıştı.

ona aitti, bu yüzden ona kurye ile gönderip, istediği gibi yapmasını sağlayacaktı. Ama sonra onun başka biriyle evlendiğini düşündü ve midesi sanki zehir yutmuş gibi ekşidi ve kramp girdi.

Belki de büyükbabası haklıydı: Mollie'ye takıntılıydı ve buna hemen son vermesi gerekiyordu.

* * *

Mollie, Edinburgh'daki dairesine yeni dönmüştü ki, rehabilitasyon merkezinden Eliot'un taburcu olduğunu bildiren bir telefon aldı. Umutsuzluk onu yumruk gibi vurdu, onun tamamen iyileşmesi için beslediği umut ve hayalleri yok etti. Bu kabus hiç bitmeyecek miydi? Onun için yardım almak için ne kadar para harcamıştı? Ne kadar fedakarlık yapmıştı? Hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Annesi ve üvey babasının cesetleriyle birlikte sefil bir pansiyonda kaldığı zamanlarda bile, en azından Eliot yanındaydı.

Şimdi ise tek başınaydı.

Eliot'un nerede olduğunu kimse bilmiyordu. Hayal gücü onu çılgına çeviriyordu

ve Glasgow'da karanlık bir sokakta ona kontamine bir ilaç enjekte ettiği korkunç senaryolarla onu delirtiyordu ve bunu engellemek için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Başarısız olmuştu. Onu çocukken ve şimdi de yetişkin olarak güvende tutmakta başarısız olmuştu.

Jago'nun teklifini kabul etse bile, hiçbir para Eliot'un kendini yok etmesini engelleyemezdi.

...garip bir şekilde, Jago'nun yapması gereken de tam olarak buydu. Birini sevmeye kendini adanmak.

Ebeveynlerini kaybettiği gibi o sevgiyi de kaybetme korkusuyla kalbini açmaktan kaçınmak yerine. Mollie, Jago'nun kalbini kilitlemesinin ardındaki nedenleri anlıyordu, tıpkı Eliot'un

'in seçimlerinin derin bir acı ve kayıptan kaynaklandığını anladığı gibi, ama ikisini de düzeltmek ona düşmezdi. Bunu anlaması uzun zaman almıştı, ama kontrol edemeyeceğiniz, onaramayacağınız, geri getiremeyeceğiniz bazı şeyler vardı.

Ancak yeniden inşa edebilirdin ve şimdi o da buna odaklanacaktı. Her gün, en büyük hayali Jago'nun onu sevmesi olsa da, bu onun kontrolü dışında olsa da. Odaklanması gereken başka hayalleri vardı ve bunlar farklı bir şekilde tatmin edici olacaktı.

* * *

Üç hafta sonra, Mollie Londra'da bir haftalık cilt bakımı atölyesine katıldı katıldı. Bu pahalı bir işti, ama bu atölyeye katılmak, kendi uzmanlık kliniğini kurma hedefine bir adım daha yaklaşmak anlamına geliyordu. Sürpriz bir şekilde, konferansa kayıt olurken, hem atölye hem de otel konaklamasının tamamen ödeneceği anlamına gelen bir Cinderella bileti aldı. Bu, tam da ihtiyacı olan şansdı. Kardeşi

sonunda onunla iletişime geçerek Londra'ya taşındığını ve her müşteriye yolculuklarında yardımcı olmak için mentorlar atanan günlük bir rehabilitasyon merkezine giderek iyi olduğunu bildirdi.

iyileşme. Bu, Mollie'ye onunla görüşüp iyi olduğunu doğrulamak için bir araya gelmek için bir neden daha verdi. Onunla öğle yemeğinde buluştu ve o şaşırtıcı bir şekilde ayık görünüyordu ve temiz kaldığına dair ona güvence verdi. Kendisiyle çok iyi anlaşılan bir terapistle çalışıyordu ve o zamandan beri uyuşturucu veya alkolle kendini uyuşturmaya gerek kalmadan önemli ilerleme kaydetmişti.

uyuşturucu veya alkolle kendini uyuşturmaya gerek kalmadan önemli ilerleme kaydetmişti.

Mollie onun sözüne güvenmek zorundaydı, ama şimdiye kadar gördüklerinden, her şey yolunda gidiyor gibi görünüyordu.

Keşke kendisi için de aynı şeyi söyleyebilseydi. Yalnız, üzgün, depresif ve kimsenin onu sevmeyeceği umudunu kaybetmişti. Tek istediği aşk Jago'nunkiydi, ama bu bir mucize istemektir ve hayatında iki mucize olacağını düşünecek kadar aptal değildi. Kardeşinin iyileşmesine şükretmesi gerekmez miydi? Neden şansını zorlayıp Jago'nun sonunda ona kalbini açacağını hayal etsin ki?

Londra'nın merkezindeki lüks bir otelde düzenlenen atölyede geçen uzun bir günün ardından, Mollie odasına gitmek için asansöre binmek üzereyken, bir kadın arkadaşı tarafından fuayeye eşlik edilen yaşlı bir bayan gördü. Elsie Wilde ve Wildewood'da Wilde ailesine hizmet eden hizmetçi Harriet olduğunu görünce gözleri fal taşı gibi açıldı ve kalbi hızla çarpmaya başladı.

Wildewood'da Wilde ailesine hizmet eden hizmetçi olduğunu fark etti.

Mollie, asansör kapıları açıldığında çalan zili duymazdan geldi ve dönüp kadınlara doğru yürüdü. Kadınlar, Mollie onlara yaklaşırken gülümsediler.

"Mollie, tam zamanında yakaladım seni," dedi Elsie. "Benimle akşam yemeğine çıkmak ister misin? Bu oteli çok seviyorum. Burası Jago'nun otellerinden biri olduğunu biliyor muydun? On sekiz ay önce satın aldı ve yenilenmesi yeni bitti. Muhteşem, değil mi?"

Mollie'nin midesi kopmuş bir asansör gibi aşağıya düştü. "Jago'nun mu?" diye soluk soluğa sordu.

Elsie gülümsedi. "Atölyenin sessiz sponsoru o. Her zamanki tarzı değil, ama işte böyle. Erkekler aşk için her şeyi yapar."

Mollie, akvaryumdan atılmış bir balık gibi ağzını açıp kapattı. "Ben... Yani, bilseydim asla gelmezdim..." O

Cinderella biletinin arkasında ne vardı? Rezervasyon sistemine adı girilmiş ve bu sayede ücretsiz olarak içeri girmiş olabilir miydi? Ne Ne yapacağını bilmiyordu, bir şey yapmaya cesaret edemiyordu. Belki de büyükbabasının yaptıklarından duyduğu suçluluk duygusu, onun cömert davranışlarına neden olmuştu. Bu, duygularında bir değişiklik olduğu anlamına gelmeyebilirdi.

"Şimdi, akşam yemeğine gelelim. Sizin için de uygunsa, odamda yemek yemeyi tercih ederim. Güzel bir sohbet ederiz ve basın da bizi rahat bırakır," dedi Elsie. "Yarım saat sonra diyelim mi? Bu aralar erken yemek yemeyi seviyorum. Özellikle Wildewood'dan geldikten sonra, çok erken yatıyorum."

"Harika olur, teşekkürler," dedi Mollie.

Harriet gülümseyerek oda numarasını verdi. "Görüşmek üzere."

* * *

Jago, bir emlak anlaşması sözleşmesinin ayrıntılarını incelemek için işte kalıyordu, ama kelimeler gözünün önünde bulanıklaşıyordu.

gözleri. Mollie onu terk ettiğinde iki yıl önce olduğu gibi kendini işe atmıştı, ama o zaman olduğu gibi, şimdi de hayatındaki boşluğu hiçbir şey dolduramıyordu. Eskiden bir anlaşmayı imzaladığında tatmin duygusu hissederdi

Ancak bu kez, anlaşmayı imzaladıktan sonra, içini bir tür *boşluk* hissi kapladı.

? Başardıklarını kim umursuyordu? Ne kadar para kazandığı kimin umurundaydı? Kesinlikle onun umurunda değildi. Hiçbir şey umurunda değildi, Mollie'den başka hiçbir şey düşünemiyordu. Büyükannesinin doğum günü hafta sonu hayatındaki boşluğu doldurmuştu, ama ikinci evlilik teklifini reddedince, onu terk ettiğinde hissettiğinden daha kötü hissetmeye başlamıştı. İki yıl boyunca ona karşı büyük bir öfke beslemişti, ama şimdi bu öfke büyükbabasına yönelmişti. Ama bu da anlamsızdı. Maxwell'in değişmesi pek olası değildi ve Jago hayatına devam etmek zorundaydı. Bu kasvetli ruh halinde durumda kalamazdı. Ama aynı zamanda kendine de büyük bir öfke besliyordu. Yaralı gururu onu Mollie'nin peşinden gitmekten alıkoymasaydı, son iki yılı önleyebilirdi. Nerede olduğunu bulmak için elinden geleni yapmıştı, ama birkaç kez telefon ve mesajla denedikten sonra onunla iletişime geçmek için hiçbir şey yapmamıştı. O telefonunda onu engelledi ve o da bunu, onun kendisiyle artık hiçbir şekilde iletişim kurmak istemediği anlamına geldiğini düşündü. Daha fazla çaba göstermediği için kendine çok kızgın ve hayal kırıklığına uğramıştı. Kibir ve gururla gözleri kör olmasaydı, orada olanı göremeyeceği için. Mollie'yi kaybetmesinin suçlusu oydu. Evet, burnunu her şeye sokan yaşlı büyükbabası da bunda büyük payı vardı, ama Jago ona güvenmeli, kendi kalbine güvenmeliydi.

Ofisinin kapısı sertçe çalındı ve Jack, bir elinde bir şişeyle içeri girdi. Tipik, diye düşündü Jago. Jack davet edilmeyi bekleyen biri değildi; bir şey isterse, onu alırdı. Jago, kardeşinin onu terk eden bir kadın için birkaç yıl boyunca acı çekeceğini hayal edemiyordu. Onun yerini ve bunun için bir an bile vicdan azabı çekmezdi.

"Hey, bir içki içmek için vaktin var mı?" dedi Jack, Jago'nun masasına şişeyi bırakmak için yanına yaklaşıp karşısındaki sandalyeye oturdu. masa, bacakları her zamanki kendine güvenen duruşuyla genişçe açılmıştı.

"Ne zamandan beri mesai sonrası birlikte içki içiyoruz?" diye sordu Jago, şüpheyle gözlerini kısarak.

"Evet, biliyorum. Biz o tür kardeşler değiliz, değil mi?" Jack bunu pişmanlık duymadan, sadece bir gerçeği belirtircesine söyledi.

"Ee, ne var ne yok?"

"Jonas'tan haber aldın mı?" diye sordu Jack. "Hayır. Sen?"

Jack'in kaşları çatıldı ve buz mavisi gözlerinde bir endişe parıltısı belirdi. "Daha önce gizli görevlerde çalıştığını biliyorum, ama aylardır haber yok. Sana

Çocuklar, bu gece bir şeyler yapmaya ne dersiniz?

Ayrılmadan önce, onunla tüm ilişkisini kesmek istediğini söyledi. O, takipçi tipli birine benzemiyordu. Ve ben onun ona gerçekten aşık olduğunu düşünmüştüm.

"Ne zamandan beri ilişkilerin savunucusu oldun? Aşık olmaya en şüpheli kişi sensin sanıyordum?"

Jack eğri bir gülümseme attı. "Evet, pek çok sözde aşık çiftlerin boşanma sırasında birbirlerini paramparça ettiklerini gördüm, bu yüzden sonsuza kadar mutlu yaşama inancım kalmadı, ama Jonas Tess ile diğer herkesten daha uzun süre çıktı." Sandalyesinden akıcı bir hareketle kalktı

Jago içten içe kiskandı. Haftalardır egzersiz yapmamıştı ve kardeşinin erkeksi ve çevik hareketlerine kıyasla kendini halsiz ve isteksiz hissediyordu.

"Bardakları nerede saklıyorsun?" diye sordu Jack.

"Soldaki üçüncü dolapta," dedi Jago. "Ama neyi kutluyoruz? Ben kutlama havasında değilim."

"Evet, ben de öyle anladım." Jack dolaptan iki bardak çıkardı ve masanın üzerine koydu, sonra kırmızı şarap şişesinin kapağını açtı ve iki bardağa yarım bardak şarap doldurdu, birini Jago'ya doğru itti. "Al. İç şunu."

Jago yakut rengi sıvıya baktı ve burnunu kıvırdı. Şüphesiz en kaliteli şaraptı, ama içmek için hiç havasında değildi. "Üzgünüm Jack. Benim için boşa gider."

Jack şarabından bir yudum aldı, sonra bardağı masaya geri koydu. Bükülmüş dizinin üzerine bir ayak bileğini koydu ve Jago'yu değerlendirir gibi baktı. "Ne

ne kaçırdığını bilmiyorsun."

Jago'nun kaçırdığı şey Mollie ile bir ilişki yaşamaktı, ama bunu alaycı ağabeyiyle tartışmak istemiyordu. Konuyu ustaca değiştirdi.

"Büyükkannem nasıl?"

Jack bardağının içindekileri küçük bir girdap haline getirdi, sonra Jago'nun bakışlarıyla buluştu. "Mucizevi bir şekilde iyileşti. Şu anda Mollie ile şehirde akşam yemeği yiyor."

Jago'nun ağzı açık kaldı. "Ne için?"

"Muhtemelen yemek için." Jack, sinir bozucu bir rahatlıkla bardağını ağzına götürdü.

"Lanet olsun, Jack. Neden büyükkannem bu işe karışıyor? Mollie, birlikte bir geleceğimiz olmadığını açıkça belirtti." Sandalyesini geri itip ayağa kalktı ve dalgın bir şekilde elini saçlarına geçirdi. "Artık büyükbabalarımızın ve büyükkannelerimizin karışmasına tahammül edemiyorum."

"Dinle dostum. Mollie ile olan ilişkini mahveden sen oldun, büyükbabamız değil. O zamanlar seninle daha güvende hissetseydi, Maxwell'in onu manipüle etmesine izin vermek yerine önce sana gelirdi. Ona evlenme teklif ettin ve parmağına pahalı bir pahalı bir yüzük takmıştın, ama onun tek istediği şey - ki bu, kadın müşterilerimin çoğunun ve erkek müşterilerimin de istediği şey - birinin onları sevmesi ve onlara bağlı kalmasıydı."

Jago alaycı bir kahkaha attı. "Yani artık ilişkiler konusunda uzman mısın? Hiç kimseyle biriyle birkaç günden fazla çıkmamış olan playboy ünlü boşanma avukatı mısın?"

Jack umursamazca omuz silkti. "Ben kendim için istemeyebilirim, ama başkalarının işine yarayabileceğini görebiliyorum. Aşık olmuşsun gibi davranıyorsun — iki yıl önce de öyleydin, şimdi ise daha da fazla. Mollie'yi büyükkannenin doğum gününe getirmek için iyi bir taktikti, ama bunun temelinde Mollie ile tekrar birlikte olma arzun vardı. Otelinde onun konferansına sponsor olmak da iyi bir plandı. Onu tekrar hayatına çekmek istiyorsun."

Jago, parmak eklemleri beyazlaşana kadar ergonomik sandalyesinin arkasına tutundu. "Onunla birlikte olmak istersem ne olur? Şu anda onunla birlikte değilim çünkü o benim ona sunduğum şeyi istemiyor."

Jack, bardağını masaya koymak için öne eğildi ve Jago'ya bir bakış attı. "Ona onu sevdiğini söyledin mi?"

"Hayır."

"Neden?"

Jago bir an çenesini oynattı, göğsü endüstriyel bir kırıcıya girmiş gibi hissediyordu. İnkâr etmek, onu romantik anlamda sevmediğini söylemek istedi, ama sözler ağzından çıkmadı. Artık artık kendine yalan söylemek istemiyordu. Onu seviyordu. Onu her zaman onu sevmişti, ama bunu itiraf etmek onu kaybetme olasılığını da beraberinde getiriyordu. Ama duygularını kabul etmeyi inatla reddederek onu zaten kaybetmemiş miydi?

"Yapamam. Bu, aşamadığım bir şey." Başını salladı ve derin bir nefes aldı. "Annemle babam o hafta sonu tatile çıktıklarında onlara bunu söyledim gittiklerinde söyledim, ama sonuç ortada."

Jack çenesini ovuşturdu, sakallarının avucuna sürtünmesinden çıkan tiz ses, yankılanan sessizlikte aşırı derecede yüksek geliyordu. "En azından sen onlara söyledin. Ben hiç söylemedim ve o günden beri pişmanım." Jago, kardeşinin sesinde daha önce hiç duymadığı bir ağırlık hissetti.

Şakacı Jack. Zeki ve alaycı Jack. Yüzlerce müvekkilin ilişkilerini sonlandırmasına yardım eden alaycı ve bıkkın ünlü boşanma avukatı Jack. Jack'in bu kadar ciddi olduğunu Jago nadiren, hatta hiç görmemişti.

Jago'nun kafasında bir ampul yandı ve ışığı Kendisi, aşk ve kendini savunmasız bırakma konusunda yanlış inançları vardı. Hangisi daha kötü olurdu? *Sevdiğine "seni seviyorum"* demek ve onu bir daha asla görememek mi, yoksa söylememek ve onu bir daha asla görememek mi? En azından ailesine onları sevdiğini söylemişti. Elbette

Jack'in onu daha çok yıpratın çok daha ağır bir pişmanlığı vardı.

"Üzgünüm Jack. Bununla yaşamak zor olmalı."

Yine omuz silkti. "Hayat bazen berbat, değil mi?" Jack bardağını tekrar eline aldı ve bir yudum daha içti. Bardağı ağzından indirdi ağzından indirdi ve Jago'ya baktı. "Bana kalırsa, en çok kaybeden Jonas. Annemi ve babamı zar zor hatırlıyor.

En azından biz onlarla birkaç yıl geçirdik."

"Evet... Sanırım..." Jago ellerini sandalyenin arkasından çözdü.

"Peki plan nedir? Sağdıcın kıyafetini tozunu almalı mıyım?" Jack'in ağzının kenarları çarpık bir gülümsemeyle yukarı kalktı.

"Hala saklıyorsun demek?"

"Özel tasarım bir takım elbise. Bana bir servete mal oldu. Tabii ki hala duruyor."

Jago gülümsedi, omuzlarından bir yük kalkmış gibi hissetti ve daha önce hiç hissetmediği bir şekilde başı dönüyor ve heyecanlanıyordu.

"Bir dahaki görüşmemizde şampanya getirsen iyi olur."

"Getiririm."

* * *

"Şimdi, biraz şampanya içmeye ne dersin?" Elsie, Mollie ile birlikte Elsie'nin odasına yeni getirilen zengin bir ziyafetin önünde otururken dedi.

Mollie yaşlı kadına endişeli bir bakış attı. "Hafıza sorunların varken alkol alman doğru mu?"

Elsie'nin gözleri parladı. "Hafızamda bir sorun yok. Partiden önce de yoktu."

Mollie ona şaşkın şaşkın baktı. "Partiden önce mi? Ama ben

—

"Kısa bir süre hafızamın bir kısmını kaybettiğim doğru, ama kimseye söylemeden geri kazandım. Jago, Tanrı onu korusun, seninle olmak istiyordu ve benim düşüşüm ve beyin sarsıntım ona seni Wildewood'a

seni Wildewood'a onunla gelmeye ikna etmek için mükemmel bir bahane verdi. Bunun ikinize yeniden aşık olmak için zaman kazandıracağına o kadar emindim ki, ama karışmamalıydım." Ağzıyla pişmanlık dolu küçük bir mimik yaptı ve devam etti. "İkiniz için işler yolunda gitmediği için üzgünüm. Sizi ayırmak için yaptıklarından dolayı Maxwell'e çok kızgınım. Jago'nun ilk aşık olduğu kişi sensin ve birlikte olmamanız çok trajik. Doğum günü hafta sonumun her şeyi düzelterceğini umuyordum, ama içimden bir his, işleri daha da kötüleştirdiğimi söylüyor."

Mollie, Elsie'nin elini tutup hafifçe sıktı. "Sen yanlış bir şey yapmadın. Denemen çok tatlıydı, ama Jago bana aşık. Bana hiç sevdiğini söylemedi, ne ilk seferinde ne de ikinci seferinde. Sadece aşık olmadan evlenecek bir eş istiyor. Onun beni sevdiğine gerçekten inanmadıkça onunla birlikte olamam. Hayatım boyunca seilmek için can attım.

"Ah, canım kızım," dedi Elsie, gözlerinde yaşlar parıldayarak. "Genç bir kadinken tıpkı benim gibi konuşuyorsun. Maxwell ile maddi güvenceye kavuştum

güvenliği için Maxwell'le evlendim ve kocamdan alamadıklarımı telafi etmek için hayatımı oğlumuz James'e adadım. Ama sonra sevgili James benden alındı ve ne kadar mutsuz olsam da Maxwell'i terk etmeyi düşünemedim. Ancak Jago, Jack ve Jonas'ı büyütmek hayatıma bir amaç verdi. Bunun kendimi kandırmak gibi geldiğini biliyorum, ama Maxwell her birimizi kendi tarzında seviyor. Duygularını açıkça ifade etmeyi hiç öğrenmemiş. Babası da aynı şekilde olduğu için duyguları çok tehdit edici buluyor. Maxwell'i zayıflık gösterdiği için cezalandırırdı, o zamanlar bu herhangi bir duygu veya kırılganlık göstermek anlamına geliyordu. Özellikle derin sevgiyi korkutucu bulur ve bunun gerçek aşkdan çok bir takıntı olduğunu düşünür. Bu döngüyü kırmaya çalıştım, ama korkarım ki her iki çocuk da duygusal olarak açılmakta zorlanıyor.

"Bu tür bir evliliğe razı olamam," dedi Mollie. "Jago'yu tüm kalbimle seviyorum, ama sürekli arkamı kollayarak, ne zaman başka birini bulacağını merak etmek istemiyorum. Tam bir bağlılığa ihtiyacım var. Karşılıklı sevgiye ihtiyacım var."

"Elbette ihtiyacın var. Herkesin ihtiyacı var. Jago, anne babasını kaybetmenin acısını çok derinden yaşadı. Jack her zaman sert, dirençli ve iradeli bir çocuktü ve bu durumu çok daha iyi atlatmış gibi görünüyordu, ama bunun onda ne tür bir iz bıraktığını kim bilebilir ki? Jago daha duyarlı ve duygusal bir çocuktü, ama Tabii ki, kazadan sonra tamamen içine kapandı. Jonas çok küçüktü, pek bir şey hatırlamıyordu, ama bir şekilde hatırlıyor olmalıydı. James ve Alice ölmeden önce bile Jonas her zaman ciddi bir çocuktü. Travmanın çocukların beyin yapısını değiştirdiği söylenir ve ben buna inanıyorum. O sevimli çocuklar, ailelerini kaybettikten sonra değişti.

'Çok üzüldüm. Seni büyükanneleleri olarak gördükleri için çok şanslıydılar.'

Elsie hüznünlü bir gülümsemeye, "Sen benim torunum olsaydın daha da şanslı hissederdim. Ama yeterince burnumu soktum. Artık sadece ihtiyacın olduğunda yanında olabilirim," dedi.

"Teşekkür ederim. Çok nazıksın."

Kapı sertçe çalındı.

"Oh, bu daha önce sipariş ettiğim şampanya olmalı." Elsie'nin üzgün bir ifadeyle baktı. "Belki de kapıyı açıp

ve siparişı iptal etsen iyi olur. Harriet'e bu gece izin verdim, böylece sen ve ben baş başa vakit geçirebilecektik."

Mollie ayağa kalktı ve oda servisi görevlisine kapıyı açmak için karşıya geçti. Ama kapıyı açtığı anda Jago'yu gördü. Bir tepside bir şişe şampanya ve üç kadeh tutarak orada duruyordu. Mollie ona baktı, şoktan ağzı açık kaldı, kalbi boğazına kadar çıktı. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, sesinde şaşkınlık ve biraz da umut vardı.

"Dünyada en sevdiğim iki kişiyle akşam yemeği yiyeceğim," dedi Jago. "Geciktiğim için özür dilerim. Tam olarak üç hafta geciktim." Gözlerinde bir gülümseme vardı ve ağzı, Mollie geri çekilerek ona yer verdi. "Büyükannen de bu ziyarete katılıyor mu?"

Mollie geri çekilerek ona yer açtı. "Büyükannen de bu ziyarete katılıyor mu?"

"Hayır. Ama teklifimi görmesi için burada olmasına sevindim." "Teklif mi?" Mollie ona şaşkın şaşkın baktı. "Sana cevabımı üç hafta önce verdim." cevabımı vermiştim."

Jago kapıyı ayağıyla kapattı ve süitin içine doğru ilerledi. "Üçüncü seferde şans gelir derler. Merhaba, büyükanne." Tepsiyi yan sehpayaya koydu ve sonra dönüp eğilerek büyükannesini öptü.

"Gelecekteki gelinimle akşam yemeğinize davetsiz olarak katılmamın sakıncası yok, değil mi?" "Hiç de değil, sevgili oğlum," dedi Elsie, gözleri süitin kristal avizelerinden daha parlak bir şekilde ışıldayarak. Elsie dedi, gözleri süitteki kristal avizelerden daha parlak bir şekilde parlıyordu.

Jago Mollie'ye döndü ve iki elini de kendi ellerine aldı. "Seni tüm kalbimle ve ruhumla sevdiğimi anlamam bu kadar uzun sürdüğü için beni affeder misin?"

Mollie'nin gözleri yaşlarla doldu. Mutlu, sevinçli gözyaşları. "Bunu bana söyleyen ilk kişi sensin."

"Biliyorum ve bunu iki yıl önce söylemediğim için kendime kızıyorum, üç hafta önce söylemediğim için değil. Benimle evlenir misin, benim tek gerçek aşkım? Lütfen evet de. Seni çok, çok, çok seviyorum ve hayatımın geri kalanını bunu sana kanıtlayarak geçirmek istiyorum."

Mollie artık gözyaşlarını tutamadı. Kendini onun bekleyen kollarına attı ve onu kalbi gibi atan göğsüne sıkıca sarılmasının tadını çıkardı. Sonunda ona kapılarını açan kalbi. "Ben de seni çok seviyorum, kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar çok."

Jago, Mollie'nin çenesini kaldırarak gözlerini kendi gözlerine bakmasını sağladı. "Seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum
seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum. Seni çok özledim. Kendi duygularıma karşı bu kadar kör olduğuma inanamıyorum, ama onları hep kilitli tuttum, bu yüzden
kimseye karşı bir şey hissetmeye korkuyordum, çünkü o kişi benden koparılabilir diye. Ama aptalca bir şekilde, iki yıl önce bunun olmasına izin verdim. Şimdi anlıyorum ki, sana karşı hissettiklerimi sana söyleseydim, işler farklı gelişebilirdi. Bana güvenirdin.
beni ve büyükbabam seni uzaklaştırmak için işleri manipüle ettiğinde bana gel. Beni affedebilir misin? Hak etmiyorum, biliyorum. İki yıl önce sana evlenme teklif ederken sana karşı hislerimden hiç bahsetmediğim için ne kadar kibirli bir pislik olduğuma inanamıyorum. Ama kalbimi çok uzun zaman önce kilitlemiştim, kendi duygularımı bile zorlukla tanıyabiliyordum. Ama onlar gerçek, aşkım, çok gerçek. Seni seviyorum ve sonsuza kadar yanımda olmanı istiyorum."

Mollie onu tekrar kucakladı, yanağını geniş göğsüne yasladı ve sonunda kendini güvende, sevilen ve değerli hissetti. Beklemişti. Hayatının tamamı bu an içindi ve onu bu kadar sevilen ve istenen hissettiren kişinin Jago olması, bir rüyanın gerçeğe dönüşmesiydi. "Muhtemelen senin sözlerine bu kadar önem vermemeliydim. Eylemlerin her zaman oradaydı, ama bunların yeterli olduğunu düşünmemiştim."

Jago bir kez daha çenesini kaldırdı. "Sana ne kadar çok sevdiğimi göstermek için hayatımı harcayacağıma söz veriyorum." Eğilip dudaklarına uzun bir öpücük kondurdu ve onu, bugüne kadar yaşadığı hiçbir şeye benzemeyen bir mutluluk bulutuna sürükledi.

"Bu şampanyayı kimse açmayacak mı?" Elsie sesinde bir gülümsemeyle sordu.

Jago güldü ve Mollie'yi serbest bırakarak şampanyayı açmasını istedi. "Seni beklettiğim için üzgünüm büyükanne, ama halletmem gereken önemli bir işim vardı."

"Beni aldırma," dedi Elsie, gözlerinde peri anne parıltısıyla. "Senin ve Mollie'nin geleceğine hızlıca kadeh kaldıralım, sonra ben yatmaya çekileceğim ve sen de Mollie'nin odasına gidip sözde işini bitirebilirsin."

Mollie yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu, ama Elsie'nin onları ilk tebrik eden kişi olması onu çok heyecanlandırmıştı. Jago üç kadeh köpüklü şampanya doldurdu ve birini ona,

sonra büyükannesine bir tane verdi, ardından kendi kadehini Mollie ve büyükannesininkiyle tokuşturdu. "Sevmek ve sevilme için."

"Sevmek ve sevilme için," diye Mollie ve Elsie eşlik ettiler ve kadehlerinden bir yudum aldılar.

"Sana bir teklifim daha var," dedi Jago. "Bu otel benim yatırım amaçlı mülklerimden biri ve yenileme çalışmalarını yeni bitirdim. Yenileme çalışmaları sadece birkaç hafta önce tamamlandı."

"Elsie birkaç dakika önce bana bundan bahsetti," dedi Mollie ve ona sorgulayan bir bakış attı. "Cinderella biletinin arkasında sen mi vardın?"

Jago'nun gözleri parladı. "Sana prens gibi mi görünüyorum?"

"Evet," dedi Mollie gülerek. "Sen benim beyaz atlı prensimsin." Hala bunun gerçek olduğuna, tüm hayallerinin gerçekleştiğine inanmakta zorlanıyordu. Kendini çimdiklemek istedi, ama Jago'yu bırakmak istemiyordu. Onun kollarında olmak ve sonsuza kadar orada kalacağını bilmek çok harikaydı.

"Cilt bakımı konferansını beğendin mi?" diye sordu.

"Çok beğendim. Katıldığım en iyi eğitim seminerlerinden biri."

"Peki, son saydığım dördüncü teklifim, bu oteldeki gündüz spa'nın yönetimini devralman. İlgilenir misin?"

Mollie, saf sevinçten gelen hıçkırığını geri yuttu. "Ciddi misin?"

"Kesinlikle ciddiylim." Jago başını eğerek Mollie'nin dudaklarına bir kez daha sevgi dolu bir öpücük kondurdu, sonra geri çekilerek mutlulukla parıldayan koyu mavi gözleriyle ona baktı. "Yarın seninle evlenmeyi çok istesem de, Jonas'ın . Ondan haber alana kadar birkaç hafta daha beklemek senin için sorun olur mu?"

Mollie ona gülümsedi, kalbi sevinçten neredeyse patlayacak gibiydi. "Sabırlı olmaya çalışacağım."

"Bu bana bir şeyi hatırlattı." Bir an için onu bırakıp ceketinin cebinden bir ceketinin cebinden bir yüzük kutusu çıkarmak için onu bir anlığına bıraktı. Kutuyu açtı ve safir ve elmasla süslenmiş nişan yüzüğünü onun sol elinin parmağına taktı.

"Gerçek mi?" Mollie alaycı bir gülümsemeyle sordu.

"Aşkım kadar gerçek," dedi Jago ve başını eğerek onu bir kez daha öptü.

"*Ahem*," Elsie uzun bir süre sonra dedi.

Jago ve Mollie ayrılıp ona gülümsediler. "Üzgünüm, büyükanne. Seni sıkıyor muyuz?" diye sordu Jago sırtarak.

"Hiç de değil, sevgili oğlum, ama sanırım içkimi bitirmem ve sonra siz iki aşk kuşuna biraz mahremiyet vermem gerekiyor, değil mi?"

Elsie'nin

gülümsemesi alaycıydı ama aynı zamanda Mollie'nin parmağındaki yüzük kadar parlak bir mutlulukla doluydu.

Mollie, Jago'nun kollarından sıyrılarak Elsie'nin yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu

. "Bizi yeniden bir araya getirdiğin için teşekkür ederim. Sen benim iyilik perimsin."

Jago, Mollie'nin beline kolunu doladı ve büyükannesine gülümsedi.

"Beni tamamen kandırdın, ama Jack başından beri senin peşindeydi."

"Evet, Jack kimseyi kandıramaz, ama seni bu kadar mutsuz görmek bana çok zor geldi, canım," dedi Elsie. "Ama sonunda her şey harika bir şekilde sonuçlandı."

."

Jago bir kez daha Mollie'ye sarıldı. "Evet, öyle oldu." Ve bir kez daha onu öpmek için başını eğdi.

* * *

Lucy King'in KING'S EMERGENCY WIFE kitabından bir alıntı

Mills & Boon®

Gelecek ay

KRALIN ACİL DURUM EŞİ

Lucy King

"Evlilik durumumdaki yaklaşan değişiklikle ilgili bir duyuru taslağı hazırlamanı istiyorum."

Sofia bu isteği karşısında şaşırmış olsa da, bunu hiç belli etmedi. Gözlerini bile kırpmadı. "Sonunda kararını verdin mi?"

Ivo kısa bir süre başını salladı. "Evet."

"Anladığım kadarıyla mevcut adayların hiçbirisi uygun görülmedi."

"Doğru," dedi. "Yanal düşünmek zorundaydım. Alışılmışın dışında. Sonuçta bu mükemmel bir hamle oldu."

"O halde size ilk tebrik eden ben olayım." "Teşekkür ederim."

"Saray rahat bir nefes alacak." "Neredeyse

duyabiliyorum."

"Hemen duyuruyu hazırlayıp onayınız için size e-posta ile göndereceğim," dedi, kısa bir süre not defterine bir şeyler yazmak için başını eğerek.

"Bir saat içinde tüm büyük haber kuruluşlarına gönderilecek." "Güzel."

"Halk çok sevinecek."

"Umarım öyle olur."

"Sadece bir şey daha

var..."

"Evet?"

Gözlerini tekrar ona çevirdi, gülümsemesi solgundu, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Şanslı bayan kim?"

"Sen."

Okumaya devam et

KRALIN ACİL DURUM EŞİ

Lucy King

Gelecek ay satışa sunulacak
millsandboon.co.uk

Telif hakkı© 2025 Lucy King

MILLS & BOON

Özel indirimler, inanılmaz fırsatlar ve yarışmalar için bugün Mills & Boon e-posta bültenine kaydolun.

Romantizm dozu almak için en iyi yol!

KAYDOLMAK
İSTİYORUM!

Mills & Boon e-postalarını tamamen ücretsiz olarak alabilirsiniz ve size gönderdiğimiz herhangi bir e-postadaki bağlantıdan istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.



MI LL5 & BOON TRUE LOVE IS
YENİDEN DOĞUŞ!

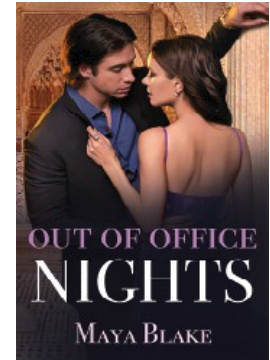
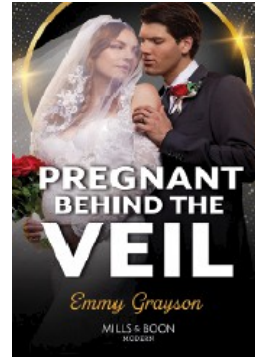
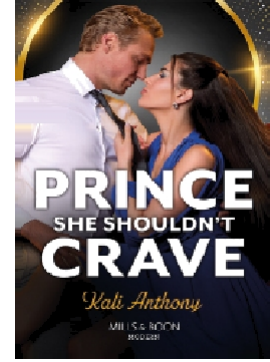
Introducing
Love Always



Aşkın merkezde olduğu, bayılacağınız romantizmler.
Aynı iç açıcı hikayeler, şık yeni görünüm!

Yepyeni görünümümüzü kaçırmayın
EYLÜL 2025'TE GELİYOR
MILLS BOON

Arzuların, dramanın ve nefes kesici
odaya wk era.. a ssion sınır tanımaz nds!

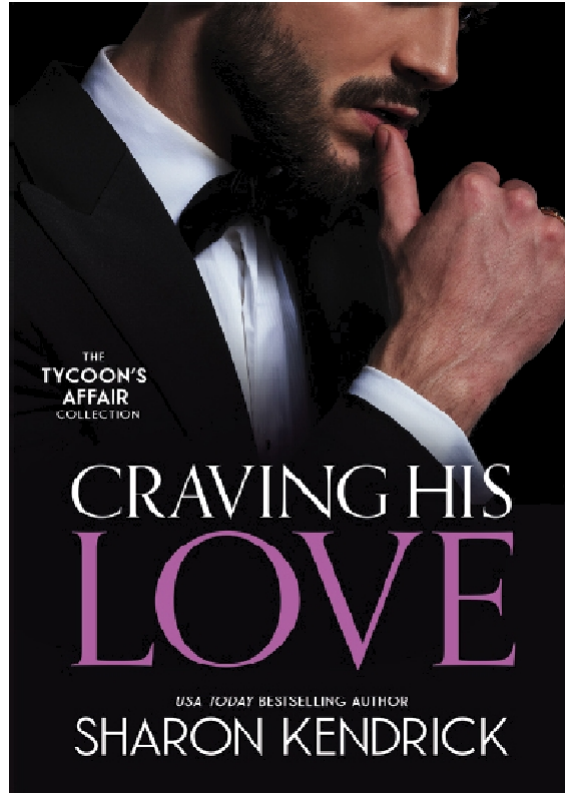


ŞİMDİ

Her ay yayınlanan sekiz modern hikaye, hepsini şu adreste bulabilirsiniz:

millsandboon.co.uk

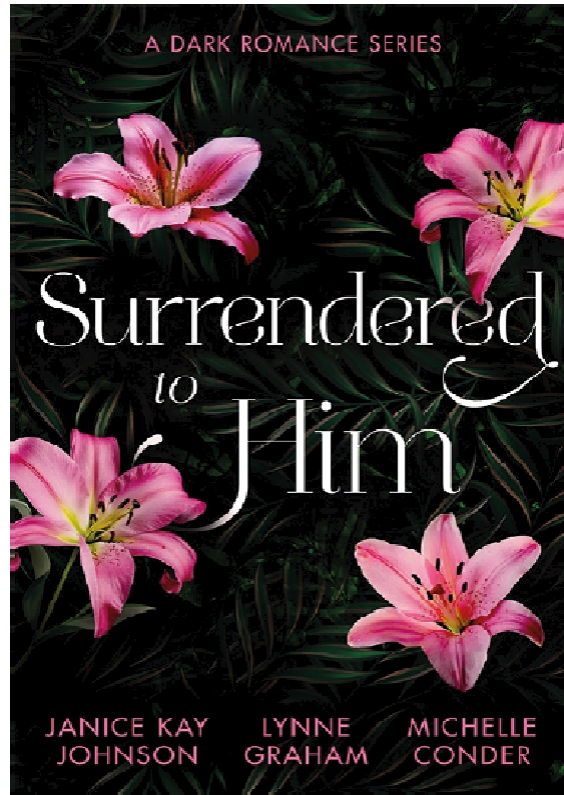
OUT NOW!



Satış noktası
millsanboon.co.uk

MILLS & BOON

OUT NOW!



Satış noktası
millsandboon.co.uk

MILLS & BOON

YAYINEVİ HAKKINDA

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street
Sydney, NSW 2000, Avustralya
www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower 22
Adelaide Street West, 41st Floor
Toronto, Ontario M5H 4E3, Kanada
www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins Hindistan
4. Kat, Kule A, Bina No. 10, DLF Cyber City, DLF Faz II,
Gurugram, Haryana - 122002 www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers Yeni Zelanda Unit
D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik

HarperCollins Publishers Ltd.

1 London Bridge Street

Londra SE1 9GF, Birleşik

Krallık

www.harpercollins.co.uk

Amerika

HarperCollins Publishers Inc.

195 Broadway New

York, NY 10007

www.harpercollins.com

Dublin

HarperCollinsPublishers

Macken House, 39/40 Mayor Street Upper Dublin

1

D01 C9W8, İrlanda

<http://www.harpercollins.co.uk>



FAKE ENGAGEMENT ARRANGEMENT

Melanie Milburne



- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

